

Blatensko

SOBĚ

DVOUMĚSÍČNÍK

57
číslo

XII. ročník

červenec 2017

živě a nově

www.blatensko.eu blatensko@blatensko.eu

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku

Bohumila Hermannová

S Bohunkou Hermannovou jsem se poprvé potkala asi před třemi lety. První, druhé setkání a ... nějak to vyplynulo samo sebou ... Bohunka mi najednou nabídla tykání. Smály jsme se stejným věcem, zajímaly jsme se o dění v Blatné se stejným zaujetím. Dostala jsem výtisk její první knihy s věnováním. Už tehdy jsem si slíbila, že požádám Bohunkou o rozhovor. Čas je neúprosný a utekl tak rychle ... než jsem si začala plnit svůj slib, vyšla jí druhá kniha.

Avizovali jsme v minulém čísle SOBÁČka Tvoji novou knihu „Na tahu je trpaslík“. O čem kniha je? Proč právě trpaslík?

Kniha je vlastně o zkušenostech z mé profese. Učila jsem více než pětadvacet let na střední škole, a tak si troufám klidně říct, že o tom prostředí vím opravdu dost. Napsat jsem ji chtěla už dávno, ale dospěla jsem k tomu až před třemi lety.

Pokračování na str. 5

Žili s námi aneb lidé na Blatensku

Viktor Michka

Životní cesta kněze, politika a spolkového pracovníka

Při prohlížení fotografií ze 30. a hlavně 40. let minulého století, zachycujících osazenstvo bývalého kláštera bosých augustiniánů ve Lnářích, jsem vícekrát narazil na osobu P. Viktora Michky. Věděl jsem zpočátku jen to, že zde žil na penzi. Když se mi posléze dostalo do ruky album Sdružení katolické mládeže ve Lnářích, kde se rovněž často objevuje, pochopil jsem, že se tu neoddával jen odpočinku, ale snažil se aktivně přispět k rozvoji společenského a náboženského života farnosti, jež se mu stala novým domovem.

Můj zájem získat o něm další informace podnítilo ovšem zejména zjištění, že spolu s děkanem Janem Strnadem položil základy Svatojánského muzea v Nepomuku. Začal jsem tedy

Pokračování na str. 7

Prázdniny

Tak nám začaly prázdniny, paní Müllerová. A kdy? Touto parafrází ze Švejka bych se chtěl krátce zastavit u pojmu prázdnin.

Protože jsem bez přestávky strávil ve školství 57 let, měl bych o prázdninách něco vědět. Ve skutečnosti to ale není pravda, protože poslední prázdniny jsem měl před více než třiceti lety. Od té doby pouze dovolenou, kterou nám ale lidé mimo školu záviděli. Vždy byla spojována s prázdninami a ty jsou přece dlouhé a hlavně často. Kdo neprožil, nepochopí, že není co závidět. Kolega důchodce dával kdysi dávno k dobru následující příhodu. Sousedka na chodbě v paneláku ho před koncem školního roku obvykle častovala: „Tak už se vám to krátí, pane učiteli.“ Odpověď byla zcela jasná: „No, nevím, manželka si nestěžuje.“

Já si také nestěžuji. Je na co vzpomínat. Jako dítě jsem pravidelně jezdil na pionýrské tábory. Jiné tenkrát nebyly. Řada zážitků zůstala dodnes a hlavně, to jsem ještě měl prázdniny. S postupem času jsem sice také ještě řadu let jezdil na tábory, ale již jako vedoucí a to je přece jenom trochu „jiné kafe!“ V poslední době, kdy jsem měl na starosti školu, jsem měl rád prázdniny během školního roku, protože škola byla bez dětí a měl jsem dostatek času na svoji práci. O hlavních prázdninách už to ale nefungovalo. Dodnes nepochopím, proč mají lidé zájem o školu hlavně o letních prázdninách. Přes to, že velká část letních činností se dá klidně zvládnout i během školního roku, s matematickou přesností se konají pravidelně hlavně v červenci a srpnu. Vyhnout se jim alespoň na chvíli, znamená evakuovat do míst nedostupných mobilům i dotěrným lidem. Po návratu do reality si ale stejně člověka najdou a zase všechno běží ve vyjetých kolejkách.

Nyní jsem již mimo školství a zase prázdniny nemám, i když právě probíhají. Jako důchodce nemám nárok. Mohu si ale užívat zaslouženého odpočinku a věnovat se konečně svým zanedbávaným koníčkům. Už jste ale někdy viděli důchodce, který má na něco čas? Koloběh prázdnin se pomalu ale jistě uzavřel. Zase nemám prázdniny!

Václav Špatný

Domov PETRA Mačkov, Marie Štichová

Co se událo v SOBu?

- Tradiční stolní kalendář SOBu pro rok 2018 byl dán do tisku.
- Je připraveno letní setkání „Klubu šikovných rukou na Blatensku“, pedig pro pokročilé. Plánováno na polovinu srpna 2017. **Přihlásit se můžete na e-mail: blatensko@blatensko.eu**
- Celkem 11 studentek VU3V v Blatné úspěšně ukončilo šestý kurz. Ve čtvrtek 11. května se konala slavnostní promoce v Praze (*více na jiném místě SOBáčka*).
- V rámci ZUŠ Open proběhlo dne 30. května slavnostní vyhodnocení výsledků výtvarné soutěže „Blatensko pohodové“. Soutěž se konala již 14. Rokem, ceny předávali: Dana Vohryzková, předsedkyně SOB, pí Bc. Kateřina Malečková, 1. místopředsedkyně SOB a starostka Města Blatná, pan Jiří Bláha, člen Rady SOB a starosta Obce Bezdědovice. Výsledkovou listinu si můžete prohlédnout na webových stránkách SOB http://www.blatensko.eu/svazek-obci-blatenska/_vysledkova-listina-blatensko-pohodove-223cs.html
- Prezentační vítězných obrázků soutěže „Blatensko pohodové“ si můžete prohlédnout na webových stránkách SOB <http://www.blatensko.eu/svazek-obci-blatenska/blatensko-pohodove-virtualni-vystava-222cs.html>

- Ve středu 14. června se konalo jednání Valné hromady SOB, na programu bylo mj. projednání a schválení závěrečného účtu hospodaření SOBu za rok 2016. Ve lhůtě do konce června musí dle zákona o obcích projednat a schválit závěrečný účet všechny obce.
- Na jednání VH SOB byl schválen klíč k rozdělení stolních kalendářů SOBu na rok 2018. Vzhledem k tomu, že SOPB nemá EET a v současné době nepočítáme s pořízením EET, nebude možné zakoupit kalendář SOBu na rok 2018 v kanceláři SOB.
- V rámci projektu „Zvýšení profesionalizace řízení SOB a obcí SOB“, reg. č. CZ.03.4.74/0.0/0.0/16_033/0002817 se konaly tři vzdělávací akce:
 - 1. června vzdělávání IT – 3. část, učebna výpočetní techniky SOŠ Blatná
 - 8. června vzdělávání IT – 4. část, učebna výpočetní techniky SOŠ Blatná
 - 14. června „Právo obecní samospráv v praxi – 2. část“

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Stalo se po uzávěrce:

- V úterý 25. 7. se v prostorách Komunitního centra v Blatné konala autogramiáda knihy Bohunky Hermannové „Na tahu je trpaslík“, rozhovor s autorkou knihy přinášíme právě v tomto čísle SOBáčka.
- Proběhlo výběrové řízení na dodavatele veřejné zakázky nákup kompostérů pro občany z členských obcí. Rozhodnutí o přiznání dotace z Operačního programu Životní prostředí přesahuje 3,5 mil. Kč (*více na jiném místě SOBáčka*).

Co by se mělo na Blatensku udát:

- V rámci projektu „Zvýšení profesionalizace řízení SOB a obcí SOB“, reg. č. CZ.03.4.74/0.0/0.0/16_033/0002817 připravujeme další vzdělávací akce:
 - 12. září od 8,00 hod. v sále SOŠ Blatná 3. část vzdělávání pro účetní členských obcí SOB
 - Přelom září a října „Právo obecní samospráv v praxi – 3. část“ pro volené představitele členských obcí a zaměstnance obcí
- V rámci uvedeného projektu probíhají jednání pracovních skupin a setkání s představiteli obcí. Cílem těchto schůzek je příprava a tvorba strategických rozvojových dokumentů obcí.
- Pro studentky VU3V a jejich rodinné příslušníky a přátele je připravena exkurze a návštěva divadelního představení v Českém Krumlově.
- Od konce září bude pokračovat VU3V (*více na jiném místě SOBáčka*).

Přeji krásné prožití dalších letních dnů, všední i nevšední zážitky a hodně inspirace pro další aktivity v našich obcích. Své příspěvky, články o dění u Vás i s fotografiemi, pozvánky a další informace o životě v obcích na Blatensku posílejte na naši e-mailovou adresu: blatensko@blatensko.eu. Uzávěrka příjmu příspěvků do zářijového vydání je v pátek 8. září 2017. Na čtenou.

Radka Vokrojová

Vyhodnocení výtvarné soutěže Blatensko pohodové

Letos proběhl již 14. ročník projektu o Blatensku (a to nejen o něm) a o přírodě (nejen o přírodě). Součástí projektu jsou od samého počátku výtvarné soutěže, určené zejména žákům mateřských a základních škol našeho regionu. Navrhované téma soutěže bylo zobrazeno jako pohodové slavnosti a tradiční události na venkově (poutě, masopust, trhy, velikonocní rachtání, dožínky, výlovy, posvícení, vánoční koleda, Tři králové, hasičské soutěže) nebo byly zobrazeny tradice na Blatensku (blatenské růže, blatenský kapr, sedlická krajka apod.). Někteří mladí výtvarníci se věnovali místu, které mají rádi, využili i „pohodu v bříšku“ (jídlo, které mají rádi, jako např. ryby, hnětýnky, pouťové koláče, perníčky). Někteří se pokusili výtvarně zobrazit své představy o pohodě v přírodě (na břehu rybníka, na kole, na bruslích, na procházce v lese atd.).

Výtvarné práce hodnotila komise, která se sešla ve středu 10. května a vybrala ty nejhezčí a nejvýstižnější práce na dané téma. Výsledkové

listiny jsou k dispozici na webových stránkách SOBu, výstava obrázků je připravena jako virtuální výstava také na webových stránkách SOBu www.blatensko.eu.

Samotné vyhodnocení letošní výtvarné soutěže a předání diplomů bylo součástí projektu „ZUŠ Open“ v úterý 30. května 2017. Celkem bylo uděleno přes 70 cen a diplomů v sedmi kategoriích a dále byly uděleny zvláštní ceny poroty. Oproti uplynulým ročníkům bylo uděleno méně cen a diplomů, protože soutěže byly omezeny do rozsahu kategorií (soutěže jednotlivců a kolektivů jen pro nejmenší). Současně letos nebyly vyhlášeny soutěže v prostorových výtvarných pracích, v keramice a fotografická soutěž.

Ceny předávali: Dana Vohryzková, předsedkyně SOB, Bc. Kateřina Malečková, 1. místopředsedkyně SOB a starostka Města Blatná, pan Jiří Bláha, člen Rady SOB a starosta Obce Bezdědovice.

Nakoupení cen pro vítěze soutěží podpořili: Blatenská ryba spol. s r.o., Dvůr Lnáře, spol. s r.o., Rybářství Lnáře, s.r.o., Papírnictví – Hračky, Alena Tomášková, Blatná, Jana Germenisová, několik dalších drobných sponzorů, kteří si nepřáli být jmenováni. Děkuje za podporu.

Radka Vokrojová

Změny ve farnostech Blatenska

S účinností od 1. července 2017 byl jmenován novým administrátorem farností Blatná, Černívsko, Kadov, Sedlice a Záboří R. D. JCLic. Mgr. Rudolf Hušek. Narodil se 2. 2. 1974, vloni přijal kněžské svěcení a byl dosud farním vikářem farností Záhoří, Albrechtice nad Vltavou, Chřešovice a Oslov. Na Blatensku mu bude pomáhat R. D. Karel Maria Vrba, rodák z Čechelovic, který byl administrátorem stejných farností. Rád bych jim i prostřednictvím SOB-áčku popřál hodně Božího požehnání, úspěchů a spokojenosti v jejich službě.

Změna souvisí s mým rozhodnutím vrátit se do rodného Polska. Smlouva, na jejímž základě jsem zde působil, byla podepsána na pět let. Po zvážení všech okolností rozhodl jsem se dohodu neprodloužit. Dovolte, abych poděkoval nejen farníkům, ale všem, kdo mne zde tak otevřeně přijali, s kým jsem měl tu čest spolupracovat a vytvářet duchovní prostředí v Blatné o okolí. Nikdy na to nezapomenu a budu na vás myslet zejména v modlitbě.

P. Marcin Piasecki

VU3V v Blatné

Na konci dubna ukončily studentky Virtuální univerzity 3. věku Růžena Chvátařová, Alena Kubátová, Ing. Miluše Kubátová, Marie Mrázková, Marie Pouzarová, Ludmila Řehořová, Hana Staňková, Marie Šestáková, Růžena Tuháčková, PhDr. Marcela veselá a Marcela Vošahlíková šestý kurz VU3V a měly právo se zúčastnit slavnostní promoce v aule České zemědělské univerzity v Praze. Promoce se konala ve čtvrtek 11. května.

Po ukončení slavnostní části jsme se odměnili návštěvou výstavy skalniček v zahradě u kostela sv. Jana Nepomuckého Na Skalce, na Karlově náměstí - Moráni (vedle Faustova domu) v Praze. První polovina května je snad nejkrásnějším obdobím pro kvetoucí

skalničky, rododendrony a azalky.

Z Karlova náměstí jsme tramvají přesunuli na Vyšehrad, kde na nás čekala sympatická slečna průvodkyně. A proč Vyšehrad? Protože odpolední část programu školního výletu navazovala na program studia VU3V – v letním semestru jsme se zaujetím sledovali přednášky prof. PhDr. Zdeňka Benše, CSc. „České dějiny a jejich souvislosti“.

Projít si Vyšehrad, zastavit se na místech, kde se psaly naše dějiny, vyslechnout poutavý výklad, to stojí za to. A nádherné výhledy na Prahu a na Vltavu jsou pověstnou třesínkou na dortu.

Další semestr v akademickém roce 2017 – 2018 začíná ve středu 27. září v 9,00 hodin ve velké klubovně Komunitního centra Blatná. Další přednášky již budou opět ve čtvrtek vždy od 9,00 hodin. Na programu budou kurzy „Lidské zdraví“ (Výukovým

garantem je MUDr. Emerich Majer, v šestidílném cyklu jsou přednášky věnovány výkladu základních pojmů v lékařství, nemocem stáří a nejzávažnějším chorobám.) a „Včelařský rok“ (Vedoucím lektorem bude prof. Ing. Karel Voříšek, CSc., názvy šesti kapitol v kurzu jsou: 1. Med, 2. Časné jaro, 3. Jaro, 4. Choroby včel, 5. Podletí, příprava na zimu a odběr měli, 6. Chov a výměna matek, těžba vosku).

Radka Vokrojová

Kalendář SOBu na rok 2018

Tradiční stolní kalendář SOBu respektive členských obcí SOBu na rok 2018 bude ve druhé polovině srpna v prodeji: prodejna Papír a hračky, Alena Tomášková, tř. J. P. Koubka, Blatná nebo u některých členských obcí.

Radka Vokrojová

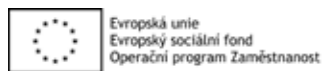

**Uzávěrka příjmu příspěvků
do zářijového vydání
SOBáčka č. 58
je v pátek 8. září 2017.**

Centrum společných služeb ve Svazku obcí Blatenska

www.blatensko.eu

SOB je zapojen do projektu Svazu měst a obcí ČR s názvem „Posilování administrativní kapacity obcí“ – vytvoření Centra společných služeb. Délka trvání projektu od 1. 7. 2016 do 30. 6. 2019.

Realizační tým CSS tvoří 3 zaměstnanci SOB:

Dana Vohryzková,
tel.: 607 032 192, e-mail: vohryzkova@blatensko.eu

Ing. Radka Vokrojová,
tel.: 728 881 358, e-mail: blatensko@blatensko.eu

Michaela Vohryzková,
tel.: 383 420 300, e-mail: projektcss@blatensko.eu

Úřední hodiny:

Pondělí	8,00 – 11,00	12,30 – 16,00
Středa	8,00 – 11,00	12,30 – 16,00
Pátek	8,00 – 11,00	

Projekt „Kompostéry pro občany SOB“

EVROPSKÁ UNIE
Fond soudržnosti
Operační program Zveřejnění prostředí

Ministerstvo životního prostředí

Svazek obcí Blatenska realizuje společný projekt nákupu domácích kompostérů s finanční podporou OP ŽP. Dodávány budou dle požadavků zapojených obcí dvě velikosti kompostérů min. objem cca 400 l a min. objem cca 1.000 l. Do tohoto projektu se zapojilo 13 členských obcí SOB – Bezdědovice, Buzice, Hajany, Hornosín, Kadov, Kocelovice, Lnáře, Myštice, Předmít, Sedlice, Škvořetice, Tchořovice, Třebostice.

Název projektu:	Kompostéry pro občany SOB
Registrační číslo:	CZ.05.3.29/0.0/0.0/16_040/0002890
Celkové výdaje projektu:	3.675.254,00 Kč
Dotace:	3.123.965,00 Kč
Vlastní podíl:	551.289,00 Kč
Příjemce dotace:	Svazek obcí Blatenska

Začátkem července proběhlo výběrové řízení na dodavatele kompostérů. Pokud se nevyskytnou žádné komplikace, po vyřízení všech nezbytných formalit, předložení potřebných dokladů od vítězné firmy předpokládáme podepsání kupní smlouvy s dodavatelem do konce července 2017. Vybraný dodavatel bude mít na dodání kompostérů 3 měsíce od podpisu smlouvy, což vychází cca na říjen 2017. Ti, kdo se zapojili do projektu, tak budou připraveni na příští sezonu, kdy budou moci kompostéry využívat.

Dana Vohryzková

Další pozitivní změny při udělování podpory na energetické úspory v bytových domech v IROP

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Možnosti pro podporu bytových domů v Integrovaném regionálním operačním programu se nyní rozšiřují. Podporu je totiž možné získat jak na zateplení bytového domu a výměnu oken, tak i na výměnu zdrojů tepla. Navržená nová sada hodnotících kritérií byla dne 8. 6. schválena Monitorovacím výborem IROP a vejde v platnost revizí Specifických pravidel pro žadatele a příjemce.

Drtivá většina žadatelů (zhruba 95 % předložených žádostí) doposud požadovala podporu na zateplování obvodových konstrukcí a výměnu oken. Nyní se Ministerstvu pro místní rozvoj podařilo dojednat příznivější podmínky také pro zdroje tepla, jako jsou plynové kotle, tepelná čerpadla nebo jednotky pro kombinovanou výrobu elektřiny a tepla.

Zásadní změny se týkají nových možností získání podpory v následujících případech:

1. výměna starého plynového kotle za plynový kondenzační kotel;
2. pořízení plynových tepelných čerpadel výměnou za staré plynové kotle, kotle na tuhá fosilní paliva nebo vytápění elektřinou;
3. umožnění samostatné instalace fotovoltaických systémů (pro již zateplené bytové domy);
4. podpory změny vytápění plynem nebo elektřinou za elektrická nebo plynová tepelná čerpadla;
5. podpory připojení bytového domu k soustavě zásobování tepelnou energií;
6. umožnění prodeje přebytků vyrobené elektrické energie z fotovoltaických systémů a jednotek pro kombinovanou výrobu elektřiny a tepla do sítě;
7. snížení požadavků na tepelně-technické parametry bytového domu při instalaci některé technologie bez současného zateplení bytového domu. Podpora tedy nebude poskytována pouze na komplexně

zateplené bytové domy. Pokud je Váš bytový dům ale zateplen pouze částečně, je vhodné současně s novým zdrojem tepla zauvažovat o zateplení zbývajících konstrukcí – pouze komplexnost provedených opatření přinese maximální úspory výdajů za energie;

8. snížení hodnotících kritérií pro nové zdroje tepla – např. v případě projektu na instalaci tepelného čerpadla už není hodnocen topný faktor tepelného čerpadla, ale pouze shoda s požadavky ekodesignu.

Na začátku června bylo v 37. výzvě IROP „Energetické úspory v bytových domech II“ předloženo celkem 660 žádostí o podporu. Objem administrovaných žádostí o podporu představuje 3,57 mld. Kč celkových způsobilých výdajů, z toho 1,17 mld. Kč tvoří příspěvek z Evropského fondu pro regionální rozvoj. Výzva č. 37 byla vyhlášena v červenci 2016 a žádosti o podporu budou přijímány do konce listopadu 2017.

Aktuálně je již proplaceno několik ukončených projektů: například zateplení bytového domu o šesti bytech v Bystré nad Jizerou, kde díky komplexnímu zateplení došlo k posunu z nejhorší klasifikační třídy G do klasifikační třídy C, nebo zateplení panelového bytového domu o 77 bytech v Šumperku. Žádosti o podporu ve všech fázích realizace evidujeme ve všech 13 krajích, celkem v 260 obcích a městech. (V Praze poskytuje podporu bytovým domům program Nová zelená úsporám.)

Informace o výzvě č. 37 „Energetické úspory v bytových domech II“ naleznete na webu IROP („webu IROP“ vložit prolink na: <http://www.strukturalni-fondy.cz/cs/Microsites/IROP/Tema/Zateplovani>)

Projektové záměry a podmínky výzvy lze konzultovat na regionálních pracovištích Centra pro regionální rozvoj („regionálních pracovištích“ vložit prolink:

<http://www.crr.cz/cs/kontakty/kontakti-osoby-k-vyzvam/37-vyzva/>).

Domov PETRA Mačkov, Peterová Žofie

Lidé na Blatensku Bohumila Hermannová

Pokračování ze str. 1

Škola je tak složitý a množstvím vztahů tak vzájemně propojený moloch, že mi vyhovovalo využít Senecovo tvrzení, že trpaslík nebude větší, i když se na horu postavil. Dodala bych, kdo je „malý“, zůstane malým, i kdyžby tvrdil cokoli.

Je tedy jen o blatenské škole nebo i o jiných?

Jééé, děkuji Ti za tu otázku. Rozhodně není pouze o blatenské škole. Naopak. Přesvědčila jsem se, že vedení škol, učitelé, rodiče i studenti jsou si tak neuvěřitelně podobní, že nelze ani o jednom hrdinovi nebo hrdince v mé knize říct, že je obrazem někoho konkrétního. Učila jsem na čtyřech středních školách a ta podobnost byla někdy až úděsná. Stejní lidé, stejné vztahy, stejné problémy i stejné radosti.

Příběhy v knize se opírají o skutečné události nebo fabuluješ? Není to čistě pábítelství?

Vše, o čem píšu, se opírá o skutečné události. Viděla jsem je, slyšela jsem je a na vlastní kůži jsem je zažila. Všechno je pravda. Nevymyslela jsem si ani jediný příběh nebo událost, i když jsem ji po svém dotvořila. Asi bych měla dodat, že plno jiných příběhů, které by taky stály za to, aby si jich někdo všiml, zůstalo zatím stranou.

Kde si knihu „Na tahu je trpaslík“ můžeme koupit?

Můžete ji koupit v některých prodejnách v ČR. V těch, se kterými má nakladatelství Primus v Praze dlouhodobou spolupráci. Která to jsou, nevím, neptala jsem se, ale v nakladatelství si ji lze objednat i přes internet.

Budeš psát dál?

Chystám se. Ale školy, jejich radosti a problémů se to nejspíš bude dotýkat jen okrajově.

Jak Tě znám, tragické drama to nejspíš není, že?

Ani nemůže být. Já svým založením žádný tragéd nejsem. Mám ráda legraci, smích a dobrý humor. Mívala jsem velmi ráda nejružnější komické situace ve třídě - se studenty. A humor byl pro mne vždycky východiskem z těch nejhorších a nejošemetnějších situací.

Tu práci, myslím práci učitele, jsem si dobrovolně vybrala už ve čtvrté třídě základní školy. Měla jsem tehdy učitelku, kterou jsme všichni milovali. Strašně moc jsem chtěla být jako ona.

Nikdy jsem nelitovala toho, že jsem si učitelkou profesí vybrala. Měla jsem ji velmi ráda, i když jsem současně po celou dobu své aktivní práce ve školství nadávala na nedostatek peněz, na zlostnatost školského systému a potíže s tím související nebo z toho plynoucí. Připustit si, že současný systém by mohl vůbec něco změnit, bylo pro mě nemožné. Taký nic nezměnil. Bohužel, do teď aniň. Pětačtyřicet let se děly úplně stejné věci, které se dějí i dnes: nedostatek peněz, obtěžování kantorů přihlouplou byrokracií, často nekompetentní vedení škol, kázeňské problémy a jejich řešení,... od totality do teď se NIC NEZMĚNILO. Jako by nikdo nepochopil, že vzdělání je základem všeho. Je velmi těžké uvěřit, že dodneška (a to je rok 2017) nikdo z politických leaderů nepochopil, že bez vzdělání budeme zase sedět v korunách stromů a s přihlouplým výrazem loupat ořechy. Stejně tak je těžké uvěřit, jak snadno se mnozí rodiče smířují s velmi slabými znalostmi dětí, které odcházejí na střední a vyšší školy. Jak často jim stačí, že má dítě samé jedničky, i když nic neumí. Jak málo se brání, když učitel jejich děti naučí to, co by měly umět. Hodila by se chytrá průpověďka: Jak málo nám stačí k radosti! Jak snad-

né je pak v nouzi vinu hodit na školu!

A kdybys mohla, jak bys školství změnila?

To je jedna z mála věcí, o které vím své. Ze všeho nejdříve musí být ve školách ti, kteří chtějí učit. Takoví se ale do školy nepohrnou, pokud odměna za skutečně náročnou práci bude nižší než v jakémkoli jiném sektoru. Takže do školství musí přitéct podle mého názoru miliardy, ne miliardy, ale miliardy.

Vím, že existují zhruba čtyři kategorie učitelů:

1. Ti, kteří jsou velmi vzdělaní a umí učit.
2. Ti, kteří jsou velmi vzdělaní, a neumí učit.
3. Ti, kteří jsou „jen“ průměrně vzdělaní, ale umí učit.
4. Ti, kteří jsou málo vzdělaní a neumí učit.

S lítostí musím konstatovat, že těch posledně jmenovaných je podle všeho dost. Často jim stačí nízký plat, protože tuší, že se nepetřhnou.

Co že si to vlastně všechno učila?

Vystudovala na Univerzitě Palackého v Olomouci češtinu a tělocvik. Tehdy se učitelství studovalo pět let na univerzitě nebo čtyři roky na pedagogické fakultě. Na univerzitě to bylo učitelství pro střední školy, na pedagogických fakultách se jednalo o studium učitelství pro základní školy. Původně jsem chtěla studovat angličtinu a tělocvik, ale tuto aprobaci v tom roce neotevřeli, tak jsem si zvolila češtinu.

Nelitovala jsi někdy, že jsi nestudovala angličtinu? Vím, že se velmi dobře domluvíš. Syn přece žije v Americe.

Nelituji, angličtina se stala mým celoživotním koníčkem.

Přečteš si Shakespeara v originále? Nebo Ovidia v latině jako ten skladník v Marečku, podejte mi pero?

Ani jedno ani druhé ... až tam mé znalosti nesahají. Ale pány Svěráka a Smoljaka mám ráda od jejich počátků. Jejich divadelní tvorba se mi stala inspirací pro práci se studenty. Došlo to tak daleko, že jsem se po několikaleté ve škole divadlu věnovala a se studenty celé pasáže z klasických i novodobých her nastudovala. Dobytí severního pólu jsme se studenty jednoho ročníku uvedli celé. Na konci školního roku jsme pak hráli pro ostatní ročníky to, co jsme se naučili. Byla to nádherná práce, mnozí z nich, možná všichni, svých znalostí využili i u maturity. Každý z nich pochopil, v čem je podstata herecké práce. Zkusili si to na vlastní kůži. Dodala bych, že při návštěvě představení Naši furianti v Praze někteří z mých studentů mluvili současně s herci.

Jen si režirovala, nebo taky s nimi hrála?

S nimi jsem přímo nehrála. Z počátku to byla dřina. Přinutit je, aby se učili ne zrovna krátké texty zpaměti, byl nadlidský výkon. Vybrat hru, aby souvisela s probíranou látkou ... zorganizovat a naplánovat zkoušky, zkoušet i v jejich volném čase, opravovat, motivovat ... bylo to zpočátku těžké, ale pak přišel ten moment, kdy jsem si všimla, jak je to neskutečně baví. Jak se rádi předvádějí v tom nejlepší slova smyslu. Jak si shání rekvizity, jak si sami plánují a připravují své představení. Slovo své bych zdůraznila.

Sama sis herectví nikdy nevyzkoušela?

To jo, s blatenskými ochotníky, které miluju. Mojí největší rolí byla postava protivné ženské ve hře Masér v dámské lázni. Sama jsem se nestačila divit, kde se ve mně ty hnusné stránky lidské povahy berou. Jak snadno jsem je našla. Před tím jsem si zahrála ve hře Voskovce a Wericha Těžká Barbora. Byl to jen štek – rybářka. Běhala jsem po jevišti s košíkem, ze kterého lezla zelenina a ryba. Volala jsem něco na starostu ...

Na starostu nebo na Jiřího Mikeše?

No jo ... Nemohu si právě teď vzpomenout, zda v době, kdy jsme hráli Těžkou Barboru, byl Jiří starostou nebo ředitelem nebo starostou nebo znovu ředitelem ... v každém případě hraje mezi ochotníky extraligu. Nesmírně jsem si ho vážila jako divadelníka, v mnoha směrech i jako ředitele školy. Podle mého názoru je opravdu velkou škodou, že o divadelní práci, a stejně tak o svých nezapomenutelných zážitcích s nejrůznějšími typickými figurkami města, jen hovoří.

A chystá se Jiří Mikeš psát o divadle nebo o Blateňácích? Budeš mu dělat jazykového editora?

Strašně ráda, ale kdo ho přinutí, aby začal? V každém případě by to byl trháč!

Trpaslík není přeci Tvá první kniha. Jak se ta předchozí kniha jmenuje? Jmenuje se Úsměv barakudy.

Neodporuje si ten název? Úsměv barakudy?

Samozřejmě že ano. Barakuda je dravá ryba, sežere, na co přijde. Přesto se určitě umí smát. A o tom kniha je. Vypráví o mém dětství, dospívání, o prvních zkušenostech z učitelské profese. Je smutná i veselá, je oslavou rodiny a jejich pout, mám tuhle knihu ráda. Barakudu vydala Městská knihovna v Praze jako e-knihu, stejně jako Trpaslíka.

Vrátím se další otázkou k Tvému sportování. Mohu?

Můžeš. Myslíš si, že tohle zrovna někoho zajímá?

Počkej, počkej. V pozici tazatele jsem tady já! Já kladu otázky a Ty je zodpovádáš.

Zeptej se mě, na co chceš, já, na co chci, odpovím.

Chtěla jsi studovat angličtinu a tělocvik, studovala jsi češtinu a tělocvik.

To už víme. Nevíme ale, do jaké míry sport řídil Tvůj život.

Nikdy jsem se k tomu nijak zvlášť nehlásila, ale můj život řídil velmi. Od čtvrté třídy základní školy jsem se s několika přestávkami až po vysokou školu věnovala sportovní gymnastice. Byla to doba, kdy trenéři sportovní gymnastiky vedli své svěřence ke spoustě jiných aktivit. Museli jsme běhat, házet nejrůznějšími nářadím, skákat do vody nebo dvojnásobná salta na trampolíně. A žít sportovním kolektivem. Trenér na tom trval. Říkal, že kdo je hajzl, nemá v oddíle co dělat.

Žili jsme tehdy úspěchy Věry Čáslavské. Éra Bosákové a Čáslavské byla dobou mého aktivního sportování. Říkalo se o mně, že jsem talent, ale nebyla jsem svatoušek. Každou chvilku jsem byla zamilovaná, ne vždycky jsem byla na tréninku včas, dost často jsem mu nevěnovala vše. Občas vyhrála lenost nebo úplně jiné spády. Prostě se moje cíle a zájmy ubíraly jinými směry, než by kvalitní výsledky vyžadovaly. Přesto jsem ještě v době studia na vysoké škole vyhrála třetí místo v oblastní univerzitní soutěži na Moravě.

Sportovní vzory? Jsi fanouškem sportu? Aktivně sportuješ?

Mám jediný vzor. Paní Věru Čáslavskou. Setkaly jsme se osobně na mistrovství světa ve sportovní gymnastice v Praze. A dodnes mám tisíc důvodů vidět v ní vzor.

Ano, jsem fanouškem sportu, ale vybírám si. Mám ráda zimní sporty, nejvíce biatlon a hokej. Sleduji olympiády, letní i zimní. Dokážu ponocovat a sledovat televizní přenosy až do rána. Nejsem si jistá, jestli vždycky dělám úplně dobře. Takový fotbal za to určitě nestojí. Ty miliony a miliardy, které se kolem hráčů točí, jsou mírně řečeno neslušné. Už by měl konečně někdo říct dost! Jenže, jak obě víme, peníze jsou vládci světa. Děti zřejmě budou čím dál méně hrát na housle a o to víc budou běhat za míčem. Pokud ovšem ve finále neskončí jen u počítačové hry.

Třetí část otázky ... aha ... aktivně sportuji ... Upřímně, mám co dělat, abych se po ránu přinutila vyrazit někam a splnit svých pět tisíc kroků. To je prý dobrá míra.

Mám vlastně Tvou fotku, kde jsi s panem Hynkem Bočanem a jeho ženou paní Janou. Fotila jsem Vás, když jsi moderovala pořad Hynka Bočana v komunitním centru tady v Blatné. Jak se znáte?

Známe se léta. Jsem za toto přátelství vděčná nebesům. Protože oba dva, jak Hynek, tak Jana, se mi stali více než dobrými přáteli. Hynek

Bočan je ukázkovým prototypem člověka, který zůstal přes své úspěchy skromným, srdečným, chápajícím a lidským. Je pro mě bezvadným kamarádem, mám moc ráda jeho humor, oceňuju jeho schopnost poradit i tehdy, když se události vyvíjejí bezvýhodně. Bez Jany, kterou si naštěstí vybral, by možná ani nemohl až tak dobře existovat. Skvěle se doplňují. Jana je to zázemí, jistota a klid, on je ten, který tvoří – všechno. Dále netřeba ... Oba dohromady jsou výjimečnou dvojku.

Málokdo ví, že Hynek je také předsedou Okrašlovacího spolku v Blatné. Členové existenci spolku úspěšně tají už několik let. Nápad je to geniální, vše je postaveno na fikci. Nyní jsme to prozradili, rovnou říkám, že stát se členem tohoto spolku je prakticky nemožné. Nevolejte nám!

Prosím Tě, nestačilo to? Co po mně ještě chceš?

Odpovědi. *Myslíš ještě na třídní knihy a na školu?*

Ne, ne, ne, nic z toho.

Jak to bylo s Děťmi z Bullerbynu?

To ti ještě řeknu. To byla nejoblíbenější kniha mého staršího syna. Dodnes zná celé pasáže nazpaměť. Letos cestuje s rodinou na francouzské pobřeží autem. Pojedou asi čtrnáct hodin, a tak mě požádal o pomoc. Šlo o to udržet děti, šestiletou Bětušku a pětiletého Filípka, tolik hodin v autosedačkách. Věděl, že děti milují, když jim čtu. „Tak jim, mami, přečti Děti z Bullerbynu,“ pronesl nakonec.

Ani ve snu mě nenapadlo, jak náročné to bude. Věděla jsem, že ani šestnáctiletým studentům nemůžu předčítat „jen tak“. Prostě by neposlouchali. S malými dětmi je to samozřejmě ještě náročnější. Tak se stalo, že jsem Děti z Bullerbynu četla do počítače téměř pět dní! Samozřejmě s přestávkami, někdy jsem musela taky jíst a spát. Nakonec jsem to zvládla s tím, že to má plno chyb, k dokonalosti to má vážně daleko, jsou tam přebřepky a žvásty. Nepřečetla jsem to tak, jak jsem původně chtěla. Ale jsem babička a už nikdo nikdy neodmaže, že jsem přečetla svým vnoučatům, které nade vše miluji, nejoblíbenější knihu jejich táty! Cesta do Francie je koneckonců tak dlouhá, že mi to vnoučata snad odpustí, něco možná ani nepoznají a něco třeba ve sluchátkách přeslechnou ... třeba.

Děkuji za rozhovor, děkuji za Tvůj dar povídat si. S Tebou se člověk nudit nemůže, a i když rozebíráme „bolístky života“, nechybí Ti úsměv a vždy máš slova povzbuzení. Děkuji.

Radka Vokrojová

Lidé na Blatensku Viktor Michka

Pokračování ze str. 1

pátrat v nejrůznějších zdrojích a přede mnou se postupně vynořil obrázek svědomitého duchovního, vynikajícího kazatele a katechety, neúnavného spolkového činitele a také aktivního představitele křesťansko-socialistického hnutí. Chtěl bych vás tedy, milí čtenáři, pozvat na společnou cestu za životními osudy této pozapomenuté osobnosti našeho regionu.

Viktor Michka se narodil 9. 2. 1875 ve Vídni, v domě č.p. 42 na Stumpergasse ve čtvrti Gumpendorf. Pokřtěn byl 14. 2. v místním farním kostele sv. Jiljí jako Viktor Jan. Jeho otec, švec Augustin Michka (* 29. 7. 1848), pocházel z moravské Třeště, matka Marie Šimová (* 9. 9. 1845) z jihočeských Lhenic. Seznámili se pravděpodobně právě ve Vídni, kam se oba vydali hledat živobytí, a kde se také 16. 2. 1873 v kostele sv. Vavřince na Schottenfeldu vzali. Viktor byl patrně jejich jediným dítětem. Otce ztratil v necelých deseti letech. Ovdovělá Marie Michková se na podzim roku 1884 odstěhovala se synem do Stádlce na Tábořsku, kde přijala místo hospodyně u místního faráře Jana Podlahy (1823–1910), který, stejně jako ona, pocházel

ze Lhenic. Se Stádlcem pak byla spjata podstatná část Michkova života, vytvořily se zde ovšem i vazby, které vedly jeho kroky do Lnář.

Obec Stádlce (od roku 1925 městyš) žila na sklonku Rakouska-Uherska a v časech první republiky bohatým kulturním a spolkovým životem. Byla tu především dlouholetá tradice amatérského divadla, organizovaného od roku 1897 v čtenářsko-ochotnickém spolku Jablonský. Jeho vůdčí osobností byl truhlář, kostelník a obecní strážník Antonín Patera (1831–1916), mimo jiné otec Josefa Paterý (* 1871), známého „frátera Josífka“, laického člena konventu bosých augustiniánů ve Lnářích a nadaného výtvarníka. S ochotníky úzce spolupracoval též místní sbor dobrovolných hasičů, založený již roku 1877. Postupně vznikla ve Stádlci řada dalších spolků. Fungovala zde trojtřídní obecná škola, živnostenská škola pokračovací a lidová škola hospodářská. Byla tu rovněž pošta, četnická stanice, obecní knihovna, kampelička a dokonce i židovská komunita s vlastní synagogou a hřbitovem.

Zásadním způsobem bezpochyby ovlivnil život Viktora Michky již zmíněný farář Jan Podlaha, který mu v době dospívání asi částečně nahrazoval otce. Ve Stádlci působil s krátkou přestávkou od roku 1849 nejprve jako výpomocný kaplan, pak jako administrátor, lokalista a nakonec jako farář, a to až do roku 1907, kdy po mnohaleté zasloužilé práci odešel na odpočinek. Je nanejvýš pravděpodobné, že právě on mu doporučil, aby šel po obecné škole studovat a na studiích ho pak finančně podporoval. Ať vědomě či neúmyslně si tak vychoval svého nástupce.

Gymnaziální studia zahájil Viktor Michka roku 1887 v Českých Budějovicích, odkud ale v roce 1891 přešel na gymnázium do Písku, kde také roku 1896 odmaturoval. Patřil k dobrým studentům. Primu, kvintu, kvintu a sextu absolvoval s vyznamenáním. Již v této době si osvojoval základy rétoriky, které stále prohluboval a posléze intenzivně využíval v přednáškové činnosti a přirozeně zejména v kazatelské praxi.

Bohosloví absolvoval v letech 1896–1901 v českobudějovickém biskupském semináři. Zde se začal intenzivně zajímat o sociální problematiku a spolu s kolegy založil v prosinci 1897 sociální kroužek. Ten pořádala širší schůze s přednáškami pro veřejnost a postupně si z darů a příspěvků vybudoval i vlastní knihovnu o 72 svazcích. Viktor Michka patřil v tomto kroužku nejen k užšímu vedení (byl členem výboru a v některých obdobích i jednatelem či dokonce předsedou), ale též k aktivním přednášejícím. Jako osvědčený řečník vystupoval již tehdy i při různých dalších příležitostech. Roku 1898 kupříkladu promluvil ke 100. výročí narození českobudějovického biskupa Jana Valeriána Jirsíka o jeho životě a působení.

Kněžské svěcení přijal dne 21. 7. 1901 v katedrále sv. Mikuláše v Českých Budějovicích z rukou diecézního biskupa Martina Josefa Říhy. Jeho spolusvěcení byli třeba Jan Cais (1. 4. 1878 – 20. 4. 1950), pozdější kapitulní, respektive generální vikář českobudějovické diecéze, vězněný za druhé světové války nacisty, Antonín Petr (2. 9. 1878 – 24. 10. 1967), posléze dlouholetý farář v Kotouni či Václav Bodlák (18. 1. 1879 – 5. 7. 1940), budoucí farář v Záběři.

Jeho první kněžskou „štací“ se stala Mladá Vožice, kam byl ustanoven k 8. 11. 1901 jako kaplan. Poté působil ve stejné funkci v Miličíně (od 29. 4. 1902) a Táboře (od 15. 11. 1902), kde se stal k 1. 8. 1903 druhým kooperátorem. V této době byl také zvolen do výboru Tiskového družstva v diecési českobudějovické a stal se zakládajícím členem katolického nakladatelství Družstvo Vlast. Nadále se věnoval přednáškové činnosti a vystupoval jako řečník. Živou diskuzi vzbudila například jeho přednáška *O moderních potřebách duchovní správy* na schůzi kněžstva jindřichohradeckého vikariátu v prosinci 1905. V následujícím roce zase držel uvítací řeč na sjezdu abiturientů píseckého gymnázia, načež sloužil mši za zemřelé spolužáky a profesory.

Od 1. 12. 1907 plnil funkci interkalárního administrátora fary ve Stádlci, uprázdněné odchodem dosavadního duchovního správce Jana

Josef Patera - fráter Josífek

P. Viktor Michka v mladším věku

Zámek ve Stádlci s farním kostelem Panny Marie Bolestné (foto autor článku)

Podlahy na odpočinek, a k 1. 4. 1908 byl ustanoven zdejší farářem. Dost možná se tak stalo přímo na intervenci P. Podlahy, který Viktora Michku prakticky vychoval, finančně ho podporoval a za dlouholetou hospodyní měl jeho matku Marii, která nyní stejným způsobem převzala péči o syna. Od 12. 11. 1926 do 31. 3. 1927 byl současně administrátorem excurrando (to jest dojíždějícím) v Opařanech.

Duchovní správa byla ve Stádlci ustavena při zdejší zámecké kapli Panny Marie Bolestné, která se v roce 1786 stala filiální ke kostelu v blízkých Opařanech, odkud sem dojížděl kooperátor. Teprve roku 1793 byla zřízena lokálie pro obce Stádleč, Křídou, Sítiny a Slavňovice, k nimž později přibyla ještě nově založená osada Hájký. K povýšení lokálie na faru došlo 12. 1. 1857. Prvofarářem se stal dosavadní lokalista, již zmíněný Jan Podlaha.

Patronát nad kaplí, posléze de iure farním kostelem, vykonávali majitelé velkostatku Stádleč. V době Michkova nástupu to byli Rudolf a Julie Rapplovi. Díky sňatku s jejich dcerou Annou (1898–1977) v roce 1919 se vlastníkem velkostatku a patronem stal Ing. Jan Křížík (1889–1973), syn technika, průmyslníka a vynálezce Františka Křížíka, který v pozdním věku u syna ve Stádlci často pobýval a také zde dne 22. 1. 1941 zemřel.

Hlavní pracovní náplní faráře bylo přirozeně konání bohoslužeb, pohřbů, udílení svátostí a s tím související úřední agenda. Zásadní součástí jeho duchovní služby představovala katecheze. Spočívala jak v působení na dospělě věřící (kazatelskou činností, přípravou snoubenců na přijetí svátosti manželství apod.), tak především výukou školní mládeže v hodinách náboženství na místní obecné škole. P. Michka kladl v tomto směru důraz na názornost a využíval řady netradičních učebních pomůcek, které si zřejmě zčásti i sám vyráběl. Již na katechetické výstavě v českobudějovickém semináři roku 1910 vzbudily pozornost jeho kreslené obrazy, diagramy, modely a také velké Alšovy jesle, jež pro něj vypálil na dřevo fráter Josef Patera. Sám údajně namaloval původní obraz sv. Donáta pro boží muka u osady Hájký.

Ve spolupráci s učitelským sborem se snažil rozšířit materiální zázemí stádlecké školy. Daroval jí dvacet zpěvníků, deset biblických dějepisů, kříže do všech tříd, peníze k podělování chudých dětí a především různé moderní pomůcky k výuce chemie a fyziky, jako třeba ukázkou výroby

barevného skla, induktor, Franklinovu desku, elektrický větrník, model obloukové lampy, žárovku, baterii či model parního stroje.

Náležitou pozornost věnoval údržbě farního kostela. Roku 1923 nechal zrestaurovat jeho interiér nákladem 9 598,50 Kč. Osobně sbíral peníze na stádleckém náměstí a sám zaplatil 1 564,39 Kč. Rodina velkostatkáře Jana Křížíka přispěla částkou 3 000 Kč a František Křížík daroval kostelu ještě dva anděly na hlavní oltář.

Zvláštní úkol mu připadl za první světové války. Po otevření italské fronty bylo od léta 1915 umístěno ve Stádlci devadesát osob ze špitálu v lázních Levico v Tridentsku a z okolních vesnic v doprovodu tamějšího faráře, o které převzal péči. Dočkal se za to ocenění, když mu byl nejvyšším rozhodnutím císaře Karla I. z 16. 8. 1917 udělen válečný kříž za civilní zásluhy. Již v roce 1916 obdržel výsadu nosit takzvané expositorium canonice (krátký plášť kleriky – kněžského oděvu), což bylo čestné vyznamenání za poslušnost církevním nadřízeným. Za další zásluhy v duchovní správě byl 17. 12. 1926 jmenován biskupským notářem.

Vedle své kněžské služby se velice aktivně zapojoval do veřejného dění v obci. Činorodý duch jej ostatně provázel po celý život. Ve Stádlci měl navíc již od mládí mnoho přátel a známých, s nimiž sdílel zájem o všestranné povznesení obce. Již před vznikem Československa byl členem obecního zastupitelstva a dokonce též náměstkem starosty. Úspěšně kandidoval i v roce 1926, a to za stranu lidovou. Lidovci tehdy volby vyhráli a P. Michka byl znovu zvolen náměstkem. Starostenský post ovšem obsadil Karel Patera, mladší bratr již vícekrát zmíněného frátara Josefa Pateru z kláštera ve Lnářích. Ačkoli měl úzké vazby na katolické kruhy, kandidoval za komunistickou stranu, která ale tehdy ještě neměla tak vyhraněné antiklerikální postoje.

Roku 1924 ho zastupitelstvo zvolilo prvním obecním kronikářem. Tuto funkci ale pro jiná zaneprázdnění fakticky nevykonával. Velmi aktivně se totiž angažoval i v čtenářsko-ochotnickém spolku Jablonský. Zasloužil se o jeho rozvoj, když ve spolupráci se sborem dobrovolných hasičů organizoval stavbu spolkového domu s knihovnou, šatnou a hasičským skladištěm, která proběhla v roce 1926 celkovým nákladem 27 307,33 Kč. Osobně ji řídil a mimo to na ni sám přispěl částkou 1 182,59 Kč.

Významně se rovněž zapojil do aktivit modernistického kněžstva, hledajícího své místo v novém politickém uspořádání po rozpadu Rakouska-Uherska, jež vyústily ve vznik Jednoty katolického duchovenstva československého. Jejímí vůdčími osobnostmi byli například Jindřich Šimon Baar či František Jan Krojher. Na ustavující schůzi spolku dne 7. 11. 1918 byl Michka zvolen do prozatímního výboru a následně též do sedmičlenné deputace k Národnímu výboru československému, která měla proklamovat podporu a loajalitu kněžstva nové republiky. Členem výboru Jednoty setrval až do jejího zrušení v roce 1920.

V lednu 1919 se stal rovněž jednatelem nově ustaveného Sdružení duchovenstva ve straně agrární, s níž se část modernistického kléru politicky spojila. Jako takový mohl ovlivňovat stranický dorost. Mimo jiné tím přispěl k rozvoji stádlecké družstevní záložny – kampeličky, jejíž členstvo se na jeho podnět významně rozrostlo o místní mladé rolníky.

Nelze opomenout ani Michkovy dobročinné sklony. Přispíval na diecézní ústav pro hluchoněmé či do fondu na zamýšlenou stavbu nové českobudějovické katedrály.

Jeho působení ve Stádlci jakožto faráře skončilo k 1. 8. 1927, kdy odešel do penze poté, co dne 22. 6. rezignoval na funkci náměstka starosty a člena zastupitelstva obce.

Léta odpočinku trávil ve Lnářích. Místním duchovním a kulturním střediskem byl klášter bosých augustiniánů s farním kostelem Nejsvětější Trojice. Viktor Michka jej navštívil již v červenci 1924, což dosvědčuje jeho podpis v klášterní návštěvní knize. Od dětství se totiž dobře znal s jedním z místních řeholníků, již několikrát zmiňovaným laickým bratrem Josefem Paterou,

P. Viktor Michka v době pobytu ve Lnářích

Fara ve Stádlci (foto autor článku)

Prapor Sdružení katolické mládeže ve Lnářích

trápil revmatismus. Jako kněz a kazatel se účastnil nejrůznějších církevních slavností, zařadil se mezi významné dobrodince kláštera a stal se také aktivním spolkovým činovníkem.

Již v květnu 1929 vznikla ve Lnářích z jeho iniciativy místní skupina Sdružení katolické mládeže (dále jen SKM). Na valné hromadě dne 10. 11. toho roku byl jejím předsedou zvolen Jan Drnek, místopředsedkyní Barbora Holubová, jednatelkou Marie Brožová, pokladníkem Bohuslav Mašek, dalšími členy výboru Jan Ráž a Josefa Radilová, revizory účtů František Kratochvíl a Václav Radil. P. Michka převzal ve spolku funkci duchovního rádce a zůstal i nadále jeho hybnou silou. Daroval mu knihovnu se dvěma skříněmi a 400 svazky, větší množství divadelních kostýmů, promítačku na diapozitivy v ceně 1 700 Kč a k tomu dalších 2 466,31 Kč v hotovosti. Roku 1932 založil při SKM ještě dětskou besídku čítající 25 členů. Sama místní skupina měla v tomto roce 61 členů.

SKM Lnáře se kromě jiné činnosti pustilo také do ochotnického divadla. I zde to bylo pravděpodobně na Michkův podnět. Mohl totiž nabídnout své zkušenosti z působení ve stádleckém divadelním spolku. Pod jeho vedením tak bylo kupříkladu při oslavách desetiletého trvání místní skupiny SKM v Řesaních dne 14. 5. 1933 úspěšně sehráno představení *Zvíkovský rarášek* od Ladislava Stroupežnického. Na jaře téhož roku předvedlo SKM v Myslívě s kladným ohlasem publika hru *Marnotratný syn – obraz ze života amerického lidu*, kterou pro divadlo upravit právě P. Michka.

Po vzoru Sokola, Orla a dalších tělovýchovných jednot byl v SKM dáván prostor také sportovním aktivitám. Michkovou zásluhou měla Lnářská organizace pro tento účel k dispozici vlastní hřiště v klášterní zahradě, postavené v létě 1935. Jeho posvěcení a otevření o Svatodušních svátcích následujícího roku doprovázela velká slavnost spojená s požehnáním spolkového praporu. S ním se pak SKM Lnáře hned v červnu zúčastnilo slavnosti tělovýchovné jednoty Orel v Březnici.

Také na Lnářsku vstoupil P. Michka do širšího povědomí jako vynikající řečník. Například v jubilejním roce sv. Augustina (1930) často kázal o tomto významném církevním učiteli a „otci“ augustiniánského řádu. „*Svou pročitěnou a nadšenou řečí uchvátil srdce všech věřících*“ při žehnání nového kříže na rozcestí okresních silnic ze Lnář do Kocelovic dne 11. 9. 1932. U příležitosti svatováclavských oslav koncem září téhož roku zase pronesl řeč o osobnosti sv. Václava a v den jeho svátku (28. 9.) měl kázání na téma *Sv. Václav – kníže eucharistie*, které zakončil heslem „*Nechť v srdcích se svatým Václavem panuje Ježíš Kristus Král*“. Na samém konci roku mu pak připadl úkol promluvit nad rakví emeritního převora Lnářského kláštera a významné kulturní osobnosti regionu P. Aloise Majera, jehož pohřbu dne 30. 12. 1932 se zúčastnilo 39 kněží a velké množství lidu.

Positivní památku zanechal jako dobrodinec kláštera a farního kostela. K oltáři Panny Marie Lnářské daroval dva dřevěné barokní pozlacené svícny a kanonické tabulky. Kostelu věnoval různé bohoslužebné předměty a paramenta, mimo jiné i novou monstranci. Klášteru odkázal svou bohatou knihovnu, obsahující mnoho uměleckých, vědeckých a náboženských titulů. Za to vše si vyžádal, aby mohl do kláštera chodit zdarma na stravu a aby se zde za něj po jeho smrti sloužily mše, stejně jako za jeho matku. Ta se po synově odchodu ze Stádlce odstěhovala do

rodných Lhenic a tam také 16. 1. 1928 zemřela. Augustiniánský řád jeho dobročinnost a pomoc Lnářskému klášteru náležitě ocenil, když ho generální převor jmenoval roku 1930 čestným členem a oblátem řádu. Tím získal i právo bydlet přímo v klášteře.

„Známo je též, že jest velmi pilným a obětivým jednatelem, ano vedoucí duší kuratoria Musea svatojanského v Nepomuku“, píše o něm katolický tisk v roce 1930. V tomto směru navázal úzkou spolupráci s nepomuckým arciděkanem Janem Strnadem a pomohl mu uskutečnit záměr přeměny příležitostně vystavy svatojanských památek, uspořádané ke 200. jubileu svatořečení Jana Nepomuckého v roce 1929, ve stálou expozici věnovanou kultu tohoto světce a jeho odrazu v literatuře a výtvarném umění. Stal se jednatelem již zmíněného kuratoria i správního výboru muzea. Věnoval větší finanční částku na pořízení nezbytných vitrín a také řadu předmětů do muzejní sbírky, jak dokládá její katalog. Zajímavé je kupříkladu dochované fotoalbum svatojanských památek z celé Lnářské farní osady, které dal pro muzeum vyhotovit s cílem zmapovat tímto způsobem postupně i další farnosti.

Na samém sklonku života se ještě nakrátko vrátil do Stádlce jako výpomocný duchovní. Stihl se tu zasadit o renovaci soch Nejsvětější Trojice, sv. Jana Nepomuckého a sv. Floriána na náměstí, o jejímž průběhu pořídil velice podrobný zápis do farní kroniky. Dne 21. 9. 1947 pak opravené sochy za účasti pěti kněží osobně požehnal a s vděčností při tom pronesl „*Děkuji Pánu Bohu, že se mi dal dočkat této slavnosti a že mi dopřál té radosti, že jsem mohl sám posvětit osadě své zvláště pak sochu Nejsvětější Trojice Boží*.“ Na stádlecké faře se také dne 4. 12. 1947 jeho čínorodý život uzavřel. Bylo mu nedožitých 73 let. Jako příčinu úmrtí uvádí matrika diabetes. Pohřben byl o čtyři dny později na farním hřbitově vpravo od hlavního kříže, poblíž hrobu svého dobrodince faráře Jana Podlahy. Místo jeho posledního odpočinku označuje kovaný kříž nápadně podobný křížům na řeholním hřbitově ve Lnářích, jimiž byl zřejmě inspirován.

Na stádlecké faře se také dne 4. 12. 1947 jeho čínorodý život uzavřel. Bylo mu nedožitých 73 let. Jako příčinu úmrtí uvádí matrika diabetes. Pohřben byl o čtyři dny později na farním hřbitově vpravo od hlavního kříže, poblíž hrobu svého dobrodince faráře Jana Podlahy. Místo jeho posledního odpočinku označuje kovaný kříž nápadně podobný křížům na řeholním hřbitově ve Lnářích, jimiž byl zřejmě inspirován.

Prameny a literatura:

- o *Album Sdružení katolické mládeže Lnáře* (uloženo na Farním úřadě v Kasejovicích).
- o *Matrika kněží českobudějovické diecéze* (údaje laskavě poskytl Václav Kubeš, vicekancléř kurie Biskupství českobudějovického).
- o *Návštěvní kniha kláštera ve Lnářích z let 1906–1950* (uložena na Farním úřadě v Kasejovicích).
- o Matriční úřad Stádleč, *Matrika zemřelých fary Stádleč (1917–1949)*.
- o Moravský zemský archiv v Brně, *Sbírka matrik*, sign. Třeš 7019.
- o Pfarre Wien-Gumpendorf, *Matriky*, sign. 01-059, Taufen 1875.
- o Pfarre Wien-Schottenfeld, *Matriky*, sign. 02-050, Trauungen 1873.
- o Státní oblastní archiv (dále jen SOA) v Třeboni, fond *Řád augustiniánů – bosáků Lnáře*, nezpracovaná část, kart. 5.
- o SOA v Třeboni, *Sbírka matrik*, sign. Lhenice 4.
- o Státní okresní archiv (dále jen SOKA) Tábor, fond *MNV Stádleč* (nezpracováno), Pamětní kniha obce stádlecké (1924–1964).
- o SOKA Tábor, fond *Okresní úřad Tábor*, inv. č. 4607, fasc. 149; inv. č. 4810, fasc. 352.
- o SOKA Tábor, fond *Sčítání lidu 1921, Táborsko, 1921*, inv. č. 180, kart. 76.
- o *Catalogus saecularis et regularis cleri dioeceseos Bohemo-Budvicensis pro anno Domini 1930*, s. 137.
- o CUKR, Jiří, *Bílá vrána v černém šatě: životní pouť Františka Jana Kroihera (1871–1948)*, tiskem nevydaná rigorózní práce, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Filozofická fakulta, Ústav archivnictví a pomocných věd historických, České Budějovice 2016.

Hrob P. Viktora Michky ve Stádlci (foto autor článku)

- Čech, roč. 31, č. 23, 24. 1. 1906, s. 2; roč. 44, č. 23, 24. 1. 1919, s. 7; roč. 55, č. 271, 25. 11. 1930, s. 3.
- Dorost, roč. 11, č. 24, 10. 12. 1929, s. 364; roč. 14, č. 14–15, 25. 7. 1932, s. 175; roč. 15, č. 16, 25. 8. 1933, s. 191, č. 19–20, 20. 10. 1933, s. 238.
- Hlas lidu, roč. 26, č. 170, 21. 9. 1932, s. 2; roč. 27, č. 4, 5. 10. 1932, s. 2, č. 76, 2. 1. 1933, s. 3.
- HLINOVSÝ, Jiří, *Stádlec 1287–2012, 725 let, Stádlec 2012*.
- *Jahres-Bericht über die Diöcesan Taubstummen-Anstalt zu Budweis*, roč. 35, č. 1, 1906, s. 20; roč. 37, č. 1, 1908, s. 16.
- *Jihočeské listy*, roč. 16, č. 85, 27. 7. 1910, s. 2.
- JIROUŠEK, Tomáš Josef, *Dějiny sociálního hnutí v zemích Koruny české od roku 1840–1905*, Díl III., Od roku 1895 do roku 1905, Praha 1905, s. 6.
- MAXOVÁ, Ivana – NEJEDLÝ, Vratislav – ZAHRAVNÍK, Pavel, *Mariánské, trojiční a další světecké sloupy a pilíře v Jihočeském kraji*, Praha 2009, s. 336–337.
- *Ordinariátní list Budějovické diecése*, č. 6, 2. 3. 1910, s. 24; č. 33, 6. 9. 1916, s. 132; č. 29, 15. 10. 1917, s. 116.
- *Otavan*, roč. 20, č. 27, 2. 7. 1898, s. 3; roč. 28, č. 34, 25. 8. 1906, s. 4.
- SMÍŠEK, Jaroslav – TRÍŠKA, Karel, *Velkostatek Stádlec – Olšany 1725–1949 (1954)*. Inventář, tiskem nevydaná archivní pomůcka č. 273, Státní oblastní archiv v Třeboni, pracoviště Jindřichův Hradec 1972.
- *Stopadesát let píseckého gymnasia, 1777–1948*, Písek 1948, s. 66.
- *Stráž*, roč. 5, č. 47, 21. 7. 1904, s. 5; roč. 6, č. 43, 21. 6. 1905, s. 4; roč. 7, č. 38, 17. 5. 1906, s. 4, č. 50, 9. 8. 1906, s. 4.
- *Úřední list c. k. okresního hejtmánství a c. k. okresní školní rady v Táboře*, roč. 1908, č. 8, 13. 4. 1908, s. 31; roč. 1910, č. 11, 23. 8. 1910, s. 46; roč. 1911, č. 10, 7. 11. 1911, s. 38; roč. 1912, č. 12, 19. 9. 1912, s. 48; roč. 1915, č. 14, 13. 10. 1915, s. 56.
- *Úřední list okresního hejtmánství a okresní školní rady v Táboře*, roč. 1919, č. 1, 15. 1. 1919, s. 4.
- *Věstník katolického duchovenstva*, roč. 6, č. 23, 25. 8. 1906, s. 449.
- *Vychovatel*, roč. 16, č. 23, 1. 12. 1901, s. 274; roč. 25, č. 11 – příloha: *Věstník katechetský*, 1910, s. 175–176.
- *Výroční zpráva c. k. českého gymnasia v Budějovicích za školní rok 1888*, s. 61; 1889, s. 83; 1891, s. 59.
- *Výroční zpráva C. k. gymnasia v Písku za školní rok 1892*, s. 47; 1893, s. 41; 1894, s. 43; 1895, s. 43, 54; 1896, s. 43, 52, 55.
- *Zemědělské listy*, roč. 16, č. 19, 3. 11. 1911, s. 3.

Vladimír Červenka

Hornosín

Obec Hornosín si v příštím roce připomene 700 let od první písemné zmínky. Ta se totiž vztahuje k roku 1318, kdy byl u zemského soudu v Praze obžalován Hynkem z Vlašimi také Rac (snad Racek) z Tožice, Hornosína a Závěšína („Racz de Tozicze, de hornosin et de zauissin“) pro škodu, jež spolu s dalšími šlechtici spáchal na jeho državách v Jiříně. Žalující strana se proto domáhala práva převzít dočasné majetek obžalovaných a užívat jeho výnosy do té doby, dokud by nedosáhly částky 80 hřiven stříbra, na kterou byly způsobené škody soudně odhadnuty. Rac se hájil tím, že nevlastní žádné nemovitosti s výjimkou poloviny popluží v Závěšíně. Jak spor dopadl, není přesně známo.

Šlechtic Rac se psal po vsi Tožice na Benešovsku, ležící necelé 4 km severozápadně od předmětného Jiřína. Jakým způsobem přišel k majetku ve vzdáleném Hornosíně a Závěšíně, nevíme. Že jde o vsi na Blatensku, je však vzhledem k jejich geografické blízkosti nepochybné.

Chlum

První známá písemná zmínka o vsi, jejíž jméno je odvozeno od polohy na jižním svahu mírného zalesněného kopce (staročesky chlum), pochází z roku 1349. Tehdy byla zprostředkována dohoda o rozdělení rožmitálského panství dle odkazu Sezimy z Rožmitálu mezi

pražského arcibiskupa Arnošta z Pardubic a Sezimova syna Oldřicha. K arcibiskupské polovici tehdy připadla i ves Chlum („*integram villam Chlum*“).

Roku 1379 tu žilo 21 hospodářů. Díky podrobné evidenci, typické pro církevní vlastnictví, známe dokonce jejich jména: Pešek, Martin, Uhlář, Šimon, Jakub, Tomeš, Vít, Pavel, Jež, Vojslav, Valešek, švec Matěj, Jan Hus, Přibík, Hoden, Matěj Košín, Beneš, Moczhova (nejasné), Jan Sběhle, Přibík (současně rychtář) a píštec Martin.

Za husitských válek si Chlum přivlastnili z pozice přívrženců kalicha Zmrzlíkové ze Svojšína a připojili ho ke Lnářům. Jako součást Lnářského panství je doložen nejprve roku 1465 a pak ještě v letech 1542 a 1564. Tehdy byl nazýván Velký Chlum, patrně pro odlišení od vsi Chloumka, jež také příslušela ke Lnářům. Od sklonku 16. století až do konce patrimoniálního období v roce 1850 pak náležel Chlum k panství Blatná.

Při severovýchodním okraji katastru obce, který zde ohraničuje Závěšinský potok, se nachází les Býčín. Na mapě stabilního katastru z roku 1837 je označen *Ve vrškách u Bejcín*. Ve středověku tu byla ves **Bejčina**. Brzy ale zanikla a zůstal po ní jen uvedený pomístní název. Nepřímo je zmiňována roku 1489 v privilegii Zdeňka Lva z Rožmitálu pro Blatnou. Až „*do mezí býčinských*“ tehdy sahaly pozemky městečka. Již jako pustá ves s lesem se uvádí v letech 1542 a 1564 coby součást panství Lnáře. Spolu s Chlumem pak byla připojena k Blatné.

Od vzniku samosprávných obcí v roce 1850 patří k Chlumu také osada **Paračov**, ležící za zmíněným lesem Býčínem při cestě kolem Nového Dvora do Kocelovic. Původně zde stála jen panská hajnice, k níž postupně přibýlo několik domků. Šlo o dominikální vísku, jelikož vznikla na půdě patřící vrchnosti. Soupis poddaných blatenského panství z roku 1759 zde uvádí Pavla Pobudu, Kryštofa Sýčka, Vojtěcha Janovského a Klementa Pobudu s rodinami. Také při prvním státem nařízeném číslování domů roku 1770 jsou zde evidovány čtyři usedlosti. V pozemkových knihách velkostatku se však Paračov objevuje až od sklonku 70. let. Roku 1777 byla synovi výše zmíněného Vojtěcha Janovského Matějovi zapsána na žádost jeho matky „*chalupa ouroční vrchnostenská*“, mající tehdy č.p. 1. Další, tentokrát „*chalupu podružskou*“ s č.p. 3, si nechal o tři roky později zaknihovat Kryštof Sýček. V příslušném zápisu se uvádí, že ji postavil s povolením vrchnosti na vlastní náklad před čtyřiceti lety. Třebaže tento údaj musíme brát s rezervou, dostáváme se k roku 1740. S tím korespondují záznamy o osobách z Paračova v matrikách blatenské farnosti. Uvedenému Kryštofu Sýčkovi se tu v letech 1742–1747 narodily děti Vojtěch, Anna a Veronika. Zatím nejstarší zjištěný zápis se ovšem vztahuje k **30. 11. 1731**, kdy byl v Blatné pokřtěn Ondřej, syn Ondřeje Vrbského z Paračova.

Chobot

Jméno této vsi je odvozeno od její polohy při severozápadním výběžku (chobotu) rybníka Labuť, zvaného dříve též Střížovický nebo Myštický. Tak bylo rovněž v nejstarších dobách místo budoucí vsi označováno. Například roku 1726 žádal jistý Matouš hraběte Josefa Serényiho, majitele blatenského panství, aby si mohl u panského lesa „*oben Chobott deß Misstitzer Teuchts*“ (nad chobotem Myštického rybníka) postavit domek. Již v roce 1700 zde však musely být nejméně dvě chalupy, jak dosvědčuje pozemková kniha panství Blatná, v níž jsou pro ně nadepsány, avšak nevyplněny dva samostatné listy. Šlo totiž o panské hajnice. Zatím nejstarší doklad, že na místě dnešní vsi stálo obydlí, jsem objevil v matrice farnosti Blatná k **27. 11. 1689**, kdy byl pokřtěn Ondřej, syn Matouše Hajného „*z Chobota Myštického*“, který dle příjmení obýval právě jednu z uvedených hajnic.

Následující vývoj vsi byl složitý a má své důsledky dodnes. Dominikální pozemky, na nichž vznikla, totiž původně náležely k obci Uzenice na drahenickém panství. Zasahovaly na ně také vody rybníka Labuť. V roce 1760 proto blatenská vrchnost postoupila obci náhradou za výše uvedené dvě chalupy a zatopenou půdu les Křikavu a díl lesa zvaného Na Království.

Roku 1759 žili v Chobotě v pěti domácnostech Vít Oulehle, Vojtěch Švec, Martin Kouba, Matěj Čížek a vdova Anna Lišková s rodinami, Václav a Šimon, svobodní synové po Matouši Koubovi a svobodná matka Mařena Čížková, jejíž syn sloužil u sedláka Beneše v Mačkově.

Okolnosti postupného rozšiřování zástavby vsi poodhaluje jedna z dalších pozemkových knih velkostatku Blatná. K 31. 8. 1780 do ní byly zapsány čtyři podružské chalupy s č.p. 5–8, stojící „na místě panském nad rybníkem Labutským v Chobotě“. První, kterou postavil Matouš Kouba, byla zaknihována jeho ovdovělé snáše Magdaleně. Druhou, vybudovanou Vojtěchem a Evou Švecovými, vyžnil s jejich dcerou Ludmilou Bonaventura Spousta. Další měl po svém otci Matěj Čížek a poslední si vlastním nákladem vystavěl František Zelenka.

Dlouhou dobu neměl Chobot své vlastní katastrální území. V roce 1837 ležel spolu se Střížovicemi a Nevželicemi na katastru Myštic. Tehdy měl již deset domů. K roku 1840 je ovšem uváděn jako samota (*Einsicht*) připojená k Nevželicím.

Po zrušení patrimoniální správy a vzniku obecního zřízení v roce 1850 se stal součástí politické obce Vahlovice. Roku 1876 připadla část vsi k vyčlenivší se obci Skaličany. Druhá patřila nadále k Vahlovicím, a to až do roku 1919, kdy spolu s Myšticemi, Střížovicemi a Nevželicemi utvořila politickou obec Myštice. Po zrušení okresu Blatná se od 1. 1. 1961 stal již celý Chobot jako osada obce Uzenice součástí okresu Strakonice. Proto také číslování zdejších domů tvoří jednu řadu právě s Uzenicemi. Samostatnou obcí je od roku 1990.

V současné době patří k Chobotu také **Újezd u Skaličan**. Původně šlo o poplužní dvůr Újezdec, zmiňovaný poprvé spolehlivě roku **1558** jako součást panství Blatná. V soupisu příjmů blatenského děkanství z roku 1614 se uvádí rovněž naturální dávky ze „dvora oujezdeckého“. Teprve později zde vzniklo několik domků. Z roku 1746 máme zprávu, že byla Vojtěchu Marouškovi zapsána do vrchnostenské pozemkové knihy chalupa „u oujezdeckého dvora...“, která nákladem vrchnostenským a robotou v nově vystavěna“. Maroušek ji ale záhy prodal Janu Rokosovi. Roku 1749 tu stály již tři chalupy, v roce 1774 se uvádí pět popisných čísel a nedlouho před zrušením poddanství a roboty (1840) sedm domů s 49 obyvateli, panský dvůr a ovčín.

Vladimír Červenka

Prameny a literatura:

Národní archiv, fond *Desky zemské větší*, 13, fol. A 22; 15, fol. B 25; 250, fol. A 20.

Archiv Pražského hradu, fond Archiv metropolitní kapituly, sign. 183-IX/8.

Státní oblastní archiv (dále jen SOA) v Třeboni, *Sbírka matrik*, sign. Blatná 2.

SOA v Třeboni, fond *Velkostatek Blatná*, inv. č. 203, ukn 203; inv. č. 318, sign. I B 4, ukn 318; inv. č. 320, sign. OS Blatná 1, ukn 320; inv. č. 326, sign. I B 7, ukn 326, inv. č. 700, kart. 79.

Státní okresní archiv Strakonice, fond *Archiv města Blatná*, inv. č. 1, sign. I–1, L 1.

BÍLÁ, Monika, *Archiv obce Skaličany 1686–1945 (1957). Inventář*, tiskem nevydaná archivní pomůcka č. 950, Strakonice 2010.

BÍLÁ, Monika, *Archiv obce Vahlovice 1895–1945 (1947). Inventář*, tiskem nevydaná archivní pomůcka č. 983, Strakonice 2011.

DVORSKÝ, František – EMLER, Josef (edd.), *Reliquiae tabularum terrae citationum vetustissimae. Nejstarší zbytky desk zemských půhonných*, Praha 1868, s. 34, č. 170.

FRIEDRICH, Gustav (ed.), *Čtvrtá kniha provolací desk dvorských z let 1453–1480, částka 2: kraje F–K*, in: Archiv český, díl XXXVII., Praha 1941, s. 1196, č. 61.

Historický lexikon obcí ČR 1869–2005, II. díl: abecední přehled obcí a částí obcí v letech 1869–2005, Praha 2006.

SIBLÍK, Josef (red.), *Blatensko a Březnicko. Podrobný obraz poměrů přírodních, historických, místopisných, školských a národopisných*, Blatná 1915, s. 245, 258, 269.

SOMMER, Johann Gottfried, *Das Königreich Böhmen: statistisch-topographisch dargestellt*, Achter Band, Prachiner Kreis, Prag 1840, s. 97.

Císařské otisky stabilního katastru. Dostupné on-line z archivnimapy.cz/ukz.cz.

Václav Kovář z Radomyšle poslanec českého zemského sněmu

Na 15. září letošního roku připadá 165. výročí narození Václava Kováře, radomyšlského sedláka a politika. Narodil se na „Brejchovském gruntě“, který při číslování domů dostal číslo 12. Brejchovský grunt patřil k nejstarším radomyšlským gruntům. Je doložen už nejstaršími dochovanými prameny z konce 16. století. V roce 1720 odkázal grunt hospodář Tomáš Brejcha „svému příbuznému Václavu Kovářovi, neb Brejchovi“ a od té doby se na gruntu vystřídalo několik generací Kovářů.

Václav Kovář se narodil jako prvorozený syn Františka Kováře, „gruntovníka a mistra řeznického“ a Kateřiny, dcery Jana Klecána, sedláka z Únic č.p. 1. Do rodiny se se ještě narodil další syn Josef, ale ten v šesti letech zemřel, a dcera Marie, později provdaná za Viléma Sýkoru, c. k. berníčního inspektora z Teplic.

Václav Kovář prožil celý svůj život ve druhé polovině 19. století. Toto období mělo v procesu formování moderní společnosti, emancipace občanské i národnostní, nesmírný význam.

Václav Kovář se narodil v roce 1852. Narodil se do doby plné rozčarování a zklamání z potlačení revoluce 1848. Ústavodárný sněm byl mocensky rozeznán, oktrojovaná (tj. vnucená) ústava umožňovala nástup nového absolutismu. Ovšem změny, kterým revoluce otvírala cestu, se zastavit nedaly. Bylo zrušeno poddanství, byl vytvořen systém státních správních, berních i soudních úřadů, zřízeno četnictvo, jako houby po dešti vyrůstaly nové dílny i velké podniky, stavěly se silnice, železnice. K podpoře hospodářského rozvoje byly zřizovány obchodní a živnostenské komory, zakládány banky a spořitelny.

Poté, co Rakousko utrpělo porážku ve válce o italská území (1859), bylo nutné změnit i politické poměry uvnitř mocnářství. Císař se tzv. Říjnovým diplomem (1860) zřekl absolutismu a přislíbil ústavu. Bylo třeba rozhodnout, bude-li se Rakousko vyvíjet jako stát přísně centralistický, nebo jako stát s určitou mírou autonomie jednotlivých zemí. Císař po poradách se svou radou se nakonec přiklonil ke druhé variantě. V tom duchu byla připravována ústava. Podle ní měly ve všech zemích mocnářství zemské sněmy rozhodovat o vnitřních záležitostech zemí a současně měly vysílat zástupce do tzv. Říšské rady, která měla spolurozhodovat o záležitostech týkajících se celé monarchie – o zahraniční politice, vojenství, obchodu, dopravě a méně.

Na české politické scéně vyvolal Říjnový diplom a slib ústavy naděje a nové aktivity. Představitelé české reprezentace vytvořili Národní stranu, její tribunou se staly Národní listy vydávané v Praze a rozšiřované v celém státě. V Písku vycházel Poutník od Otavy, který přinášel aktuální zprávy z Písecka a Strakonicka. Vznikaly nové spolky – Sokol, Hlahol, Umělecká beseda..., později i hasičský spolek, různé spolky hospodářské. Všechny spolky si kladly za cíl vedle svého zaměření (sport, zpěv...) upevňovat mezi svými členy vlastenecké názory.

Ústava byla vydána v únoru 1861. V březnu proběhly volby do českého zemského sněmu. Volební právo tehdy nebylo všeobecné. Volilo se ve třech kuriích – velkostatkářské, kurii měst a kurii obcí. S rychlým hospodářským rozvojem záhy přibyla kurie čtvrtá – kurie živnostenských a obchodních komor. (Pátá – všeobecná kurie – byla zřízena až na konci 19. století.) Právo volit do sněmu bylo v kurii velkostatkářské vázáno na vlastnictví velkostatku (ať šlechtického, nebo nešlechtického), v ostatních kuriích bylo vymezeno volebním censem stanoveným podle výše placených daní.

Zvolení českého zemského sněmu bylo zcela jistě velkým krokem počínající modernizace společnosti, i přesto že kompetence sněmu byla jen úzce vymezena. Bez problémů prošla řada usnesení – zákon o obecní a okresní samosprávě, převedení obecných škol do správy obcí, posílení češtiny jako vyučovacího a posléze i jako úředního jazyka. Ale odpověď na otázku, jaké bude uspořádání státu a jaká bude jeho autonomie v rámci mocnářství, sněm nenalezl. Zřejmě ani nalézt nemohl. Český sněm měl 241 členů. Byli mezi nimi vlastníci historických dominií,

občanští velkostatkáři, podnikatelé, obchodníci. Každá skupina poslanců si příští uspořádání státu představovala podle svých priorit. Na sněmu se utvořila dvě hlavní křídla – historické, navazující na tradici Českého státu a prosazující federalismus, a liberální, prosazující liberální reformy a větší centralismus. K prvnímu křídlu patřila především česká historická šlechta, ke druhému podnikatelé, obchodníci. Ti byli většinou Němci. Tak spor o míru autonomie Čech se rozrostl i ve spor národnostní.

Ve Vídni jednala Říšská rada. Čeští poslanci delegovaní sněmem do Říšské rady roku 1863 na protest proti politice vídeňské vlády ze sněmu odešli. Po nich odešli i poslanci Moravanů a Poláků. Ústava z roku 1861 byla zrušena a pracovalo se na ústavě nové.

Do vnitřní politiky rakouské monarchie zasahovaly i problémy zahraniční. Především silící tlak Pruska na vytvoření jednotného Německa posiloval nároky německého obyvatelstva Čech. Otevřená válka mezi Rakouskem a Pruskem v roce 1866 skočila porážkou rakouské armády u Hradce Králové. Hned v následujícím roce došlo k rakousko-uherskému vyrovnání. Stát se změnil na Rakousko-Uhersko. V prosinci téhož roku byla přijata nová ústava a ta státoprávní uspořádání potvrdila. Pokus o dosažení česko-rakouského vyrovnání byl zmařen pro silný odpor českých Němců i pro intervence ze strany nově vzniklého státu – Německého císařství. Zmaření česko-rakouského vyrovnání bylo prohrou „historického křídla“ a také prohrou národní strany.

Už od roku 1863, od odchodu českých poslanců z Říšské rady, se v národní straně vyhraňovaly dva proudy. Část politiků v čele s uznávanými osobnostmi, jakými byli Palacký či Rieger, dál trvala na spolupráci s českou historickou šlechtou a požadovala autonomii v mezích historického českého státu. Tato skupina byla nazývána staročechy. Jejich oponenti – mladočeši – v čele s bratry Grégory a Karlem Sladkovským, naopak odmítali těsnou spolupráci se šlechtou i církví. Byli liberální, požadovali jednat s vládou a dosahovat výhody pro české podnikatele i pro střední a nižší vrstvy českého obyvatelstva. Mladočeši podporovali hnutí za rozšíření volebního práva. Společné oběma směrům však bylo hájení českých národních zájmů. Rozpory mezi oběma křídly narostly natolik, že se v roce 1874 mladočeši oddělili a vytvořili vlastní Národní stranu svobodomyšlnou. Národní listy se pak staly tribunou této nové politické strany. V našem regionu jí byl Poutník od Otavy. Příznivci národní strany postupně přenášeli své sympatie na mladočechy. (Mladočechem byl původně i T. G. Masaryk, než založil vlastní politickou stranu realistickou.) Už v roce 1874 vstoupilo do sněmu sedm mladočeských poslanců, o čtyři roky později už jich bylo čtrnáct, v roce 1888 čtyřicet dva a na začátku devadesátých let byli mladočeši nejsilnější stranou.

Druhá polovina 19. století, doba, v níž se společnost, ekonomika, technika takřka měnily před očima, byla dobou, v níž žil a pracoval Václav Kovář.

V tehdejší politické obci Radomyšl, k níž patřily místní obce Kaletice, Rohozná, Láz, Osek, Malá Turná a Petrovice, byly od dob „osmačtyřicátníka“ Jana Bočouna sympatie s programem národní strany velice zřetelné. 6. duben 1861, den voleb do sněmu, uspořádali Radomyšlští slavnostní zasedání obecního zastupitelstva spojené s udělením čestného občanství F. Palackému, F. L. Riegrovi a E. Tonnerovi. Udělení čestného občanství Radomyšle bylo výrazem poděkování a také podporou politice národní strany. Budoucímu poslanci Kovářovi bylo tehdy devět let. Nepochybně takový zájem o věci veřejné napomáhal formovat jeho příští politické postoje.

Patnáctiletý Václav Kovář byl svědkem rozčarování po vzniku Rakouska-Uherska a po krachu česko-rakouského vyrovnání. Po celých Čechách se zvedla vlna vlasteneckých akcí. Radomyšl nebyla výjimkou. V roce 1868 byl položen základní kámen Národního divadla, na jehož stavbu přispěla Radomyšl 40 zlatými z obecní kasy. V roce 1868 také Radomyšlští oslavili sedmdesáté narozeniny Františka Palackého, v následujícím roce uctili památku rodáka, „nálezce Rukopisu zelenohorského“, Josefa Kováře. Součástí oslavy bylo odhalení pamětní desky na štítě jeho rodného statku. (Tento Josef Kovář pocházel ze sousedního „Mlčánovského“ gruntu č.p. 11.) V roce 1873 se v Radomyšli konala oslava stých narozenin Josefa Jungmanna. V roce 1876 uctili Radomyšlští památku zesnulého Františka Palackého, a když se město Písek rozhodlo postavit Palackému pomník, uspořádali ochotnické divadelní představení a čistý zisk z představení věnovali na stavbu pomníku.

Všemi těmito akcemi vyjadřovali podporu programu národní strany, jejím snahám o emancipaci českého národa, českého jazyka, české kultury, o národní sebeurčení. Jak dobře byli Radomyšlští informováni o sporech uvnitř národní strany, z dochovaných pramenů poznat nejde, ale o osamostatnění Národní strany svobodomyšlné určitě věděli. Důležité bylo, že jak staročechi, tak mladočeši byli stejně důslední v hájení národních práv.

Osmdesátá léta 19. století přinesla i do Radomyšle nové podněty. Nová ústava přinesla právo spolčovací. Už roku 1882 vznikl v Radomyšli spolek vojenských vysloužilců, v roce 1883 hasičský spolek, v roce 1885 nebo 1887 odbočka Národní jednoty Pošumavské. Osmdesátá léta také přinesla změny do života Václava Kováře. V roce 1879 na srdeční selhání zemřel jeho otec a Václav Kovář se stal hospodářem. Současně se také aktivně zapojoval do spolkové činnosti, především do činnosti hasičského spolku, a začal se věnovat politice. Pro novou generaci byla přitažlivější aktivnější politika mladočechů a také Václav Kovář se stal mladočeským politikem, nepochybně úspěšným a uznávaným. V roce 1888 kandidoval do sněmu a ve volbách počtem získaných hlasů předčil i zkušené politiky. Šestatřicetiletý Václav Kovář se stal poslancem. Za Strakonicko se před ním stali poslanci jen Václav Suda z Třešovic a dlouholetým poslancem byl také majitel statku Lapač (u Blatné) František Steiner.

Nadějnou politickou kariéru mladého poslance přerušila vyšší moc. Václav Kovář onemocněl tuberkulózou. V 19. století (a ještě v první polovině 20. století) patřila tuberkulóza k rozšířeným a nebezpečným nemocem. Své oběti kosila ve všech věkových kategoriích a vybírala si je ve všech sociálních skupinách. V roce 1891 se Kovářova choroba prudce zhoršila. Už na konci června 1891 byl zaopatřován, 1. srpna téhož roku nemoci podlehl. Na hřbitově u sv. Jana se s Václavem Kovářem rozloučili zástupci českého sněmu, hasičské obce, řada hasičských sborů a velké množství jeho známých a příznivců zblízka i zdaleka. Kovářovým nástupcem v českém sněmu se stal volenický farář František Blahovec. Radomyšlské zastupitelstvo si s ním dobře rozumělo a František Blahovec se stal dalším čestným občanem Radomyšle. Ve vlastní rodině Václav Kovář nástupce neměl. Zůstal svobodný, rod Kovářů na statku č.p. 12 jím po mužské linii vymřel.

Václav Kovář byl zcela jistě významnou osobností. Vlastní prací a vlastním přičiněním, vlastní inteligencí se vyšvihl do nejvyšších pater tehdejší politické scény. Byl prvním z Radomyšlska, třetím v regionu.

Za jedno a čtvrt století od smrti Václava Kováře se život z gruntu změnil. Změnila se i Radomyšl, změnila se potřeby a nároky lidí. Současníci řeší jiné problémy, mají jiné starosti. Bylo by ale chybou zapomínat na ty, kteří pomáhali našemu dnešnímu životu položit základy.

Jana Vačkářová

Příbuzenské vztahy významných osobností Radomyšle

Předkládaný příspěvek doplňuje článek PhDr. Jany Vačkářové, věnovaný osobnosti radomyšlského rodáka a poslance českého zemského sněmu Václava Kováře (1852–1891), jemuž předcházelo vyprávění téže autorky o životě Kovářova o dvě generace staršího spolurodáka, „osmačtyřicátníka“ Jana Bočouna (1794–1862). Ten jako představitel obecní správy městečka Radomyšle podporoval vlastenecké snahy české politické reprezentace v revolučních letech 1848–1849 a zažil i rozčarování z jejich neúspěchu.

Dobu národního obrození reprezentuje v Radomyšli ještě jeden zdejší rodák. Tím je Josef Kovář (1779–1848), nálezce Rukopisu zelenohorského, jenž je v článku o Václavu Kovářovi samozřejmě rovněž zmíněn. A je to namístě, neboť letos uplyne 200 let od objevení této dodnes diskutované literární památky v jedné z místností zámku Zelená Hora u Nepomuka. Josef Kovář zde působil ve službách knížete Colloredo-Mannsfelda jako důchodník. Narodil se v domě č.p. 11 (Mlčánovský grunt), zatímco Václav Kovář pocházel ze sousedního č.p. 12 (Brejchovský grunt). Nejen stejné příjmení, ale i posledně uvedená skutečnost budí oprávněnou zvědavost. Je to jen shoda náhod či mezi nimi byl příbuzenský vztah, a pokud ano, tak jaký? Podrobné studium matrik a dalších pramenů přineslo hned několik zajímavých zjištění. Josef Kovář byl prastrýcem Václava Kováře, jehož stejnojmenný děd se roku 1801 přišel na Brejchovskou usedlost k ovdovělé Marianně Kovářové.

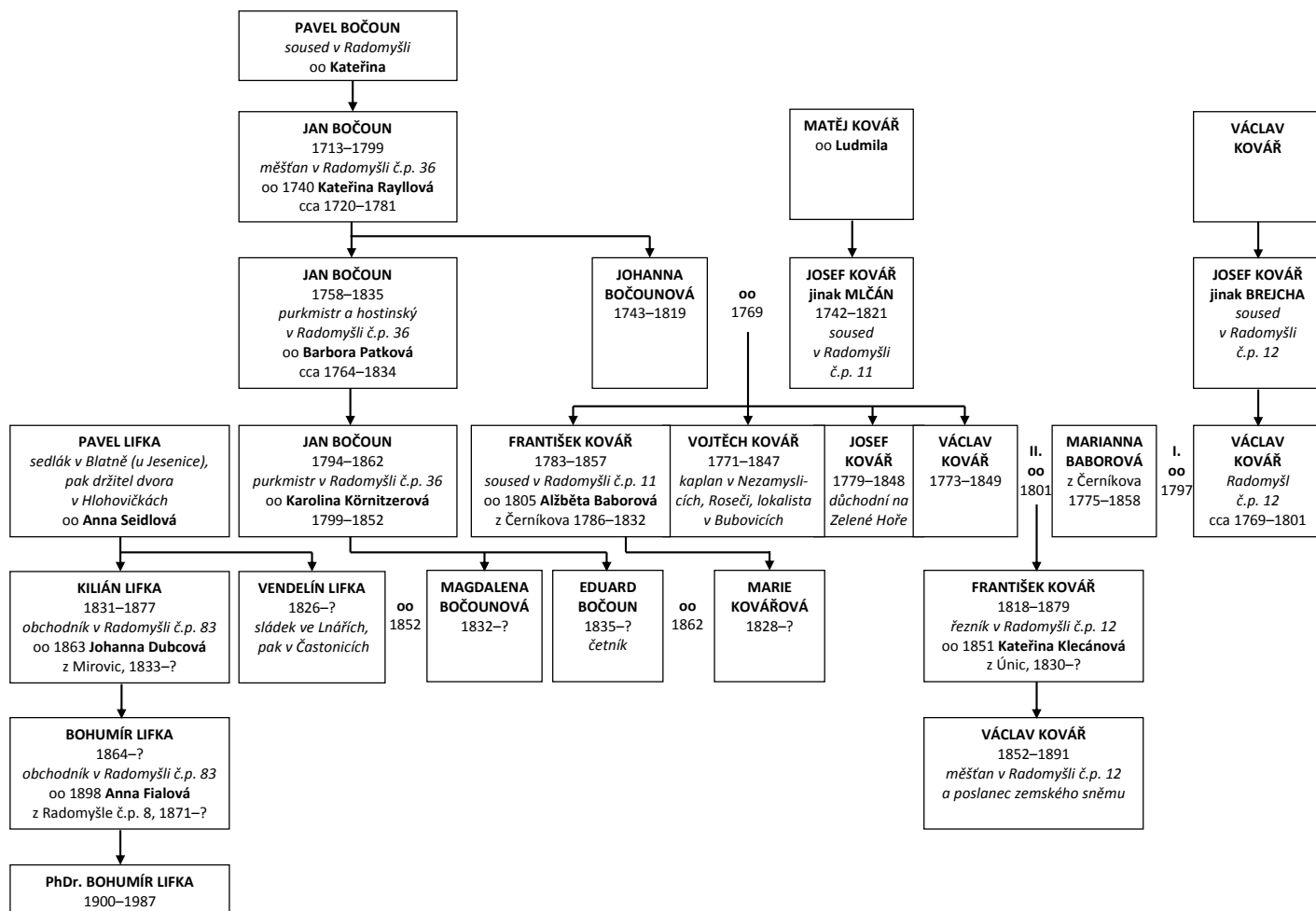
Kuriózní je to, že její první manžel se také jmenoval Václav Kovář. Z čistě administrativního hlediska tedy nepředstavoval pro Mariannu druhý sňatek přílišnou změnu, jestliže jen vyměnila jednoho Václava Kováře za druhého, navíc ze sousedního domu.

Kovářové byli rovněž spřízněni s rodem Jana Bočouna, a to přes matku Josefa Kováře Johannu Bočounovou (1743–1819), která byla Janovou tetou. Od Bočounů pak vedou spojnice i k další významné osobnosti pocházející z Radomyšle, totiž archiváři, historikovi, bibliofilovi a heraldikovi PhDr. Bohumíru Lífkovi (1900–1987). Rod Lífků pocházel z Blatna u Jesenice v okrese Louny, odkud se přestěhoval do Hlohovčiček

na Rokycansku a v osobě Kiliána Lify (1831–1877) pak do Radomyšle. Kilián byl dědečkem Bohumíra Lify. V Radomyšli koupil dům č.p. 83 a otevřel si v něm obchod. Získal jej právě od rodiny Bočounů, se kterou byl i prostřednictvím svého bratra Vendelína Lify (* 1826) spřízněn. Ten se totiž oženil s dcerou purkmistra Bočouna Magdalenou (* 1832). Její mladší bratr Eduard Bočoun (* 1835) si pro změnu vzal Marii Kovářovou (* 1828), neteř Josefa Kováře.

Pro lepší orientaci v příbuzenských vztazích rodin Kovářů, Bočounů a Lifků je připojeno následující schéma.

Vladimír Červenka

Léto budiž pochváleno

Vážení čtenáři Sobáčku,
začínám dnes opravdu vzletně. Aby
ne, vždyť teploty dosavadního (a stále
ještě začínajícího) léta jsou opravdu „ví-
ce než letní“ (tedy co bývalo - ještě poměrně
přadno - u nás za letní klima považováno).

Pozorný čtenář má jasno, teď bude následovat rozbor klimatických změn, vliv člověka na měnící se klima, invazní druhy živočichů a rostlin ... Nic takového. Dnes se zaměřím na dovolené. „Zasloužená dovolená“ nebo prázdniny k létu patří. Odpočívat je třeba. Nabrat síl do dalších týdnů a měsíců. A mně dnes půjde o dokumentaci mnohdy neopakovatelných chvil, které na dovolené nebo na prázdninách obvykle zažijeme. Ano, mluvím o fotografické dokumentaci. „To ale není nic nového“, řeknete si možná. Pravda, není. Ale je užitečné si občas zopakovat třeba i ty základní skutečnosti (opakování, matka moudrosti...) a navíc digitální záznamová technika se neustále zdokonaluje a občas nestačíme postřehnout všechny novinky.

Nejzákladnějším vybavením na dokumentaci jakékoliv cesty je fotoaparát. O tom není pochyb. Fotoaparátů máme nepřeberné

možství a v nejrozumnějších cenových kategoriích. Fajnšmekři dnes fotografují zrcadlovkami nebo systémovými kompakty s výměnnými objektivy. Máme ale také možnost pořídit si jeden z celé řady výborných kompakťů. Nejlevnější snímky pořídíme zrcadlovkami nebo systémovými kompakty s výměnnými objektivy. Ty mají větší čip a ten hraje v otázce kvality jednu z hlavních rolí. A možnost měnit kvalitní objektivy podle druhu fotografované scény (pouliční nebo krajinářská fotografie, makrofotografie, fotografie zvířat atd.) je rovněž nezanedbatelná. Pokud budeme fotografovat plachá zvířata v divoké přírodě, pak se nám bude hodit i některý z ultrazoomů, které pokrývají svým zabudovaným objektivem velkou šíři záběru (od širokoúhlého až po silný teleobjektiv). Takový fotoaparát, který má větší čip, je velkou výhodou. To co jsme si doteď řekli, platí především pro ty z nás, kdo si chtějí pořídit fotodokumentaci z cest, ale dbají na to, aby byla co nejvyšší. Upřímně řečeno, typy fotoaparátů, které jsme zmínili, nejsou nejmenší a také nejsou nejjednodušší (a také ani nejlevnější). A výměnné objektivy přidávají na váze i objemu. To se nemusí vždy shodovat se záměry dovolené, kterou jsme založili na dlouhých túrách po komplikovaném terénu. Tady se naopak hodí něco menšího a lehčího, ale rovněž s kvalitními fotografickými výstupy. V takovém případě sáheme po kompaktu. A je opravdu z čeho vybírat. Nemusí se jednat o drahý kompakt. Je řada osvědčených modelů ve střední cenové

kategorii, které nám prokáží skvělou službu. Moderní kompakty mají také větší rozsah zoomu, který pokryje jak širokoúhlou a základní oblast (třeba pro krajinářskou fotografii), tak umožní kvalitně nafotografovat i velmi vzdálené objekty. Někteří pokročilejší fotografové ohrožují nad kompakty nos. To možná platilo dříve, nyní je opravdu dost modelů z této kategorie s kvalitními výstupy. Tady bych připomněl jednu starou, ale dobrou zásadu. Pokud poznáte možnosti toho svého fotoaparátu (byť jde třeba o jednodušší kompaktní) co nejlépe (začněte od prostudování manuálu, což našinci mnohdy nečiní ...), pak jste na tom mnohdy třeba i o něco lépe než ten, co vlastní sofistikovanější fotoaparát a přesto jej neumí pořádně ovládat. Při výběru fotoaparátu, který chcete zakoupit, není nad to si najít co nejvíce dobrých (tedy například nestranných) recenzí, kterých je na webu opravdu hodně. A osobní zkušenost (včetně možnosti si fotoaparát „osahat“) kamaráda, kolegy, je rovněž k nezaplacení.

Nedílnou součástí fotoaparátu je fotografické příslušenství. Náhradní baterie (a především si nezapomeňte nabíječku, bez té byste byli - no v háji), paměťová karta (lépe karty), externí osvětlení (blesk nebo LED lampu), stativ. Lepší je mnohdy i levnější stativ než žádný.

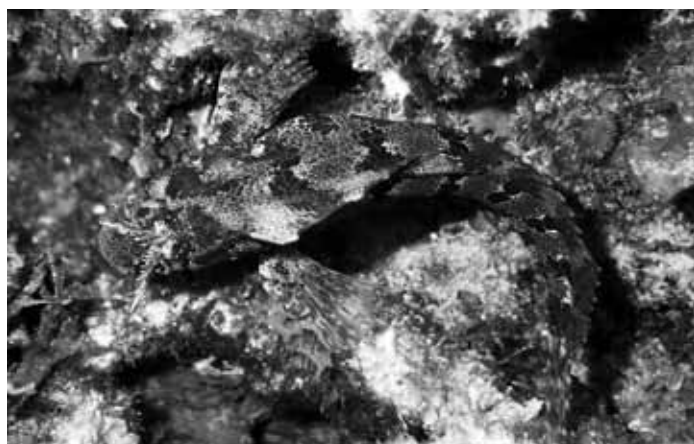
Dnes už skoro nutností je možnost pořizovat videozáznamy ve fotoaparátu. Některé fotoaparáty dokáží i video ve velkém rozlišení (4K). Nezapomínejte na cestách využít i tuto vlastnost, která výrazně zvyšuje vaše dokumentační možnosti.

No a na tomto místě je třeba připomenout velký trend poslední doby a tou je pořizování fotodokumentace pomocí mobilu (některé z nich se díky vynikajícím fotografickým vlastnostem už běžně nazývají fotomobily). Tady nás čeká i velká budoucnost, ale nepředbíháme. Oproti fotoaparátům mají mobily určitá omezení (před cestou si ověřte, zda vám bude stačit rozlišení i další charakteristiky právě vašeho mobilu, pořiďte si testovací obrázky a vyhodnoťte je v počítači). Ta lze ale zlepšit například pořízením si některého příslušenství jako jsou nasazovací objektivové předsádky (makro-, široko-, tele-). Rovněž možnosti pořizování videozáznamů mobilem je jejich vynikající a na dovolených dobře využitelná vlastnost.

Tak jako dnešní fotoaparáty umí obstojně filmovat, tak i dnešní videokamery umí obstojně fotografovat. I tuto vlastnost lze na dovolené skvěle využít. A řada z nás jsou spíše kameramany než fotografy, a i ti mají na dnešním trhu z čeho vybírat. Patří sem i celá řada tzv. „outdoorových“ kamer, které vám poskytnou služby třeba v klimaticky komplikovaném terénu.

Touha vnitrozemského Čecha je pobýt alespoň pár dnů u moře. A tady se kromě běžných fotografických nebo video možností naskýtá i fotografování (filmování) pod hladinou moře. Nasadíte si masku a šnorchl, do ruky vezmete (zajistíte jen šňůrkou k zápěstí) podvodní fotoaparát a ponoříte se do úplně jiného světa. Do světa ticha, tajemných hlubin a mnoha dosud nepoznaných tvorů. Pro běžné fotografování máme několik osvědčených podvodních kompaktních. Můžeme s nimi, pokud dodržujeme několik zásad, zachytit neobyčejné snímky. Jednou z takových zásad je fotografovat z co největší blízkosti (pokud nám to situace dovoluje). Voda - a to i ta čistá - zhoršuje na větší vzdálenost kvalitu obrazu. Fotografujeme v pokud možno klidném moři. Pokud je moře neklidné, obsahuje voda množství jemných částic, které jsou na fotografiích vidět. Často nelze takové fotografie použít k nějaké kvalitnější prezentaci. A blesk používáme s rozvahou. Pokud máme podvodní kompaktní s bleskem blízko objektivu, nebývají výsledky moc valné. Především když je v mořské vodě hodně částic (neklidné moře). Lepší je to pokud máme fotoaparát uložený v podvodním pouzdru a připevněný externí blesk na nastavitelném „krku“. V tom případě je blesk vzdálen od objektivu a navíc lze nastavit i úhel záblesku. Ale i běžným kompaktem můžeme pořídit, jak už jsem zmínil, nezapomenutelné snímky. Nezapomeňme na pořizování videosekvencí pod hladinou moře. Zkuste si třeba nasadit podvodní kompaktní na miniaturní a umístit jej na dně na mělčině. Nastavte video snímání nebo časosběrné snímání. Takto lze naaranžovat snímání při klidném moři. Pokud jsou vlny, pak jejich pohyb vám vaše foto zařízení převrhne. Při vyhodnocování, co jste zachytili, můžete dospět k překvapivým výsledkům. Mořská fauna se často cítí bezpečnější, když v blízkosti fotoaparátu nejste a navíc jsou některé ryby velmi zvědavé (a zaujme je především trpčící se blýskavý fotoaparát).

Pro využití na dovolené máme k dispozici i další fotodokumentační

zařízení. To jsou drony a fotopasti. Drony poskytnou neobvyklé pohledy i na známá místa. Na tomto místě ale musím připomenout právní aspekty jejich používání (které se mohou lišit v jednotlivých navštívených státech; legislativa používání dronů se neustále vyvíjí) a bezpečnost vaší i okolí. Fotopasti vám mohou přinést nejedno překvapení. Dnes lze pořídit i relativně levné fotopasti. Budete se možná divit, jaká fauna se vyskytuje v noci v blízkosti vašeho stanu, například.

Na závěr jen připomenou, že i pořizování fotodokumentace má své právní aspekty. Ne všude se v některých zemích dá fotografovat, někde je to nevhodné, jinde přímo na některých místech zakázané. Je dobré si to uvědomovat, abychom se na dovolené nedostali do zbytečných potíží.

A teď už mi nezbyvá než popřát vám co nejhezčí a bezproblémovou dovolenou a zavolat fotografické „Dobré světlo“.

František Weyda
Přírodovědecká fakulta
Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Batoh před 100 lety Jihočeské „bátožna“

Poslední dobou řešena byla v denních listech otázka, možno-li spatřovati v jčes. lidovém **bátožna** spojitost se slovem **baťoh**, které bylo navrhováno za slovo původu německého »ruksak«. Dobře již tehdy časopisy (NÁR. LISTY a j.) upozornily

na to, že slovo »bátožna« je přejato z němčiny, kde zní **Weidtasche**. Výraz ten vyskytá se v nářečích českých v tvarech přerozmanitých. Kott v Příspěvcích I. uvádí slova **vátošna, bátošna, vartošna, bartošna, brátošna** = myslivecká brašna; slovo to zná i Jungmannův Slovník I.: **vátošna**; na Moravě slyšeti lze také: **bátoš-a** nebo **bátoša-e** = myslivecká brašna, kdežto **bátošna** je mošna školácká (srov. Bartošův Dial. slovník, 183).

Kterak se tato slova rozvila z něm. **Weidtasche**? Nejlépe se shoduje se slovem německým tvar **vátošna**, které vzniklo z **Weidtasche** dial. výslovností něm. **ei (aj) = a** a k němuž podle **mošna, brašna** přidána byla přípona **-na**; dalším postupem, snad podle **brašna**, rozvíjejí se tvary **bátoš, bátošna, brátošna, var[28]tošna, bartošna**, posléze i jčes. **bátožna** (ač-li je to skutečná výslovnost). Spojitost se slovem **baťoh** v slově tom však není.“

Bohumil Vydra, Naše řeč, ročník 1 (1917), číslo 1, s. 27-28
Dostupné: <http://nase-rec.ujc.cas.cz/archiv.php?art=15>

Spisovný slovník jazyka českého 2011

batoh (ob. baťoh, baťoch), -u m. (6. j. -u, 6. mn. -zích) (ze sloven.):

1. **tlumok** (na záda): turisté s b-y; nést brambory v b-u

2. nář. **ranec**; **nůše trávy**; → zdroj. batůžek (ob. batůšek, batůšek, *batožek), -žku m. (6. mn. -žcích)

Dostupné: <http://ssjc.ujc.cas.cz/>

TOUR De BATTAGLIA

v sobotu **19. srpna 2017**

se uskuteční další ročník vzpomínkové jízdy na slavného cyklistu
barona Christiana Battagliu z Bratronic.

Trasy povedou po cestách a krajinou, kterou nejvíce miloval.

Start: 10 hodin v hospodě „U Čiláka“ v Buzicích

Připraveny jsou dvě trasy:

30 km: vhodná i pro rodiny s dětmi (Buzice, Blatná, Jindřichovice, Zábोří (zastávka u hrobu rodiny Battagliů), Bratronice – zastávka (možnost občerstvení), Čekanice, Sedlice (zmrzlina), Škvořetice, Buzice.

49 km: pro zdatnější cyklisty (Buzice - Bratronice společná s krátkou trasou, dále Třebohostice, les Tisovník u křížku, zpět do Třebohostic, přes Chrášťovice, Láz, Sedlici, Škvořetice do Buzic.

Pro účastníky jízdy budou připraveny mapky a propagační materiál z Infocentra Blatná. V hospodě „U Čiláka“ v Buzicích bude připraveno bohaté občerstvení – každý podle chuti a za své.

Těšíme se na Vás.

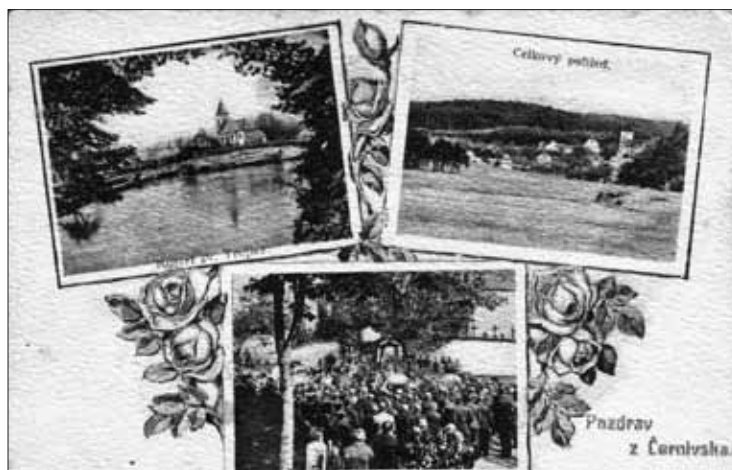
Historické pohledy zapůjčil pan Vladislav Bouše

PIONÝRSKÝ TÁBOR

VRBNO

Zprávy z našich obcí

Evropský účetní dvůr v KCAŽ

Nová sezóna v komunitním centru aktivního života začíná s dobrou zprávou. Evropský účetní dvůr se sídlem v Lucembursku po více než jednom roce ukončil kontrolu dotovaných projektů v ROP Jihozápad. V Blatné se kontrole podrobilo Komunitní centrum aktivního života. Pečlivá příprava se nám vyplatila, kontrolní komise nenašla žádné pochybení. Po důkladném prověření veškerých dokladů (výběrové

podobné andílku, ale obvykle bez křídel. Oblíbený dekorativní prvek v období baroka, rokoka i v historických slozích 19. století. Vzniklo jako renesanční obdoba antických Amorů.

Pamětní deska F. L. Vorlíčka

Pamětní deska, věnovaná vzpomínce na blatenského rodáka, učitele, spisovatele a překladatele Františka Ladislava Vorlíčka, byla původně umístěna na domě, ve kterém se v roce 1828 narodil, v ulici, jež se později stala nositelkou jeho jména, tj. Vorlíčkova. Rodný dům F. L. Vorlíčka byl zdemolován v 80. letech 20. století v souvislosti s výstavbou sídliště Nad Lomnicí a novou komunikací.

Sv. Florián

Barokní socha z jemnozrnného pískovce je originálem datovaným rokem 1766 (dílna zhotovitele není známa). V současné době je před děkanstvím v ulici Na Příkopech umístěna kopie z tesaného pískovce, zhotovená akademickým sochařem Ivanem Tláškem v roce 1995. Před děkanstvím je kopie sochy umístěna na původní žulovém soklu, jež znázorňuje oblaka. Socha je nemovitou kulturní památkou, evidovanou v Ústředním seznamu pod rejstříkovým číslem ÚSKP 25677/3-4037 od 27. 11. 1963.

Sv. Florián se narodil se ve 3. století v tehdejší provincii Noricum (dnešním Rakousku) a stal se důstojníkem římské armády a vysoce postaveným úředníkem v dnešním Ennsu. Za pronásledování křesťanů v době panování krutého císaře Diokleciána se prý pokusil osvobodit několik desítek zajatých souvěrců, jeho plán byl ale prozrazen a Florián byl zbičován, stažen z kůže a nakonec utopen s mlýnským kamenem na krku; stalo se prý v roce 304. Je patronem hasičů, hrnčářů, kovářů, mydlářů, kominíků, sládků, bednářů, zedníků i horníků a ochráncem proti suchu, ohni, povodním a neúrodě, též proti spalujícímu žáru zloby a nenávisti. Jeho sochy bývají často umístěny ve výklencích domovních fasád nebo na návsích jako záštita proti požáru.

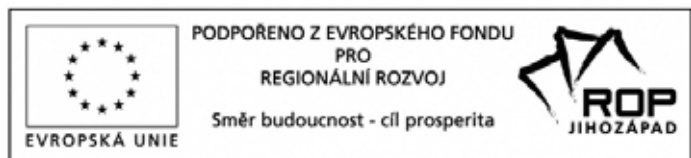
Alianční znak

Heraldický alianční erb rodu Serenyiů a Valdštejnů z poloviny 18. století. Erb byl původně umístěn v tympanonu brány blatenské zvonice, po sejmutí jej restauroval v roce 1993 akademický sochař František Bartoš a pozdější restaurátorské zásahy provedl akademický sochař Karel Kryška. V současné době je na zvonici umístěna kopie erbu z roku 1995, která byla zhotovena firmou ČMPK v Praze. Zvonice je nemovitou kulturní památkou, evidovanou v Ústředním seznamu pod rejstříkovým číslem ÚSKP 31249/3-4036 od 27. 11. 1963. *Zvonici nechal postavit v roce 1723, na místě původní dřevěné, tehdejší majitel blatenského panství, hrabě Josef Serenyi. Jejím stavitelem byl Jakub Spinetti z Příbrami, štukatérskou práci provedl Ignác Anton Czervetti a kamenickou výzdobu Jan Bauer z Horažďovic. Dnešní přestavba v novogotickém stylu je z let 1835–1836, po velkém požáru města v roce 1834. Původně zvonice sloužila jako brána na hřbitov u kostela Nanebevzetí Panny Marie.*

Sv. Václav

Barokní socha z jemnozrnného pískovce je datovaná r. 1758 (dílina zhotovitele není známa). V současné době je v ulici Nádražní na původním žulovém soklu umístěna kopie z tesaného pískovce, zhotovená akademickým sochařem Ivanem Tláškem v roce 1996. Socha je nemovitou kulturní památkou, evidovanou v Ústředním seznamu pod rejstříkovým číslem ÚSKP 14599/3-4041 od 27. 11. 1963.

Kníže Václav je nejvýznamnější postavou starých českých dějin; jediný český světec, který je veden i v generálním římském kalendáři.

řízení, účetnictví, změny v projektu, stavební dokumentace, závěrečné vyúčtování, inventarizace atd.) si mezinárodní kontrolní komise prohlédla celé komunitní centrum. Zajímala se o využití veškerých prostor a velmi ocenila neobvyklý sortiment cukrářských výrobků v naší kavárně.

Tak teď jen nepolevit. Stále je co zlepšovat. Jak se nám to daří? Přijďte se přesvědčit osobně.

Bohumila Hoštičková, Městský úřad Blatná
Odbor majetku, investic a rozvoje

Lapidárium Sbírka kamenných plastik a stavebních doplňků

Město Blatná shromažďuje v ambitu objektu Domova pro seniory originály sochařských děl, které byly na svém původním místě ohroženy klimatickými podmínkami erozí kamene.

Putti z domu čp. 99 v Blatné

Dva putti, chlapec a dívka byly výzdobou na volutovém štítu bývalé Občanské záložny čp. 99, nemovité kulturní památky vedené v Ústředním seznamu kulturních památek pod rejstříkovým číslem 102167 ode dne prohlášení, tj. od 11. 1. 2007.

Při opravě fasády roku 2006 byly sejmuty z důvodu havarijního stavu. V roce 2012 byly tyto sochy provedené ve štku armovaném železnými pruty restaurovány akademickým sochařem Ivanem Tláškem, v roce 2013 zhotovil následně kopie technologií výdusků z plastikovaného betonu, které byly osazeny na průčelí domu zpět.

Putto /množn.č. putti/ je italsky děťátko, též amoret. Nahé děčko

Putti na domě čp. 99 na podestách v ambitu domova pro seniory jsou originály

Byl příslušníkem třetí generace křesťanských Přemyslovců, synem Vratislava I. a vnukem sv. Ludmily a Bořivoje I. Na svou dobu byl výjimečně vzdělaný. Po třech letech regentské vlády své matky se stal českým knížetem, ve snaze upevnit jednotu státu a vyhnout se konfliktům se sousedy založil svou vládu na další christianizaci země. Patrně roku 935 byl ve Staré Boleslavi zavražděn svými odpůrci v čele s bratrem Boleslavem. Ihned po smrti začali lidé svého knížete uctívat jako mučedníka, Boleslav nechal Václavovo tělo přenést do Prahy a pohřbít na Pražském hradě, což se podle dobových zvyklostí rovnalo svatořečení. Václav se stal hlavním patronem českého národa i celého přemyslovského státu. Václavův kult ještě více vyzdvihl císař Karel IV., který o něm sám sepsal legendu, nechal bohatě vyzdobit jeho kapli v nově budované katedrále sv. Víta a učinil z ní duchovní střed celého státu. I nově vyrobené korunovační klenoty byly zasvěceny sv. Václavovi; každý další panovník se při korunovaci symbolicky zavazoval, že bude vykonavatelem světcovy vůle a pokračovatelem jeho úsilí. Svatý Václav je dodnes symbolem české suverenity a svobody, celého národa a státu.

Sousoší z Mariánského sloupu v Blatné

Mariánský sloup je datován do roku 1726 a jedná se o dílo Johanna Hoffmanna. Fundátorem sloupu byl tedy zjevně tehdejší majitel blatenského panství Josef hrabě Serényi, jehož znak se na sloupu dodnes nachází spolu se znakem jeho manželky Marie Alžběty, rozené hraběnky z Valdštejna. Mariánský sloup byl prohlášen 27. 11. 1963 nemovitou kulturní památkou, evidovanou v Ústředním seznamu pod rejstříkovým číslem ÚSKP 34326/3-4040. Sloup byl restaurován v roce 1942. Poté v letech 1994 - 1995 restaurátory byli akademičtí sochaři Vladimír Krnínský a Ivan Tlášek. V roce 2006 byl sloup očištěn a restaurován. Při restaurování bylo zjištěno značné poškození soch, jejich stav byl označen za havarijní. Z tohoto důvodu byly postupně všechny originály soch z žehrovičského pískovce sneseny, restaurovány a nahrazeny kopiemi u božanovského pískovce. Kamenná architektura sloupu pak byla zrestaurována v roce 2016 akademickým sochařem MgA. Janem Koreckým.

Erby

Dva erbovní reliéfy - serényiovský a valdštejnský znak, byly sneseny z Mariánského sloupu na náměstí Míru v Blatné. V roce 2010 byly u paty sloupu, na kvadratickém soklu nahrazeny kamennými kopiemi od akademického sochaře Ivana Tláška.

Sv. Jan Nepomucký

Sochu sv. Jana Nepomuckého restauroval a její kopii zhotovil akademický sochař MgA. Jan Korecký v roce 2013.

Jan z Pomuku se narodil kolem roku 1345 v Pomuku pod Zelenou Horou jako syn rychtáře, v Praze se stal bakalářem práv a doktorát získal na univerzitě v Padově. Po návratu byl roku 1389 jmenován generálním vikářem a ocitl se přímo v centru mocenského boje mezi církví a králem; v jedné z mnoha rozepří mezi Václavem IV. a arcibiskupem Janem z Jenštejna skončil Jan z Pomuku a tři další Jenštejnovi úředníci na mučidlech. Jan utrpení nepřežil, jeho mrtvolu shodili z Karlova mostu do Vltavy (stalo se 20. 3. 1393). Tělo vyplavené na břeh se stalo předmětem uctívání, arcibiskup prohlásil Jana z Pomuku mučedníkem. Svatý Jan Nepomucký je českým a bavorským zemským patronem a dále patronem kněží, zpovědníků, mlynářů, vorařů, ledařů a poutníků, ochráncem proti povodním a proti pomluvám. Projevem lidové úcty a vážnosti k jeho osobě jsou stovky soch umístěných převážně na mostech nejen v našich zemích, ale i v zahraničí, kde bylo Janovo jméno šířeno zejména jezuity.

Sv. Dominik

Sochu sv. Dominika restauroval a její kopii zhotovil akademický sochař MgA. Jan Korecký v roce 2012.

Sv. Dominik se narodil kolem roku 1170 v kastilské rytířské rodině. Již v mládí projevoval velký soucit s trpícími a chudými, v době hladu prodal všechny své knihy a peníze daroval nejpotřebnějším. Po studiích byl vysvěcen na kněze a stal se kanovníkem kapituly, při cestách do severního Německa se seznámil s albigenskými bludaři

a s cisteciáckými misionáři, kteří se – oděni v nádherná roucha – marně snažili obrátit je na víru pravou. Dominik začal albigenským kázat v chudém oděvu a bosý a mírnou cestou je navracel zpět do náruče církve. Roku 1216 založil řád žebavých mnichů dominikánů, jehož základem je naprostá chudoba; roku 1221, kdy Dominik zemřel, měl řád více než 300 řeholníků v 25 klášterech. Již roku 1234 byl Dominik svatořečen. Je patronem krejčích a ochráncem proti horečce a krupobití.

Panna Marie

Sochu Panny Marie s Ježíškem restauroval a její kopii zhotovil akademický sochař MgA. Jan Korecký v roce 2015.

Panna Marie je jednou z ústředních postav křesťanství; podle Bible matka Ježíše Krista, Matka Boží. Její narození zvěstovali rodičům sv. Anně a sv. Jáchymovi andělé. Když vyrostla v dívku na vdávání, zasnoubili ji rodiče s tesařem z Nazaretu sv. Josefem, ještě před svatbou však Marie zázračně počala z Ducha svatého. Josefovi, který se cítil podveden a chtěl Marii ze zasnoubení propustit, zvěstoval zázračnou událost anděl. Jako manželé se Marie a Josef odebrali do Betléma, kde Marie panensky porodila Ježíše Krista; provázela jej i na poslední pozemské cestě na Golgotu. Jako matka Vykupitele požívá Panna Marie nejvyšší úcty ve všech křesťanských církvích. Podle církevních dogmat se pro předviděné zásluhy Kristovy Marii dostalo od samého počátku posvěcující milosti, byla uchráněna dědičného hříchu a byla vzata i s tělem na nebesa. Uctívání Matky Boží bylo nejprve spojeno s uctíváním Krista, první stopy mariánského kultu se objevily ve 4. století. Panna Marie je patronkou křesťanstva a lidí v nouzi, dále ochránitelkou hostinských, kuchařů, soukeníků, kožešníků, hrnčírů, lodníků, perníkářů a octářů, lidé se k ní modlí za bouřky.

Sv. Václav

Sochu sv. Václava restaurovala a její kopii zhotovila Mgr. akademická sochařka Martina Niubó v roce 2014.

Kníže Václav byl příslušníkem třetí generace křesťanských Přemyslovců, synem Vratislava I. a vnukem sv. Ludmily a Bořivoje I. Na svou dobu byl výjimečně vzdělaný. Po třech letech regentské vlády své matky se stal českým knížetem, ve snaze upevnit jednotu státu a vyhnout se konfliktům se sousedy založil svou vládu na další christianizaci země. Patrně roku 935 byl ve Staré Boleslavi zavražděn svými odpůrci v čele s bratrem Boleslavem. Ihned po smrti začali lidé svého knížete uctívat jako mučedníka, Boleslav nechal Václavovo tělo přenést do Prahy a pohřbít na Pražském hradě, což se podle dobových zvyklostí rovnalo svatořečení. Václav se stal hlavním patronem českého národa i celého přemyslovského státu. Václavův kult ještě více vyzdvihl císař Karel IV., který o něm sám sepsal legendu, nechal bohatě vyzdobit jeho kapli v nově budované katedrále sv. Víta a učinil z ní duchovní střed celého státu. I nově vyrobené korunovační klenoty byly zasvěceny sv. Václavovi; každý další panovník se při korunovaci symbolicky zavazoval, že bude vykonavatelem světcovy vůle a pokračovatelem jeho úsilí. Svatý Václav je dodnes symbolem české suverenity a svobody, celého národa a státu.

Sv. Josef

Sochu sv. Josefa restauroval a její kopii zhotovil akademický sochař Ivan Tlášek v roce 2011.

Podle Bible tesař z Nazaretu, snoubenec a později manžel Panny Marie, pěstoun Ježíše Krista. Ještě před svatbou Marie otěhotněla a Josef jí chtěl ze zasnoubení propustit, byl ale poučen andělem o zázračném početí a s Marií se oženil. Z biblického vyprávění Josef mizí ve dvanáctém roce života Ježíše poté, co se Ježíš ztratil rodičům v Jeruzalémě a ti ho našli sedět v chrámu a rozmlouvat s kněžími (Josef tedy patrně zemřel ještě dříve, než Ježíš začal veřejně kázat). Roku 1654 byl sv. Josef prohlášen spolupatronem české země a ochráncem míru v zemi. Je patronem manželů a křesťanských rodin, dětí, mládeže a sirotků, panenství, dělníků a řemeslníků, inženýrů, hrobníků, vychovatelů, cestujících, vyhnanců a umírajících, ochráncem při očních chorobách, při pokušení a v zoufalých situacích.

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Přehled jubilentů v osadě Drahenický Málkov

Červenec: Fous Václav 50 let, Čudová Miluška 80

Srpen: Král Milan 65

Osadní výbor Drahenický Málkov přeje pevné zdraví a životní pohodu.

Luboš Kylián - předseda OV Dr. Málkov

Dětský den – Málkovský desetiboj

Teplé počasí doprovázelo celodenní sportovní klání v Drahenickém Málkově. Již několikaletou tradicí je tzv. Málkovský desetiboj. Deset zajímavých disciplín plnilo 8 žen, 10 mužů a 6 dětí (do 15 let). V posledních ročnících bylo dětí poskromnu, tak nás velice těší, že alespoň takovýto počet našich nejmenších se zúčastnil. Není potřeba připomínat, v jakých disciplínách se soutěžilo, proto rovnou vyjmenujeme ty nejúspěšnější sportovce. V kategorii žen zvítězila několikanásobná vítězka Hanka Jahodová, druhá skončila také často úspěšná Káťa Burianová, třetí místo získala Anička Kyliánová. Mezi muži první místo získal Luboš Kylián ml., který je také několikanásobný vítěz Málkovského desetiboje. Druhé místo obsadil také několikanásobný držitel nejvyššího titulu Pavel Burian. Nejúspěšnější trojici uzavírá loňský šampion v kategorii mužů, Luboš Kylián st. V dětské kategorii uspěli úplní nováčci a to trojice kamarádek z Blatné. První místo získala Linduška, druhé patřilo Barušce Lukešové a třetí místo pak Verunce.

Sportovní areál poprvé v akci

Spoustu práce, zařizování a vyřizování stála výstavba sportovního areálu Sbor dobrovolných hasičů Drahenický Málkov. Areál tvoří travnatá dráha určená k pořádání hasičských soutěží či fotbalových utkání. Dále vyasfaltované hřiště určené k mnoha sportům např. k volejbalu, nohejbalu, tenisu. Město Blatná nám darovalo již nevyužívaný prodejní stánek, za který moc děkujeme, jelikož je pro nás velikým přínosem. Nedílnou součástí areálu je i dřevěný altán. SDH Drahenický Málkov by chtěl touto cestou poděkovat všem, kteří se aktivně podíleli na realizaci tohoto náročného projektu.

První akcí, která měla tu čest se v areálu konat, byla soutěž v požárním sportu O pohár starosty SDH Drahenický Málkov. V sobotu 10. června se na dráze sešlo 5 týmů mužů, jedno družstvo žen a tři týmy veteránů. Kromě klasické soutěže se konalo i superfinále o divoké prase. I přes slabší účast soutěžních družstev se celý den vydařil. Všichni si závodění užívali a nikdo nepřišel k úrazu. A jelikož bylo krásné počasí a srandy není nikdy dost, někteří účastníci dne si vyzkoušeli, jaké to je si „zaplavat v kádi“. V kategorii mužů to nejvíce klaplo našim klukům, k vítězství jim stačil čas 27,69. Druhé místo obsadili muži z Uzenic (28,67), třetí příčka patřila Uzenicím (29,38), čtvrté místo braly Skaličany (36,80) a neplatný pokus si připsali na účet kluci z Chobota, které zradila technika. Domácí ženy zůstaly ve své kategorii opuštěné, ale i tak si s chutí zaběhaly, především výkon s časem 25,03. V kategorii veteránů se to nejvíce povedlo

Uzenicím (22,42), druhé místo si odnesly Skaličany (27,88) a třetí příčka patřila domácím s časem 29,90.

Po ukončení klasické soutěže nás čekalo mužské super finále na 2B. Kromě domácích se jich zúčastnily všechny týmy z mužské kategorie. Překvapivým vítězem se stalo družstvo mužů ze Skaličan (24,92), kteří své prvenství řádně oslavili, a naše hasiče za to pozvali na posezení ke konci prázdnin ☺ ne, že bychom jim to touto cestou chtěli připomenout).

Doufáme, že příští rok se na soutěži O Pohár starosty SDH Drahenický Málkov sejdem ve větším počtu. Byla by veliká škoda, kdyby sportovní „hasičina“ vymizela z našich letních aktivit.

Lucie Kyliánová – jednatelka SDH

Luboš Kylián – předseda OV

Foto: Lucie Kyliánová a Pavla Fíková

SKALIČANY

Vydařený pouťový víkend

Skaličanská pouť připadá na první víkend po svátku sv. Jana Nepomuckého (16. 5.) a ani v letošním roce tomu nebylo jinak, nicméně z organizačních důvodů jsme museli pouť rozdělit do dvou víkendů a tak se stalo, že se již v sobotu 13. 5. 2017 uskutečnila pouťová mše svatá v místní kapličky. Více než pět desítek osob z řad věřících a ostatních přítomných vyslechlo poutavé kázání p. faráře Marcina Piaseckého a pomodlili se za své blízké, za své sousedy. Mši dokonale hudebně doprovázela Ludmila Vlčková a kapličku samotnou před mší připravily, uklidily a vyzdobily naše sousedky. Pouťové juchání následující týden zahájilo vystoupení mažoretok Prezioso Sokol Blatná. Podvečer, večer a pouťová noc byly ve znamení hudební produkce již osvědčeného hudebního tělesa K-Band. Sousedé a sousedky, doplnění a několik přespolních a skalních návštěvníků (paštičtí nezklamou nikdy) měli možnost využít i nedělní posezení, které se neslo v přátelském duchu obecní pospolitosti. Ti, co přišli, nebyli zklamáni, děti se vyřádily na skákacím hradě, dospělí pohovořili, zatančili a pozřeli něco osvědčených kulinářských

výrobků, pít také bylo co, počasí nám přálo a tak lze konstatovat jen to, že skaličanský pouťový víkend byl zdařilý. Poděkování náleží všem, kteří přišli, všem, kteří dokázali přiložit ruku k dílu a akci zorganizovat (díky bratři hasiči i ostatní sousedé) a též společnosti Obaly Blatná, s.r.o., která naši pouť podporuje. Tak zase někdy přijďte „pobejt“ k nám domů, do Skaličan!

Skaličanští hasiči přepisují své novodobé dějiny! Nezapomenutelné vítězství

Skutečné pozdvižení na vsi vyvolaly výkřiky typu „tak jsme první, no a co“, hlasité vyřvávání, hláhol a lomoz u Rybníčku ve Skaličanech v podvečer soboty 13. května 2017. Ne, rybník se nelovil, nikdo nám jej nevypustil, nebyla tu žádná ohlášená akce, nehrálo se tu žádné utkání, hádky sousedů, nezasedala dolní sněmovna ani nic jiného. To se naši dobrovolní hasiči triumfálně vraceli z okrskové hasičské soutěže, která se konala v Chobotě. Myštický a blatenský hasičský okrsek totiž po předchozí domluvě uspořádal své soutěže na jednom místě, což se organizačně ukázalo jako celkem dobrý tah.

Pořadí startujících týmů se tradičně losovalo a jako první se na start postavilo družstvo chráněnců sv. Floriána ze Skaličan. Výchozí dosažený čas 31,33 vteřin s naší staříčkou mašinou PS 12 (rok „narození“ 1970) byl v tu chvíli naším časem historicky rekordním a naše spokojenost byla veliká. Exploze radosti a parafrázovaný zárubovský výkřik „... přepište dějiny! Otevíráme zlatou bránu hasičského sportu...“ na konci soutěže nechala naplno vyniknout extázi z prvního místa a historického triumfu v kategorii muži. Někteří z nás se nestyděli ani za pravé a upřímné chlapské slzy dojetí. Skaličanští za sebou nechali tým Drahenického Málkova (33,86s), Bezdědovice (34,12s), Hajany (41,76s), Buzice (58,71s) i Blatnou (neplatný pokus) a vlastně i družstva myštického okrsku, který ovládl tým Uzeniček (32,56s) před Uzenicemi (33,33s) Myšticemi (36,44s) a Chobotem (neplatný pokus). To, že skaličanští občas triumfují v hasičské kategorii veteránů, je již všeobecně známé, ale na vítězství v kategorii muži asi hodně dlouho nezapomeneme. Zápis v kronice by zasluhoval zlaté písmo. Závěr dne oné soboty nemohl být zakončen jinak než oslavným skokem hasičského družstva do našeho rybníčku.

Bratři hasiči vyzvali Milana Počtu ke splnění svého někdejšího slibu, že nás v případě vítězství v kategorii muži při účasti minimálně 5 družstev bude obsluhovat v rybníčku ve fraku, s cylindrem a šampaňským s jahodami. Stane se tak pravděpodobně na akci „Ahoj léto, ahoj prázdniny“ a máme se tak na co těšit.

Oblíbená hasičská soutěž v Drahenickém Málkově se soubojem o divočáka

Skaličanští ctí coubertenovské olympijské heslo, že není důležité zvítězit, ale zúčastnit se a tudíž nevyvráží na soutěže v požárním sportu s velkými ambicemi a očekáváními, pojmají soutěže jako trénink, utužení kolektivu a podporu pořadatelskému sboru. Jako hosté na sedlickém okrsku, který se letos konal v Lomu, získali druhé místo, v Chobotě triumfovali a v Drahenickém Málkově se jim podařil zajímavý kousek. V kategorii veteráni (2B) získali druhé místo časem 27,88s za Uzenicemi

(22,42s) a před domácím družstvem (29,90s). V mužích (3B) dominoval domácí tým Drahenického Málkova výkonem 27,69s před Uzeničkami (28,67s) a Uzenicemi (29,38s). Čtvrtý post patřil Skaličanským (36,80s) a letošní prořídlejší startovní pole uzavřel tým Chobota (neplatný pokus). V Drahenickém Málkově bývá zvykem, že se nejúspěšnější týmy střetnou v superfinále o zajímavou cenu, kterou v letošním roce představoval divočák. Superfinále se běželo na 2B a světe div se, zvítězily Skaličany svým novým rekordem - časem 24,92s před Chobotem (27,84s), Uzenicemi (62,14s) a Uzeničkami (neplatný pokus). Nová sportovní málkovská aréna tak byla svědkem neskonale radosti skaličanských patriotů, kteří se s místními pozdržili do pozdních hodin a náležitě jim poděkovali za to, že jim v krušných začátcích jejich sportovní hasičské činnosti při obnově těchto hasičských aktivit pomohli a poradili.

Václav Cheníček

Hasičské soutěže pokračovaly v Blatné a v Chobotě

Již tradičně se formou doprovodného programu k Rybářským slavnostem v Blatné koná v jejich rámci i hasičská soutěž v požárním útoku. V letošním roce se toto klání vrátilo na nábřeží před zámek, což dodalo soutěži půvabnou kulisu blatenské dominanty zračící se v hladině vodní nádrže. Již na začátku při nástupu družstev velitel soutěže prohlásil: skaličanští se budou koupat! A opravdu. „To se vám to vítězí, když tu nikdo jiný není...“, zaznělo z davu diváků při kategorii veteráni, v níž startovali jen skaličanští borci, kteří si za výkon 25,20s na dvě běčkové hadice odvezli pohár, jež byl tradičně a dle uvítacích slov skropen v Rybníčku. Prořídlejší bylo i startovní pole v kategorii muži a ženský tým tentokrát nedorazil ani jeden. Mužskou část opanovali nádherným výkonem (17,60s) opět březničtí, kteří si tak natrvalo odvezli putovní pohár starostky města. Na paty jim šlapaly Kocelovice (19,15s) a Chobot (19,22s), následovala Sedlice (22,73s), Myštice (27,07s), Skaličany (28,28s) a Blatná (neplatný pokus). A pak se jelo do Chobota. Tamní hasičská soutěž o pohár starosty se koná vždy tradičně 5. července, jež je státním svátkem – Dnem slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje. Na výtečně zorganizovanou soutěž dorazilo celkem 12 družstev mužů, 5 družstev veteránů, 3 družstva žen a předvedlo se i družstvo domácích veteránek. Domácí muži měli velice dobře rozjetou soutěž (22,00s na 3B), ale až posledním pokusem bezdědovických (21,33s) přišli na prvenství. Bronz brali Kocelovice (24,82s), čtvrtý post patřil hostům z Podlesí (26,79s), páté skončili Mirovice (27,75s), kterým na proudnice dýchali skaličanští svým novým rekordem na tři běčkové hadice (27,86). Další posty obsadily týmy Uzeniček, spojený a kombinovaný tým blatenských a sedlických hasičů, Uzenice, Chlum MIX, Chlum a Bezdědovice MIX. Ve veteránech se skaličanským podařilo zvítězit v čase 26,27s (na 2B), což neznamenal nic jiného než koupel v Rybníčku, tentokrát i s pohárem a šampaňským, následovali Uzenice, Koupě, Chobot a Drahenický Málkov. Ženám dominoval tým z děvčat z Drahenického Málkova před Chobotem a Koupí. Soutěžní den zakončilo superfinále, které bylo soubojem o pivní a klobásové ceny, které získal tým Kocelovic před Skaličany, Bezdědovicemi, Uzenicemi a Chlumem. Děkujeme pořadatelům za pěknou soutěž, kterou svou účastí vyzvedla starostka Okresního sdružení hasičů Strakonice paní Boukalová a našim hasičům za krásný zážitek, umocněný dobrou partou.

Skaličanští brigádníci stále v akci

Pokud se sejde dostatek rukou, je dobrá parta a chuť pracovat pro obec, je to pak i vidět. Již bylo dostatečně prezentováno, že za sebou v letošním roce máme ve Skaličanech již více než tisícovku brigádnických hodin, které snadno naskakují, když se na práci sejde třeba i pětadvacítka odvážných pracovníků, kteří se nebojí přiložit ruce k dobrému dílu. Tak se stalo i první prázdninový den, kdy se během třináctihodinové šichty svépomocí vyspravily některé úseky obecních cest, na betonování podlah se připravil prostor v budoucím sále v obecním domě a dokončily se některé další přípravné činnosti s rekonstrukcí obecního domu související. Chybět nemohlo občerstvení, bez něhož by rychle došly síly a pitný režim byl také dodržován, samo sebou v rámci bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a navíc nám děvčata opět

napekla vynikající pochutiny ke kávě. Všechny činnosti pro obec zabírají hodně volného času a tak nám snad naše drahé polovičky prominou, že tento čas vkládáme do obecního blaha, které se snad jednou projeví v tom, že i u nás ve vsi budeme mít důstojný stánek pro obecní akce všeho druhu a bude tak podpořena jistá pospolitost všech sousedů, nebo těch, kteří pospolitě fungovat chtějí a v domě se budou scházet. Hektická doba příliš nepřeje nějakým sousedským setkáváním, pracovní zaneprázdněnost v zaměstnání a obživa jsou na prvním místě, mediálně jsme masírováni a cíleně vedeni k „blbě náladě“, špatně se hledají vzory a autority, morální hodnoty minulých a dávných časů se vytrácejí, nicméně záleží na každém z nás jak se s touto dobou, kdy nikdo nemá na nic čas a většina dění je většinou lhostejná, popere a srovná. Naše brigády jsou dobrou příležitostí sejít se, pohovořit a naší práci, která je přidánou hodnotou, vytvořit něco, za co se nebudeme muset stydět. Laskavý čtenář jistě promine a pochopí, že tento kratičký článek nemá být chápán jako nějaké chlubení se, je hlavně poděkováním všem těm, kterým není lhostejno a kteří pracují pro ono obecní blaho, pro obec a tím i pro sebe, protože obec jsme my všichni. Jsem na vás hrdý, díky!

Václav Cheníček

Sbor dobrovolných hasičů Skaličany,
Osadní výbor Skaličany,
skaličanské maminky a tatínkové
pořádají akci pro děti i dospělé:

AHOJ LÉTO,
AHOJ PRÁZDNINY!

SKALIČANY - louka za Bártíků, louka u Rybníčka, parket

SOBOTA 26. 8. 2017 od 13:00 hod.

Odpoledne se soutěží pro děti i dospělé všeho věku,

tvořivé dílny, SKÁKACÍ HRAD, kopání s míčem,
hasičské stříkání, skákání v pytli, projdi se na chůdách,
lívánek na EX, kád' s vodou, retro hry a další vylomeniny...

Součástí zábavného odpoledne bude realizace vítězného hasičského slibu...

Přijďte se bavit! Akce se uskuteční za každého počasí!

Tradiční občerstvení zajištěno

Školní akademie

V úterý 6. června proběhla tradiční školní akademie. Nejprve si mohli všichni účinkující svá vystoupení vyzkoušet na dvou dopoledních generálkách a pak již odpoledne předstoupili před své rodinné příslušníky s větší jistotou.

Program byl ve znamení velkých proměn. Herci z dramatického kroužku nám předvedli pohádku O nafoukaném koblížkovi. Hned poté je vystřídali malí šmoulové (1. třídy) a druháčkové nás zase pozvali do peřiny. V rytmu polky řádili myši třetáci. Největší změnou prošli všichni čtvrtáci – stali se ze všech správní kluci. Třída 5. A se proměnila v pořádné piráty, dokonce z Karibiku. Tanečníci z 5. B se vlnili za doprovodu písně Waka waka kolumbijské zpěvačky Shakiry.

Mezi 1. a 2. stupněm se uvedli i naši hosté – ZŠ Holečkova Blatná se svým Tancem pro sultána.

Díky třídě 6. A jsme mohli trochu nostalgicky zavzpomínat na hromadná spartakiádní vystoupení, když jsme sledovali jejich Poupata. A ve vzpomínkách jsme zůstali i v dalším vystoupení – Evolution of Dance. Žáci 7. A nám ukázali některé tance z jejich vývojové řady. Děvčata a chlapci ze 7. B se vrátili do svého raného dětství a pozvali nás do Kouzelné školky. V Televizi jsme zůstali i s 8. A, kdy jsme se popřepínali několika zajímavými televizními programy. Svým zpěvem nás pohládila Karolína Šišková, která se stala krajskou vítězkou pěvecké soutěže Jihočeský zvonek.

A již jsme se blížili do finále, které vždy patří našim vycházejícím ročníkům. Třída 9. A nás pozvala na okružní Cestu kolem světa se svou leteckou společností. Poslední žákovské představení patřilo 9. B, jež je symbolicky nazvala Poslední akademie. Celé odpoledne uzavřelo již tradiční učitelské Překvapení.

Nejen za sebe, ale jistě i za všechny diváky chci poděkovat všem vystupujícím i pedagogům, kteří jim při nácviku pomáhali.

Bavíme se sportem

I letos, již po šesté, jsme uspořádali společně sportovní den pro žáky 1. stupně. Účastníky se stali všichni žáci. Přibližně 120 dětí bylo vybráno na závody v lehkootletickém čtyřboji. Ostatní se zúčastnili soutěží a her, které pro ně připravili žáci 9. A pod vedením učitelky J. Novotné. Žáci 9. B společně s uč. Karešovou a rodiči pomáhali při organizaci samotných závodů.

Po absolvování všech disciplín dostali závodníci sladkou odměnu. Pro nejlepší byly připraveny medaile, diplomy a drobné dárky. Také zbývající závodníci si za svou snahu zasloužili drobné ceny. Mohli si vybrat z velkého množství dáreků, které jsme získali jako sponzorský

dar od rodičů. Na závěr celého sportovního klání se nám nad hlavami vznesly stovky bublinek z bublifuků, které nám zajistila Jelínková pro všechny závodníky. Tímto jí velmi děkuji. Všichni závodníci, kteří obsadili 1. místo, budou reprezentovat naši školu v LA závodech v okresním kole, které se koná ve Strakonicih.

Chtěla bych poděkovat ředitelce a učitelkám za pomoc a organizaci, Radě rodičů za finanční příspěvek na medaile, žákům 9. ročníků a všem rodičům za pomoc a sponzorské dary. Předem se omlouvám, pokud jsem na někoho jmenovitě zapomněla, poněvadž nám letos přispělo hodně rodičů: Mráz Agro CZ, s.r.o., Majerová, Vanduch, Šišková, Strnadová, Koman, Gregorová, Vít, Kostohryzová, Princová, Šmatová, Mazánková, Medlínová, Ratajová, Kratochvílová, Barátov, Mišiaková, Kyselová, Čížková, Bělová, Potůčková, Šafaříková, Pojerová, Černá, Paulusová, Medlínová, Prokopová, Zimmermannová, Vinterová, Hrubá, Viktora.

Výsledky našich nejúspěšnějších:

Chlapci	Dívky
1. třída	
1. Pojer Michal	1. Barátová Sára
2. Bulka Ondřej	2. Frgelcová Sára
3. Rumplík Matěj	3. Čížková Adéla
2. třída	
1. Choura Štěpán	1. Medlínová Natálie
2. Brynda Matyáš	2. Ratajová Nela
3. Koman Jindřich	3. Vlachová Veronika
3. třída	
1. Hovorka Adam	1. Hanzlíková Tereza
2. Fišer Martin	2. Tešková Sára
3. Tůma Tadeáš	3. Hugrová Aneta
4. třída	
1. Schvarz Tomáš	1. Strnadová Natálie
2. Kopřiva Aleš	2. Postřehovská Adéla
3. Stichenwirth Petr	3. Povrová Karolína
5. třída	
1. Outlý Jakub	1. Jiřincová Klára
2. Oulehle Ondřej	2. Hochmuthová Laura
3. Levák Adam	3. Thorovská Karolína

Věřím, že se tato akce všem líbila a těšíme na další sportovní klání.

Iva Tvrďá

učitelka 1. stupně, organizátorka závodů

Soutěže pro nezávodníky

Soutěž v atletické všestrannosti, kde se mohli předvést žáci prvního stupně, byla opravdu úspěšná. Vybraní zástupci se zúčastnili různých sportovních disciplín, ti nejlepší z nich pak postoupili do okresního kola. Všem postupujícím přejeme v hodně štěstí.

Pro ty, kteří se závodů neúčastnili, připravila třída IX. A náhradní program, a to v podobě různých sportovních disciplín a her. Největší fronta se tvořila u branky s florballem, velký zájem byl i o fotbal či kuželky, nemalý úspěch sklídilo i stanoviště se švihadly a slalomem.

Všichni jsme si celou akci moc užili a s našimi malými kamarády z prvního stupně jsme zažili spoustu legrace a opravdu vydařené dopoledne.

Kateřina Häuslová
žákyně 9. A

JAK na brannou tematiku soutěžně?

V úterý 20. června se na dvoře naší školy uskutečnila branná soutěž družstev. Týmy z každé třídy zde plnily různé aktivity a snažily se získat co nejvyšší počet bodů. Nakonec se nejlépe umístily dívky z IX. A, kterým gratulujeme a zároveň děkujeme za účast i ostatním družstvům.

Za některá stanoviště zodpovídali naši spolužáci. Pod patronát si vzali hod na cíl cvičným granátem nebo dvě stanoviště první pomoci. Dřívější členové zdravotnického kroužku přezkoušeli družstva v poskytování první pomoci a transportu zraněného, popřípadě jim dané činnosti znovu předvedli. Dále nás navštívili i místní hasiči, policisté či odborníci civilní obranu. Pod jejich dohledem si žáci vyzkoušeli střelbu ze vzduchovky, balení evakuačního zavazadla v případě krizové situace. Veliký úspěch mělo také stanoviště s topografií nebo „džberovka – hašení na cíl“. Všichni žáci si celý den velice užili. Děkujeme všem organizátorům a doufáme, že příští rok to bude aspoň tak skvělé jako letos.

Kateřina Häuslová
žákyně IX. A

Hledáme nejlepšího mladého chemika

Nejprve se zájemci z naší školy zúčastnili školního kola, ze kterého postoupili Vojtěch Janota (IX. B) s Lindou Žižkovou (IX. B) a Vojtěchem Bláhou (IX. A). Všichni tři se poprali s teoretickou částí na MSŠCH Praha. Vojtěch Janota se na základě výsledků z předchozího kola (1. místo) zapojil i do následné praktické části, kde získal 5. místo, které jej opravňovalo zúčastnit se celostátního kola.

13. června 2017 se sjeli všichni nejúspěšnější na Fakultu chemicko-technologickou Univerzity Pardubice, aby poměřili své síly ve finále. Nejprve řešili teoretické úkoly ze znalostí z anorganické i organické chemie, chemických reakcí a směsí. Potom se soutěžící přesunuli do laboratoří, kde plnili úlohu zaměřenou na rychlost a poznávání chemického nádobí a práci s modely. Následovala laboratorní část - chromatografie rostlinných barviv a důkazové reakce. Vojtěch Janota získal v celorepublikové soutěži krásné 27. místo.

Vojtěch Janota z IX. B byl jedním ze 14.000 soutěžících, kteří se v letošním školním roce v celé ČR zapojili této soutěže, která má vzbudit u nich zájem o chemii.

Dodatečně blahopřejeme Vojtěchu Janotovi k významnému úspěchu a přejeme mu na další cestě za věděním na gymnáziu hodně pílě a štěstí. Dále děkuji paní učitelce Petře Karešové za odbornou pomoc a organizační zajištění soutěží.

Náš velký den

13. 6. 2017 děti z prvních tříd se svými učitelkami navštívily Městskou knihovnu v Blatné, kde proběhlo „Slavnostní pasování na čtenáře“. Již od rána byly děti zvědavé, co je čeká. Ale jak praví přísloví: „Kdo si počká, ten se dočká“.

V knihovně nás přivítala paní knihovnice J. Formánková. Když děti vstoupily do oddělení s dětskými knihami, všimly se spícího skřítky vedle knihovničky. Skřítek nebyl k probuzení. Tvrďě spal a nahlas chrápal.

Společnými silami skřítky probudily. Skřítek děti v knihovně přivítal. Vyzkoušel, zda se děti naučily číst. Prvnáčci se skřítkem upekli dort. Hádky hádanky a poslechli si čtenářské desatero. Slíbili, že toto desatero budou dodržovat. Poté nastal slavnostní ceremonie.

smělo chybět společné fotografování. Všem se v knihovně moc líbilo. Věříme, že děti budou knihovnu rády navštěvovat a budou rády číst.

Moc děkujeme paní Formánkové, skřítkovi (paní Šustrové) za příjemně strávené dopoledne.

Jana Fialová, Lenka Motyková
třídní učitelky I. A, I. B

CEV Dřípatka

Ve dnech 22. – 24. 5. 2017 jsme se vydali se žáky III. B do Prachatic. Cesta vlakem rychle uběhla a ubytovali jsme se v Centru ekologické výchovy Dřípatka. Během pobytu jsme se seznámili s městem Prachatice, dozvěděli jsme se o zlaté stezce, připomněli jsme si pravidla třídění odpadu a hráli jsme různé hry. Navštívili jsme nedaleké městečko Husinec a místo, kde se narodil Jan Hus. Z Husince zpět do Prachatic jsme putovali pěšky kolem řeky Blanice a husinecké přehrady. Někteří byli už hodně unavení, ale všichni cestu zvládli a nakonec se ukázalo, že každému zbylo dost sil na večerní řádění v prachatickém plaveckém bazénu a na dětském hřišti. Poslední den jsme navštívili muzeum, kde právě probíhala výstava o trampingu. Naučili jsme se mimo jiné trampský pozdrav a podání ruky se zalomením palce, které symbolizuje přátelství a sílu. Ochutnali jsme také prachatickou zmrzlinu a nakoupili drobné dárečky domů. O naše snídaně, obědy a večeře se po celou dobu staraly paní kuchařky z prachatické Základní školy ve Vodňanské ulici.

Chtěla bych také na tomto místě poděkovat panu Petru Chvátalovi, který nám přepravil autem zavazadla a velmi nám tím usnadnil naše cestování.

Eva Kotšmířová, Kamila Mašková
třídní učitelka III. B, vedoucí vychovatelka

Protidrogový vlak

České Budějovice byly prvním městem v jižních Čechách, ve kterém mohli žáci škol i veřejnost v polovině května navštívit tzv. protidrogový vlak. Jedná se o nový projekt protidrogové prevence, který se snaží prostřednictvím zapojení všech lidských smyslů zapůsobit na návštěvníky, především na děti a mládež ve věku 12 – 17 let. Mezi nimi byli i žáci 8. A a 8. B naší školy.

Zde citujeme z jejich dojmů:

„Na první pohled nevypadal vlak nijak zajímavě, ale vnitřek stál opravdu za to. Na začátku každý z nás dostal papíry s otázkami, na které jsme odpovídali po celý program. Vyzkoušeli jsme si role vyšetřovatele a obžalovaného z držení drog, dokonce jsme byli chvíli i ve vězení. Je hrozné, jak se dá život zničit závislostí na různých drogách, která končí smrtí. Celá exkurze byla velice působivá. Myslím si, že řadu z nás odradila

od pokusů brát nějaké drogy nebo kouřit.“ Zbyněk Řehoř, 8. A

„Ironií bylo, že hned vedle již zmíněného vlaku bylo depo osídlené partou narkomanů. Vlak měl několik částí, ve kterých jsme sledovali rozkouskovaný příběh skupiny drogově závislých. Stěny vlaku byly tvarovány jako lidské tělo. S postupem do dalších a dalších částí bylo tělo zobrazené na stěnách stále více zbídačené.“ Adam Korbel, 8. A

„Pouštěli nám pravdivý příběh o lidech, kteří propadli drogám. Bylo nepříjemné pozorovat, jak skončili. Bez rodiny, neupravení a bez přátel.“ Leontýna Kosíková, 8. A

„Nejvíce nás zaujal kontrast. Na jedné straně stál protidrogový vlak, na druhé ve starých opuštěných budovách bezdomovci a feťáci.“ Adam Jareš, 8. A

Šumava

Dne 2. května 2017 si třídy VI. A a IX. A vyjely na exkurzi na Šumavu obdivovat místní přírodu a projít kopcovité stezky vedoucí okolo ohrad, kde při troše štěstí mohly zahlédnout zvířata. Naše první zastávka s následným pochodem do kopce se konala u výběhu s jeleny, kde byla i možnost vystoupat na menší rozhlednu a mít tak větší šanci, že tato plachá zvířata zahlédneme.

A opravdu – viděli jsme jeleny i s laněmi a kolouchy, spokojeně se procházející docela blízko u dřevného hrazení, jež nás od nich dělilo, a tváříci se, jako bychom tam snad ani nebyli. Druhé zastavení bylo o pár kilometrů dál, kde se po výstupu po klikaté stezce mezi šumavským porostem nacházel dlouhý dřevěný most vedoucí přímo nad ohradou, kterou obývali vlci. Museli jsme být nějakou dobu tiše, abychom měli možnost zahlédnout tato zvířata. Zážitek stál rozhodně za to. Stejnou cestu podnikla o týden později i IX. B, jejíž žáci byli stejně nadšení jako my.

Kateřina Häuslová
žákyně IX. A

Tyto exkurze byly naplánovány v rámci Dne Země. Zúčastnily se jich některé třídy z 1. a 2. stupně. Dle programu byli někteří bohatší ještě o setkání se sovmi. Na celou akci přispěl Spolek rodičů a přátel školy jednotnou částkou na žáka, kterou budou moci všichni žáci využít jedenkrát za první a jedenkrát za druhý stupeň na exkurzi nebo jinou mimoškolní vzdělávací akci. Za tuto podporu SRPŠ velmi děkujeme.

Návštěva z Važce

V termínu 24. – 26. května 2017 proběhla návštěva zástupců partnerské školy a města. Všichni byli uvítáni na blatenské radnici a následně ve škole s vystoupením mažoretek skupiny PRECIOZO. Dále si děti užily sportovní soutěžní odpoledne s diskotékou. Pedagogové

a zástupci měst si při společném posezení vyměnili pracovní zkušenosti a připravovali další projekty vzájemné spolupráce.

Čtvrtek si slovenští přátelé užili při poznávání Prahy, které jim zprostředkovala paní Mgr. Jiřina Karlíková, za což jí moc děkujeme. Odpoledne byl opět připraven kulturní program v podání tanečního klubu paní Dany Strnadové, zábavné soutěžní klání družstev a diskotéka.

Tři dny utekly jako voda, ale všichni účastníci si tyto dny moc užili. Děti navázaly nová přátelství, pedagogové i zástupci měst si domluvili další postupy vzájemné spolupráce. Všem, kteří zajišťovali zdárné proběhnutí celé akce, děkuji za nezištnou pomoc.

Velké poděkování patří i za finanční podporu akce od Města Blatná a za věcný dar pro slovenské přátele od firmy Blatenská ryba.

Jana Krapsová
ředitelka školy

JAK jsme prožili deset měsíců

Od 1. září 2016 do 28. června 2017, tj. deset školních pracovních měsíců, pomalu vystřídaly dva měsíce prosluněných dní zaslouženého odpočinku. Ale co jsme za tento čas všechno stihli?

1. září do školy nastoupilo 425 žáků, z toho 37 nejzvědavějších prvňáčků, kteří nesli aktovky větší, než byli oni sami. Několik dětí během školního roku odešlo, jiní žáci zase na naši školu přišli odjinud. Všichni jsme si přáli, aby školní rok proběhl bez

velkých zádrhelů a abychom vše zdárně společně zvládli.

Na konci června jsme si mohli přiznat, že se vše zdařilo a my jsme se na prázdniny rozcházeli v počtu 422 žáků, z nichž 46 už od příštího školního roku budou navštěvovat střední školy nebo učiliště.

Každý z nás může být na něco ze své školní práce hrdý, každému se nějaký kus povedl. Na některé výkony našich žáků jsme v letošním roce

obzvlášť pyšní. V mnoha soutěžích se soutěžící nenechali zahanbit v okresních kolech a neohroženě postupovali do krajských i dalších kol, jak jste mohli číst již v minulých číslech. Ve sportovním světě nám největší radost udělalo družstvo nejmladších hokejistů, které postoupilo do celorepublikového kola v Pardubicích a získalo zde krás-

né 9. místo. Ve znalostní soutěži Mladý chemik, které se zúčastnil Vojtěch Janota z 9. A, se také probojoval až do republikového finále, kde získal krásné 27. místo. Všem, které jsme zmiňovali v minulých číslech i nyní nebo jsou uváděni v aktualitách o našich úspěších na webových stránkách, děkujeme za skvělou reprezentaci školy a budeme jim držet palce v dalších soutěžních kláních v příštích letech.

Den dětí na plovárně

Už počtvrté jsme se zapojili do projektu CKVB a Města Blatná, kteří společně pořádají Den dětí na blatenské plovárně. Tímto dnem se v Blatné také oficiálně zahajuje plavecká sezóna. Každoročně se připojujeme už s předstihem, docházíme na společné schůzky a plánujeme stanoviště tak, aby se malí návštěvníci nenudili, vyzkoušeli si zajímavé činnosti, aby si zkrátka svůj svátek užili,

Jsm rádi, že jsme se mohli opět zúčastnit projektu města a už teď se těšíme na další ročník.

Ludmila Růžicková a Věra Vitáková,
koordinátorky ŽP

Absolventské práce žáků devátého ročníku

Také v letošním školním roce probíhal celoroční projekt pro žáky 9. ročníku ABSOLVENTSKÉ PRÁCE. Žáci si zvolili téma, které je jim blízké, vybrali si vedoucího práce a začali zpracovávat každý své téma. Hledali na internetu, vyhledávali v encyklopediích, zkoušeli praktické pokusy, dělali rozhovory. Po několika měsících práce vznikly ve spolupráci s vedoucími prací textové práce vytvořené v programu Microsoft Word. Žáci je zpracovávali v hodinách informatiky. Prokázali tak kompetence ke zpracování textového dokumentu včetně formátování a dalších úprav. Ve II. pololetí se začalo pracovat na prezentacích tvořených v programu Microsoft Power Point. I zde kontrolovali práci žáků jejich vedoucí a učitelky informatiky. Děti prokázaly dovednosti s efekty, animacemi i textem v tomto programu. Samotná obhajoba práce před komisí byla pro většinu z nich zcela nová zkušenost. Ne vše bylo jednoduché, ne každý přistoupil ke svému úkolu zcela zodpovědně, ale nakonec všichni všechno dohonili a své práce bez problémů obhájili. Ti nejodvážnější si dokonce troufli na praktické ukázky. Opět jsme se o svých žácích dozvěděli mnoho informací o jejich zájmech a koníčcích, stejně jako o jejich plánech do budoucna.

Velice nás potěšilo, že některé žáky přišli podpořit i rodiče a že již tradičně se obhajob jako hosté zúčastnili místostarosta Blatné pan Pavel Ounický a zástupkyně oddělení finančního a školství ing. Eva Linhartová.

Dana Houzarová,
zástupkyně ředitelky školy

Pasování prvňáčků na čtenáře

V pátek 16. 6. 2017 se obě naše třídy prvňáčků zúčastnily akce v Městské knihovně, která byla zaměřená na uvedení malých školáků mezi čtenáře knihovny. Knihovnu prvňáci navštívili v tomto roce již podruhé, ale tentokrát je nečekalo povídání o knížkách, čtení příběhů nebo hledání v encyklopediích. Čekala na ně velká slavnost – Pasování na čtenáře. Nejprve děti přivítala paní knihovnice, která je zavedla do dětského oddělení. Tam se všichni netrpělivě usadili a čekali, co se bude

dít. Paní knihovnice dětem zopakovala, co to vlastně knihovna je, jak v ní najít tu správnou knihu a jak si ji půjčit domů. Seznámila je s Knižním řádem, tzn. jak mají o knihy pečovat a jak je ukládat. Poté, co si prvňáčci vše zopakovali a byly zodpovězeny jejich všetečné otázky, čekal na ně krátký zábavný program. Objevil se sám „Knižní skřítek“, kterému se děti pochlubily, že už znají všechna písmena. Ten si je pak společně s paní knihovnicí vyzkoušel. Skřítek prvňáčky pochválil a rozhodl se je pasovat na Rytíře řádu Krásného slova. Malí čtenáři museli složit slib, že se budou o knihy hezky starat, že je budou chránit a že si jich budou vážit. Nakonec je Knižní skřítek pasoval na čtenáře. Děti obdržely Pasovací listinu, odznáček čtenáře, průkazku do knihovny a krásný knižní dárek. Kromě dárečků si pochutnali i na sladké odměně a do školy se vracely se spoustou pěkných dojmů. Děkujeme tímto paní Formánkové a paní Šustrové. Cílem této akce je přivést kluky a holky ke čtení. V knihovně se mohou těšit na širokou nabídku hezkých knih vhodných nejen pro začínající čtenáře, ale i pro ty pokročilejší. S výběrem jim rády pomohou zmiňované paní knihovnice.

Zdenka Voříšková a Eva Vonašková,
třídní učitelky 1. A a 1. B

Žabák – plavecké závody

Jako každý rok i letos patřil konec školního roku závodům v plaveckých štafetách ŽABÁK ZŠ TGM. 23. června jsme vyrazili na blatenskou plovárnu. Celkový počet štafet byl 33 ze všech ročníků školy. Nejnadše-

nější reakce byly jako vždy od nejmladších žáků, ale zvesela si to užili i ti nejstarší. Devátáci obětavě pomáhali těm nejmladším a některé „skoroplavce“ udržovali nad hladinou. Všichni nakonec svou metu dohonili a dorazili do cíle. Podařilo se nám dodržet i časový harmonogram a tak jsme ve 12 hod. mohli opustit plovárnu a uvolnit místo návštěvníkům z řad veřejnosti. Rozhodčí pan Voříšek ukončil akci sportovním pozdravem: „Žabákoví 2018 zdar!!!“ Nadšené zvolání přítomných sportovců „Nazdar!!!“ dalo na vědomí, že se akce líbila a už se všichni těší na další školní rok.

Dana Houzarová,
zástupkyně ředitelky školy

Slavnostní předávání vysvědčení na zámku Blatná

Ve středu 28. 6. 2017 nastal pro dnes již absolventy ZŠ TGM Blatná dlouho očekávaný den. Ještě jako deváťáci byli ve škole naposledy v roli žáků, a tím tak završili jednu ze svých životních kapitol. Pozdravili se naposledy se svými učiteli a nakonec se všichni vypravili do zámku,

kde se s nimi oficiálně rozloučila starostka města Bc. K. Malečková, ředitelka školy Mgr. M. Šampalíková, její zástupkyně Mgr. D. Houzarová a třídní učitelka Mgr. M. Benešová. Všichni absolventům popřáli šťastnou volbu pro další studia a vůbec hodně štěstí v osobním životě. Děkujeme Kamile Berndorffové za fotografování této významné události.

Monika Benešová, třídní učitelka

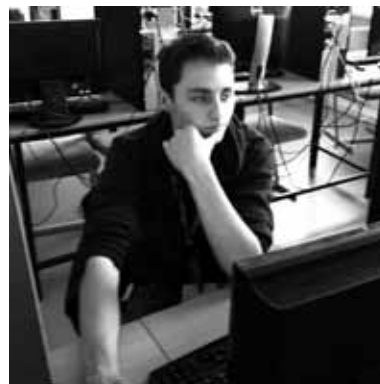
Projekt Presto

Naše škola se letos zapojila do projektu PRESTO, který realizuje Pedagogicko-psychologická poradna České Budějovice. Tento projekt byl zaměřen na vzdělávání pedagogických pracovníků, konkrétně na aktivní práci s třídním kolektivem jako prevenci agresivního chování a jednání. Celkem absolvovali všichni pedagogové 4 semináře po 4 hodinách. Hlavní část tohoto projektu proběhla v závěru školního roku na výjezdním zasedání na Kostřatě u Myštic.

Cílem projektu bylo seznámit učitele s metodikou, jak pracovat se třídou již od nejnižších tříd na prvním stupni základní školy. Školení bylo zaměřeno jak teoreticky, tak prakticky. V teoretické části se pedagogové seznámili se základními dovednostmi, např. jak analyzovat třídu, rozeznat dynamiku skupiny, diagnostikovat pozici žáků ve třídě apod. Dále pak získali teoretická pravidla vedení třídnické hodiny a v následném praktickém nácviku si vyzkoušeli modelové třídnické hodiny s využitím prošlých technik. V neposlední řadě byli seznámeni s drobnými signály ostrakismu a jak postupovat v případě výskytu šikany ve třídě.

Oldřej Kočovský, metodik prevence

Úspěch studentů SOU Blatná na soutěži GES CUP 2017

Dne 24. a 25. března 2017 se studenti Středního odborného učiliště (SOU) Blatná opět zúčastnili soutěže mladých elektrotechniků GES-Cup 2017 žije. SOU Blatná reprezentovali studenti učebního oboru Elektrikář Vojtěch Klozar ze 3. ročníku a Jakub Šatava z 1. ročníku. Ti se umístili v silné konkurenci studentů 11 škol z celé ČR, většinou čtyřletých maturitních oborů, na pěkném pátém místě. V jednotlivcích získal Vojta Klozar výborné třetí místo ze 22 studentů.

Jedenáctý ročník soutěže tentokrát pořádalo Střední odborné učiliště elektrotechnické Plzeň ve spolupráci s firmou GES Electronics, viz <https://www.souepl.cz/index.php/2017/04/26/ges-cup-2017-zije>.

Úspěch studentů je o to větší, že spolu s pořadatelskou školou byli jedni z mála zástupců středních odborných učilišť mezi studenty třetích a čtvrtých ročníků středních odborných škol!

*Text a foto SOU Blatná
(redakčně kráceno, úplné znění vyšlo
v Blatenských listech č. 9 ze dne 12. 5. 2017)*

Návštěva dětí ze školy Hlásek

Devět dětí ze školy Hlásek v Hlásné Třebáni vyrazilo spolu s třídní učitelkou Markétou Bosákovou na několikadenní expedici po Jihočeském kraji a v pátek 12. května se zastavili v Blatné. (Hlásná Třebáň leží na Berounce v půli cesty mezi Prahou a Berounem.) Přijeli vlakem a po procházce městem se zastavili v cukrárně na náměstí na vydatnou svačinu. Poté je P. Marcin Piasecki ochotně provedl kostelem a v sakristii trpělivě odpovídal na dotazy ohledně různých předmětů používaných při bohoslužbách. „Náhodou“ byla přítomna i varhanice paní Ludmila Vlková, která děti pozvala na kůr, pověřila jim základní informace o varhanách a některé si dokonce mohly vyzkoušet hrát na varhany. Po obědě zašly děti ještě do Domova pro seniory v Blatné trochu potěšit jeho obyvatele.

Text a foto: František Jirsa

Dětská vikariátní pouť

Zpočátku jsme se trochu obávali, že dětská pouť strakonického vikariátu v sobotu 20. května, bude mít nízkou účast, když z farností od Vodňan vyjelo v autobuse jen málo přes 20 dětí. V předchozích letech jich bývalo celkem z vikariátu kolem 80 a po všech našich několikátých denních přípravách by nám to přišlo líto. A jak zvládneme zaplatit fakturu za autobus...? Ale situace byla v Božích rukou, děti se sjely z různých směrů auty s rodiči do obvyklého počtu a naši finanční dobrodinci byli štedří – strakonickému vikáři P. Romanovi, který obávaný výdaj zaplatil, jsme přispěli téměř polovinou celkové částky – díky!

Velmi štedří byli také blatenští hostitelé. Už v době společných příprav na tuto akci jsme poznali, jak skvělý organizátor a dobrý pastýř je blatenský farář P. Marcin Piasecki, který nás na pouť pozval. Škoda, že se po 5 letech smlouvy, jak ji polští kněží dostávají na výpomoc v naší diecézi, rozhodl vrátit zpět do Polska. V Blatné sestavil ze svých ochotných a šikovných farníků dobrý tým, který nám na jejich farní zahradě nejen připravil bohaté a téměř dokonalé materiální zázemí, ale také aktivně se všemi katechety spolupracoval na pěti stanovištích kolem kostela.

Projdeme si trochu náš program postupně. Zahájení mši svatou v blatenském kostele Nanebevzetí Panny Marie, se strakonickou farní kapelou a živou promluvou P. Jendy Turka ze Strakonice děti dobře uvedlo do tématu Panny Marie jako našeho vzoru. Děti pak byly rozděleny do pěti různobarevných skupin a začaly postupně plnit úkoly na jednotlivých stanovištích s takovým zájmem, že jen málokdo si vzpomněl na nějakou svačinu. Děti stavěly bránu, kterou mohl anděl vejít k P. Marii při Zvěstování i do našich srdcí, učily se dobrému vztahu k počatému životu u tématu setkání těhotné Marie a Alžběty, povídky si o Světě světa a zdobily dárkové svíčky na stanovišti se Simeonem, Annou a řeholními sestrami, svatebčanům v Káně pomáhaly nalít vodu a víno (zeptajte se účastníků jak...) a s učedníkem Janem a Pannou Marií pod křížem psaly či kreslily vzkazy Pánu Ježíši. Závěrečné zastavení si připravil pro všechny společně P. Marcin v růžencovém zákoutí zahrady s lurskou sochou Panny Marie, krásnými ikonovými obrazy všech růžencových tajemství

na zdech a s růžencem z velkých kamenů na zemi. Tady nám vysvětlil a děti naučil základní růžencovou modlitbu Zdrávas Maria.

K následujícímu občerstvení z místních dobrot už děti ani moc pobízet nikdo nemusel, všichni si rádi při jídle odpočinuli v příjemném počasí před společnou výpravou na místní zámek. Jeho prohlídku jsme zakončili ve sklepení plném strašidel a vydali se do prostorného parku krmit krotké daňky, při čemž někteří vydali poslední zbytky své energie. Po závěrečném požehnání a obdarování v kostele ti nejmenší zpáteční cestu v autobuse sladce prospali.

Konečně se dobře vyspat jsme přáli také naši vedoucí katechetce Kateřině Šídlkové, která svou obětavostí zvládla mnoho organizačních starostí, a velké díky patří blatenským pod vedením hlavního organizátora Luboše Srba.

text: Marta Mrvíková, Vodňany
foto: František Jirsa

Pěší pouť na Svatou Horu u Příbrami

Ve dnech 5. - 7. července téměř dvacítká farníků prožila pěší pouť na Svatou Horu. Na svátek svatých Cyrila a Metoděje jsme pouť zahájili mší svatou v blatenském kostele, a pak už jen naložit zavazadla do doprovodného auta, krátká modlitba s požehnáním na cestu a hurá pěšky na první kilometry.

První delší zastávka byla v Černívsku u manželů Urbanových, kteří nás, stejně jako minulý rok, pohostili výbornou polévkou a neméně vynikajícím koláčem. Ještě krátká modlitba v místním kostelíku a jde se dál, abychom dlouho nenechali čekat hodnou panímámu Vlkovou, která poutníky vyhlíží s drobnou sladkostí na cestu. Další velká zastávka – Simínský mlýn. Zde už se u mnohých dostavuje únava. Někdo tedy smočí nohy v rybníce, jiný si pohoví na trávníku. Nikoho však neopouští humor ani na poslední úsek cesty prvního dne. A tak krátce po čtvrté hodině přicházíme do Březnice, abychom se ubytovali. Po večeri nás čeká ještě společný večerní program (písničky, modlitba růžence a také spousta legrace) a pak už jen zaslužený noční odpočinek.

Druhý den ráno vyrážíme po osmé hodině. V Tochovicích je přestávka na další výbornou polévku a už se za ztišení k soukromé modlitbě vydáváme na posledních 13 km. Sluníčko nás nešetří, nohy už také dávají o sobě vědět, ale naše úmysly, se kterými jsme se pro pouť rozhodli,

nám dodávají sílu jít dál. To už je tu ale 14. hodina a krátce odpočíváme před Příbramí, abychom absolvovali poslední úsek cesty. Hurá, je krátce po 15. hodině a jsme v cíli naší cesty. Pravda, že náš krok už není tak svěží jako ráno, o to více jsme však naplněni radostí, že jsme to zvládli.

Po krátkém poděkování a přivítání s Kristem v Nejsvětější Svátosti a Pannou Marií a tiché modlitbě v basilice Panny Marie jsme si trochu odpočinuli a připravili se na mši svatou. Jaká velká radost nás čeká při vstupu do baziliky plné farníků z našich farností. Mše svatá byla vrcholem naší poutě, kde jsme Panně Marii přinesli naše úmysly a poděkovali za přijaté milosti, které jsme na pouti obdrželi a odnášíme si je domů.

Na závěr mi dovoluje poděkovat Bohu za požehnané dny, všem poutníkům za moc milou společnost a také P. Marcinu Piaseckému a paní Ludmile Vlkové za péči a celou organizaci. Co dodat? Snad jen: "To nelze popsat, to se musí zažít."

Text: Michaela Valášková
Foto: Lenka Scheinherrová

Jen v týmu poznáš, jaký doopravdy jsi ... aneb další sezóna TJ Blatná Datels

Říkáte si, že každý tým tvoří hráči se jmény na soupisce pod vedením trenéra? Nemusí tomu tak být. Tým minipřípravky, tým přípravky, tým mladších žáků, tým staršího dorostu, tým mužů, tým trenérů a vedoucích družstev, tým fanoušků, tým rodičů, tým partnerů – společně vlastně tým z mnoha týmů – to je náš blatenský hokejbal. Všichni, kdo do toho velkého týmu patří, dávají tomuto sportu vše, co umí.

Rychlé nohy, vypilovaná technika ovládání oranžového míčku na čepeli, odvaha jít do souboje – to jsou přednosti hráčů, trpělivost a empatie darem trenérů, úsměv a potlesk odměnou od fanoušků, stisknuté palečky a čas strávený při trénincích a zápasech za mantinely údelem nadšených rodičů. Nebýt podpory města Blatná a Technických služeb města Blatné s.r.o., nemohl by hokejbal být na takové úrovni, na

BAVÍ TĚ HRÁT HOKEJ ?! CHYBÍ TI V BLATNÉ LED ? NEVÁHEJ A PŘIJĚ SI ZAHRÁT HOKEJBAL !

Nábor pro všechny kluky i holky.
Hlásit se mohou děti od 5 let.
Nově i do „hokejbalové školky“ od 3 let.

ITY SE STAŇ
DATLÍKEM

V případě zájmu volejte :
776 806 699
Nebo pište na :
hokejbal.blatna@seznam.cz
Facebook:
TJ Blatná Datels - Hokejbal
Web:
www.datelsblatna.cz

jaké je. Velké díky patří i dalším partnerům, kteří pro sezónu 2016/2017 poskytli peněžní či materiální podporu na vybavení hokejbalového hřiště, hráčskou výstroj či propagaci: Silnice Klatovy a.s., Blatenská ryba spol. s r.o., G.T.S., s.r.o., E.ON, Blatservis s.r.o. Blatná, Václav Bulka, Marek Chváta, ZOD Blatná, Elektromontáže Blatná s.r.o., EM Polar k.s., VOD Kado, Rudito.cz, BP-SERVICE, s.r.o., provozovatel elektronického obchodu NářadíOnline.cz. Ti všichni stojí za úspěchy blatenských „Datlů a Datlíků“ – držte nám palce i v příští sezóně!

Výsledky a více na www.datelsblatna.cz a www.hokejbal-jih.cz

Text a foto Jitka Říhová

Kdo hraje fair-play je vítězem

Kdo hraje fair-play je vždy vítězem! To platí ve sportu i v životě. Málokterý trenér se tímto heslem při práci s dětmi a mládeží neztotožňuje. Žádný sport, ať už jednotlivců či týmů, by neměl pak žádný smysl. I naši Datlíci jsou, od těch nejmenších, vedeni k tomu, že na hřiště nepatří vztek a naschvály vůči soupeři, že jeden bez druhého nezmůže vlastně nic. I ten největší talent potřebuje dalších pět kamarádů na hřišti!

Právem mohou být Datlíci hrdí na starší žáky, kteří v sezóně 2015 - 2016 získali ocenění nejslušnější tým sezony. Přitom tato sezóna patřila mezi nejtěžší a nejsložitější, tým žáků o 17 hráčích pod vedením trenéra Marka Šuhaje s vedoucí týmu Hankou Baušovou hrál ve dvou kategoriích. Mnozí kluci fungovali jak v týmu starších, tak i mladších žáků, hostovali u nás i hráči z Písku. Tento jeden tým odehrál všechny zápasy za starší žáky včetně play off a bez dvou posledních všechny turnaje MŽ. To bylo nesmírně časově náročné, hrálo se v sobotu i v neděli a odehrálo se dokonce i několik turnajů mimo tabulku.

Starší žáky reprezentovali kluci narození od 2004 po 2001. Kapitánem týmu byl David Braun, talentovaný hráč a kluk se srdcem na pravém místě. Celou sezonu byl velkou oporou týmu a velkým rádcem a kamarádem. Zaslouženě získal krásné ocenění - nejlepší hráč sezony 2015-2016. V bráně stál Bauš Ondřej, na hřišti pak Daněk Jiří, Fojtů Matyáš, Fišer Lukáš, Horažďovický Ota, Hnyk Matěj, Hnyk Šimon, Kratochvíl Josef, Ochotný Pavel, Navrátil Jakub, Říha Daniel, Slezák David, Šurát Jakub, náhradním brankářem byl Chaloupka Karel. V základní části ve starších žácích se tým

V pátek 30. 6. 2017 připravili trenéři a rodiče pro minipřípravku, přípravku a mladší žáky na zimní Rozloučení se sezónou. Hráči převzali poháry a medaile, pohráli si volný zápas s rodiči a užívali z doslova prohýbajících se stolů se zeleninou, ovocem, grilovaným masem, sladkostmi a dorty! Pro mladší žáky připravil trenér Mára ještě trofej navíc - „hokejku na políčku“. Také si vyzkoušeli nové dresy, ve kterých budou hrát starší žáci v sezóně 2017/2018

TJ Blatná Datels umístil na čele tabulky a v Play off skončil na druhém místě a zajistil si postup na republikové kolo do Příbrami. Na tomto turnaji se umístil náš tým na 8. místě.

Pro kluky byl jistě nezapomenutelný turnaj Pilsen Cup, kde hrála i mužstva z Kanady a Slovenska či výběr české reprezentace U14. Na turnaji byla naprosto skvělá atmosféra, všechny týmy si navzájem fandily a povzbuzovaly. Kluci z Kanady se s našimi hráči velice skamarádili a ani jazyková bariéra nebyla žádný problém. Všichni si odvezli spoustu zážitků a dárečků v podobě kanadských vlajek, náramků, tužek. Vůbec nevidilo, že na Pilsen Capu se náš tým umístil na čtvrtém, předposledním místě.

V kategorii MŽ, která se hrála turnajově, se tým umístil na druhém místě, a to i přesto, že neodehrál poslední dva turnaje, jelikož se zrovna hrálo play off starších žáků. V týmu hráli kluci ročníkově od 2007 po 2003. Byli mezi nimi i přípravkové děti, které mnohdy překvapily odvahou a šikovností oproti starším soupeřům. Kapitánem týmu mladších žáků byl Hnyk Šimon a v bráně stál Chaloupka Karel, v hráčském poli pak Bauš Ondřej, Budoš Jan, Fišer Lukáš, Fojtů Matyáš, Hnyk Matěj, Ochotný Pavel, Navrátil Jakub, Říha Daniel, Slezák David, Slezák Jakub, Šurát Jakub a Žižka Michal.

Od září začala podzimní část nové sezony 2016 - 2017, někteří hráči přešli do vyšších kategorií, písečtí se vrátili do svého klubu a v Blatné byl sestaven tým mladších žáků pro Přebor mladších žáků Jih - Západ. Opět v něm figurovaly i přípravkové děti, které tak sbírají první zkušenosti na velkém hřišti. Sice jsou menšího vzrůstu, ale bojovného ducha v sobě nezapřou. Posilou týmu byly v této sezóně i dvě děvčata, která přinesla do týmu trochu dívčího šarmu. Hochům nic ve hře nedarovala, umí bojovat jako lvice. Tým trénoval Marek Šuhaj, pozici vedoucí zodpovědně zastávala Michaela Slezáková. Kapitánem týmu byl talentovaný David Slezák, který je obrovský srdcař a opora týmu, což je vidět i na výsledcích v bodování hráčů, kde se pohybuje na třetím místě ze 171 hráčů. Další velikou oporou týmu je brankář Karel Chaloupka, který je druhý nejlepší brankář v bodování letošní sezony, báječný stále usměvavý kamarád a obrovský talent. Hrdě a odvážně na hřišti bojovali jejich spoluhráči: Šuhajová Simona, Žižková Linda, Budoš Jan, Kareš Lukáš, Ochotný Pavel, Oulehle Ondřej, Říha Daniel, Slezák Jakub, Šurát Jakub, Voračka Adolf, Vrátný Lukáš, Vrba Filip a Žižka Michal.

Obhájili loňskou pozici a získali krásné stříbrné umístění v Přeboru mladších žáků Jih - Západ. Kromě toho odehráli turnaj O pohár místostarosty města Plzně, zúčastnili se Challenge cupu v Českých Budějovicích, někteří

i turnaje O pohár starosty města Pardubic, který se hrál při Mistrovství světa v hokejbale v Pardubicích.

V nadcházející sezóně kluci postoupí do kategorie starších žáků opět pod trenérskou taktovkou Marka Šuhaje. Přejeme jim hodně štěstí a děkujeme všem, kdo je podporují!

Text Jitka Říhová a
Michaela Slezáková
Foto Jitka Říhová

Vždy pohodově naladěni z týmu mladších žáků smíškové Karel Chaloupka a Daniel Říha

Panenko na zámku Blatná do konce srpna 2017

Na začátku byla malá holka, která si v 80 letech hrála s panenkami a už v tomto mladém věku sbírala panenky. Po většinu toho k dostání moc nebylo, převážná část byla mluvící panenky Hamiro, do kterých se dávala malé plastové cédečka, a která vyprávěla na dobrou noc pohádku nebo si s tebou hrála na maminku. Krásná doba a vše co jsem dostala, jsem sťěžila jako takový poklad, protože tenkrát panenek bylo pomálu.

Moje babička mi stále vyprávěla o plaváčkovi a o panenkách, které přežily okupaci. Jen stále nevěděla, kam se tyto krásné skvosty poděly. Vyprávěla mi, jak Rusové řádili u nich v Mladé Boleslavi, tančili jí na klavíru v jejich vile, brali její hračky a „hráli si“. Ač neuvěřitelné, po tomto příběhu jsem již nedoufala, že takovýto skvost někdy objevím. A ejhle, o krásných proslulých prázdninách v roce 1995 babi poklízela půdu a cosi vytáhla... Byly tam dvě krásné panenky, obě made in Czechoslovakia. Od té doby je jedna z nich moje první krásná stará panenka. Skvost, který má svoji historii a obdiv. V roce 2006 jsem se rozhodla zkusit dát svůj poklad na ukázkou dalším lidem a zjistila jsem krásný sdílený zájem. Proto jsem začala zajímat o tyto nádherné skvosty a zjistila jsem, že v tom nejsem sama a mohu tak dát štěstí a radosti i jiným.

Stala jsem se jedním z největších distributorů, měla přes 1000 sběratelů, kterým jsem panenku podarovala nebo vyměnila. Cosi mne napadlo. Když už je takový úspěch, pojďme a využijme sociálních sítí a dejme dohromady podobné nadšence. Je nás tu už necelých 1000, vzájemně si pomáháme, vytváříme něco, kam se každý rád vrací, kde najde informace, přátelství. Nikdo nebude sám, vždy tu bude ta krásná panenkovská myšlenka.

Na výstavě v Blatné je k vidění několik modelů. A to jak panenek z období našich babiček, maminek, nějaké ty hračky. Je zde na 300 kousků. Několik kočárků a postýlek. Podívejte se na krásnou architekturu zámku Blatná a moji krásnou soukromou sbírku.

Jste srdečně vítáni, výstava trvá do konce srpna 2017.

Jiřina Havlová

Výstava Panenek
Léto na Zámku Blatná

250 uměleckých panenek, dospělý 50 Kč, dítě 30 Kč
Út-Ne 10:00-17:00 po celé léto, Jiřina Havlová FB: Panenky sbírám pro radost

**XX. 19.-20.8.2017
NA ZIMÁKU**

BLATENSKÉ PIVNÍ SLAVNOSTI

**PROGRAM
SO - 19.8.**

10:00 - 14:00 DECHOVÁ HUDBA
MĚSTA PISKU

15:00 - 17:00 PŘÁTELÉ Z ROGOWILU
A AKORDEONOVÉ TRIO ZUŠ BLATNÁ

20:00 - 03:00 MELODION
OD 18:00 VSTUP 100,-

**PROGRAM
NE - 20.8.**

10:00 - 13:00 ŠUMÍCI

13:00 - 18:00 AVENGERS

VSTUP ZDARMA

OFICIELNÍ ZÁŠTÍTĚ: BARAČIČIANÉ NÁROD - P. J. B. AČEK
KURČI SPECIALITY - P. A. R. G. I. T. A. R. K.
F. D. A. F. I. N. E. K. - A. K. O. A. N. E. A. L. K. O. S. A. R. D. I. E. J. I. Z. E. S. S. K. E. P. I. V. O. H. A. M. B. U. R. G. E. R. Y.
K. L. O. B. A. S. K. Y. A. J. I. N. E. V. Y. J. I. M. E. N. E. P. O. J. I. T. H. Y.

který se vznáší. Jako kadidlo se používá buď pryskyřice z některých stromů, keřů nebo část bylinek, které sice krásně voní, ale rychle shoří. To se pak dává do tzv. loďky.

Také jsme se dozvěděli, co je to misál a lekcionář. Bohoslužba se dříve konala spontánně. Kněz, který vedl bohoslužbu, věděl, jaké prvky má obsahovat, ale neměl nic předepsáno. Kolem 5. – 6. století se začaly vytvářet bohoslužebné knihy, aby kněz vedoucí bohoslužbu věděl, jak má přesně vypadat, a proto vznikl misál. Ten obsahuje veškeré předepsané texty pro konání bohoslužeb, a to jak ty základní které se nemění, tak ty, které se střídají podle dnů, například podle toho, zda je nějaký svátek. Lekcionář je kniha, která se používá při bohoslužbě, a jsou v ní předepsané úryvky bible podle liturgického roku.

Celou prohlídku kostela skvěle doplňovala hra „Kdopak je na tom obraze?“ V ambitu kostela zájemci o soutěž dostali papír velikosti A4 s obrazy světců, jejichž jména hledali v prostředí kostela nebo v jeho bezprostřední blízkosti. Aby hra nebyla tolik jednoduchá, bylo potřeba jednotlivé světce charakterizovat. Dospělí a děti se tak mohli seznámit se světci, jako jsou například Jan Nepomucký, Matka Tereza nebo Jan Křtitel.

Celou Noc kostelů zakončily zpěvy z Taizé a my se už nyní můžeme těšit na příští ročník.

Text: Lenka Říská

Foto: P. Marcin Piasecki

Cestování časem jedné noci v muzeu

Noc kostelů a přiblížení křesťanství veřejnosti

V pátek 9. června se otevřely v rámci Noci kostelů brány kostela Nanebevzetí Panny Marie v Blatné. Tato akce se uskutečňuje vždy jedenkrát do roka a je pro ni specifické to, že se při ní ve večerních hodinách otevrou veřejnosti jinak nepřístupné prostory. To určitě přiláká do kostela i lidi, kteří ho normálně nenavštěvují.

S farářem Marcinem Piaseckim jsme se podívali do místnosti nazývané sakristie, kde se uchovávají bohoslužebné předměty a oděvy. Dozvěděli jsme se, jak vypadají alba, rocheta, klerika a ornát.

Při ukázce bohoslužebných předmětů panu faráři asistovaly čtyři děti. Jako první jsme viděli kalich, který se běžně vyrábí ze zlata, protože se zlato považuje za nejzákladnější kov. Dále přišly na řadu mističky, do kterých se připraví chléb neboli hostie a konvičky, do kterých se nalévá v sakristii voda a víno a které se poté odnášejí do kněžiště, kde musí být při mši v určitém okamžiku položeny na oltář. Pro všechny tyto předměty je typické to, že se používají při každé bohoslužbě.

Poté jsme se seznámili s předměty, které se už nemusí používat při každé bohoslužbě, například s kadidelnicí. Největší kadidelnici na světě mají v Santiagu de Compostela, ta se však běžně nepoužívá, protože je velká skoro jako člověk a musí ji rozhybat nebo zabrzdit přibližně osm mužů. Kadidlo je pak obecně znamením modlitby, protože když se spálí, dává kouř,

Postavy z minulosti ožily

vytvářet leporelo a svazovat dějiny do papírové formy. Někteří si zde mohli její knížky i zakoupit a nechat podepsat od samotné autorky. Nakonec byli vylosováni dva úspěšní cestovatelé časem, kteří si mohou své ceny vyzvednout na recepci Městského muzea Blatná. Šťastnými výherci jsou **Matěj Machek z Mračova 13** a **Lucie Vlková z Průchovy ulice 500 v Blatné**. Všem gratulujeme a budeme se na vás těšit i další rok.

Petr Chlebec

Městské muzeum Blatná
(redakčně kráceno)

Každý rok během jediné noci ožívá muzeum i po zavírací době. Otevírají se dveře do výstavy i dalších prostor a návštěvníka čeká nezapomenutelný zážitek. Bylo tomu tak i letos. Tentokrát skutečně ožily postavy z *Dějiny udatného českého národa*, jak se nazývá probíhající výstava v muzeu.

Paní Lucie Seifertová, autorka leporela *Dějiny udatného českého národa*, předváděla v knihovně návštěvníkům, jak

Středověký rytíř v expozici

Jaro v blatenské knihovně

Když někdo neví kudy z nudy, věřte, že jediná cesta vede tudy. V březnu jsme se v Městské knihovně Blatná opravdu nenudili. Připojili jsme se k celostátní akci Březen – měsíc čtenářů. Tato kampaň se nese v duchu knih a čtení. Cílem bývá propagace činnosti knihovny především ve prospěch našich uživatelů. Proběhla amnestie pro všechny zapomnětlivé a registrace nových čtenářů na rok zdarma, které využilo 34 čtenářů. Jeden den byl vyhrazen ukázce namluvených knih. Dospělí si měli možnost poslechnout ukázky těchto audioknih, které u nás půjčujeme. Po všechna úterní odpoledne se nadále scházeli všichni ti, kterým je dobře v KLUBÍČKU nazvaném „Čteme, pleteme ...“, a rádi zde tráví hezkou chvíli při čaji, kávě, knize či s jehlicemi v ruce. Literární zájezd se uskutečnil 21. března. Navštívili jsme překrásný památník Karla Čapka ve Staré Huti a zámek Štířín, kde nás provedl pan Václav Větvíčka. Ani na děti jsme nezapomněli. Mohly si přijít vyluštit křížovku, zapojit se do literárně-výtvarné soutěže „O nejhezčího knižožrouta“. Té se zúčastnilo více jak 70 malých tvůrců. Pro základní i mateřské školy pokračují edukační a tematické programy, seznamování s knižními novinkami. Prvníáčci se při návštěvě dozvěděli, k čemu knihovna slouží a jak se ke knihám chovat. Přislíbili, že až se naučí všechna písmenka, můžeme je koncem školního roku pasovat na opravdové čtenáře. Závěr této kampaně náležel 31. březnu, a to Noci s Andersenem. Přespávalo nás celkem 30. Děti se dozvěděly, jak tato akce postupem let vznikala, a kolik dětí a odkud se ji účastní. Tématem byly pohádky a život pana H. CH. Andersena, kterému napsaly a zavěsily na papírový strom vzkazy. Čekalo na ně obrovské překvapení v podobě samotného pana Anderse, který nás přišel navštívit, přečíst pár pohádek a zodpovědět dětem spoustu otázek. Jeho přítomnost si naprosto užily a mnohé se dozvěděly. Překonal pohádkovou noční stezku a zanechal svůj podpis v deníku zvaném „Nočník“, který poslouží zase pro příští Nebojsy. Usínalo se sice pozdě, ale nám to nevadilo. Taková noc je totiž jen jednou do roka a to je třeba si užít! Druhý den při odchodu dostal každý nocležník malé dárečky a Řád nočního NEBOJSY. Jako knihovník vím, že dnešní děti znají více pohádky, které mají tv zpracování. Přesto však doufám, že kdykoliv uslyší zmínku o panu Andersenovi z Dánska, vzpomenou si na noční pohádkové dobrodružství v naší knihovně. Také věříme, že nejen v březnu, ale i po celý rok, a že nejen malým čtenářům, ale i těm dospělým, je knihovna příjemným místem a najdou tady vždycky to, co potřebují.

za Městskou knihovnu Formánková Jindřiška

KNIŽNÍ TOP 5

nejžádanější tituly v Městské knihovně Blatná leden-květen 2017

Pro dospělé

1. Patrik Hartl, Okamžiky štěstí
2. Robert Bryndza, Dívka ve ledu
3. Paula Hawkinsová, Dívka ve vlaku
4. Jojo Moyesová, Než jsem tě poznala
5. Tereza Boučková, Život je nádherný

Pro děti

1. Jim Benton, Můj milý deníčku
2. Jeff Kinney, Deník malého poseroutky
3. Chris Colfer, Země příběhů
4. Paul Tobin, Plants vs. Zombies
5. K. J. Erben, Komiksová Kytice

akce

23. – 27. 8. | PRŮVAN – MULTIZÁNROVÝ FESTIVAL V BLATNÉ

23. 8. | STŘEDA | dvorek CKVB (budova Městského muzea)
18:00 | zahájení festivalu
18:15 | koncerty kapel: Crispy Cheeks, Anakver a Wessele

24. 8. | ČTVRTEK
Workshopy
| 16:30 – 19:30 | Improdivadlo s **Jakubem Trojákem (velká klubovna Komunitního centra)**
| 16:30 – 18:30 | Sochařství s Jitkou Křivancovou (před Sýpkou Blatná)
| 16:00 – 20:00 | tanečně – pohybový workshop s Martinem Šalandou (divadelní sál, Sokolovna Blatná)
Doprovodný program | velký sál, Komunitní centrum
| 19:00 | Divadlo Klauniky Brno – Malé velké kabaretní panoptikum

25. 8. | PÁTEK
Workshopy
| 16:30 – 19:30 | Improdivadlo s **Jakubem Trojákem (velká klubovna Komunitního centra)**
| 16:30 – 18:30 | Sochařství s Jitkou Křivancovou (před Sýpkou Blatná)
| 10:00 – 13:00 + 16:00 – 19:00 | tanečně – pohybový workshop s Martinem Šalandou (divadelní sál, Sokolovna Blatná)
Doprovodný program | dvorek Komunitního centra
| 18:00 | Slam poetry (Dr. Filipitch, Tukan, Mručivák, Švéd)
| 19:30 | Impro koncert kapely Improcore Hrají improvizovaně Jakub Troják a spol.

26. 8. | SOBOTA
Workshopy
| 09:00 – 12:00 | Improdivadlo s **Jakubem Trojákem (velká klubovna Komunitního centra)**
| 09:00 – 14:00 | Malba v pleněru s Lenkou Pálkovou (před Sýpkou Blatná)
| 10:00 – 16:00 | tanečně – pohybový workshop s Martinem Šalandou (divadelní sál, Sokolovna Blatná)
Doprovodný program
Prezentace z workshopů na nábreží zámku
| 17:30 | Improdivadlo (Jakub Troják a spol.)
| 18:00 | Body meets body (Martin Šalanda a spol.)
Sýpka Blatná – divadelní představení

| 19:00 | Recykliteratura – Příběhy z fotografií a textů nalezených v knihách a časopisech.

27. 8. | NEDĚLE
Závěrečný program | bude upřesněno, sledujte www.ckvb.cz
| Od 13:00 | prezentace nejen blatenských umělců

Workshopy jsou volně přístupné, je nutné se předem nahlásit na 734 274 292 (sikorova@ckvb.cz) a je podmínkou navštěvovat workshop po celou dobu jeho trvání. **Uzávěrka přihlášek je 15. srpna!** Doprovodný program je zpoplatněn 50,- Kč/den nebo je možné zakoupit celofestivalovou permanentku za 200,- Kč (v Infocentru či na recepci Městského muzea Blatná). Jako každý správný festival, tak i tento, bude mít své festivalové párty, dle libosti vždy po skončení celodenního programu.

2. – 3. 9. | LOUČENÍ S LÉTEM
2. 9. | HUSOVY SADY | OD 16:00
3. 9. | KOMUNITNÍ CENTRUM BLATNÁ | OD 14:00
16. – 17. 9. | BLATENSKÝ FOTOFESTIVAL Letos na téma: Identita

Komunitní centrum
Aktuální program pořadů v Komunitním centru sledujte na www.ckvb.cz.

Výstavy
ÚT – NE | 10:00 – 17:00 | Každou první středu v měsíci vstup do muzea zdarma

25. 5. – 31. 8. | ÚT – NE | 10:00 – 17:00 |
DĚJINY UDATNÉHO ČESKÉHO NÁRODA Městské muzeum Blatná

do 31. 8. | GALERIE V ÍČKU: BLATNÁ NA STARÝCH POHLEDNICÍCH
Zvětšené historické pohlednice ze sbírek Městského muzea Blatná. Infocentrum Blatná

do 6. 8. ÚT – NE | 13:00 – 17:00 | KŘÍŽOVÁ CHODBA XV Kobky Městského muzea Blatná

do 13. 8. | DANIEL REYNEK - FOTOGRAFIE
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Blatné
PO – PÁ | 15:00 – 18:00
SO | 9:00 – 12:00 + 13:00 – 17:00
NE | 9:30 – 12:00 + 13:00 – 17:00

Bělčice o prázdninách

Prázdniny začaly a dlouho připravované výlety, dovolené a různé akce se rozběhly v plném proudu. Každý, hlavně naši nejmenší, se jistě těší na hezké prázdninové období. Zemědělci sklízí úrodu, která letos nebude snad tak malá, jak se říká. Sucho je tento rok opravdu velké a obavy z malé úrody jsou oprávněné. Musíme věřit, že se Matka Příroda umoudří.

Dne 1. 7. 2017 se v Bělčicích konala tradiční pouťová akce „U třech křížů“. Tento rok sice během vystoupení jednotlivých kapel nepršelo, jako obvykle, ale potrápil nás pro změnu silnější chladný vítr. I tak se akce dle mého názoru vydařila. Již od jedné hodiny odpolední začaly jezdecké závody (článek na jiném místě). Pro děti byl připraven skákací hrad a povoz v kočáře za spřežením poníků pana Josefa Kočovského. To se dětem muselo líbit. Celý program zahájila paní Bea Albrecht vystoupením pro naše nejmenší. Letošní vystoupení pro děti bylo novinkou, tak snad proto jich nebylo mnoho. Vystoupení bylo moc pěkné a děti se samy mohly zapojit do programu zpíváním či tancováním na pódiu. Následovala skupina Kamilkatze doktora Veselého. Muzikanti se činili a hráli výborně.

Jiří Krampol s Beou Albrecht foto Pavel Vejšický

Pak vinou závady na technice zvukaře museli trochu předčasně ukončit svou produkci, ale i tak přispěli k naladění patřičné atmosféry. Moc jim za to děkuji. Následovalo společné vstoupení Jiřího Krampola s Beou Albrecht. Je zajímavé, kolik má pan Krampol v rukávě vtipů. I když vystoupení nebylo dlouhé, jistě si ho nikdo nechťel

nechat ujít. Poté již nastoupila na pódium, jako zlatý hřeb večera, legendární countryová kapela Zelenáči. Pánové hráli jako „za mlada“, a každý, kdo má tento styl hudby rád, si náramně užil. Myslím, že nejen mě potěšilo, že k nám zavítali. Přejeme ještě mnoho takových koncertů a třeba k nám ještě někdy přijedou. Jako poslední v řadě šla hrát kapela Pepy Kočovského – Sebranka. Hráli opravdu moc dobře. Přestože se jednalo již o závěr celé akce a únava u všech přítomných byla zřejmá, během vystoupení Sebranky se přítomní skvěle bavili a tančili až do úplného závěru. Všem účinkujícím tímto moc děkuji. A když už jsem u děkování, nerad zapomenu poděkovat všem, kteří se podíleli jak na přípravě celé akce, tak i na úklidu hned druhý den.

Na závěr mého článku bych popřál všem krásný zbytek prázdnin, tomu kdo se chystá na dovolenou, přeji, ať se vydaří a odpočínáte si na ní. Dětem přeji, ať jim prázdniny neutíkají tak rychle jako dosud a ať jsou pro něco nejdelší. Hlavně si je všichni užijme ve zdraví.

Pavel Vejšický, starosta města Bělčice

Legendární countryová kapela ZELENÁČI foto Pavel Vejšický

Foto Václav Machovec

Z činnosti Spolku seniorů

Spolek seniorů Bělčice a okolí Junák kromě své pravidelné spolkové činnosti uspořádal ve spolupráci s Městským úřadem Bělčice jako každoročně poznávací zájezd. Ten letošní se uskutečnil dne 20. května, tentokráté jihozápadním směrem. Nejprve jsme navštívili podnik Bohemia sekt ve Starém Plzenci. Zde jsme si prohlédli sklepy, seznámili se s výrobou, prostorami historickými i novějšími. Prohlídka byla zakončena malou degustací. Zde jsme strávili dvě hodiny.

Poté jsme přešli do blízkých Nebílov, kde jsme si prohlédli nově zrestaurované první křídlo zámku. V druhém křídle, kde restaurování stále probíhá, jsme navštívili bohatě zdobený velký taneční sál. Po skončení prohlídky jsme odjeli do Čižic, kde jsme v restauraci „U Bizona“ poobědvali. Po obědě jsme pokračovali o Blovic. Zde jsme si prohlédli muzeum jižního plzeňska, umístěné v zámku Hradiště.

Zájezdu se zúčastnilo spokojených 29 členů a 17 hostů. Na závěr bych chtěl poděkovat za spolupráci Městskému úřadu Bělčice a při této příležitosti u SDH Drahenický Málkov za poskytování prostor pro naše pravidelná setkání. Všichni věříme, že tato spolupráce bude i nadále pokračovat.

Ladislav Simandl, předseda spolku

Bělčické mažoretky

Jako každé jaro nás i letos čekala účast na soutěži mažoretok v Praze. Tentokrát se jednalo o první ročník soutěže Majorettes Chodov, uskutečněné 30. dubna 2017. Oproti předchozím ročníkům, kdy byla součástí soutěže Děti v akci, byla účast soutěžících o něco menší. Přesto zázemí pro přípravu jednotlivých účinkujících bylo značně stísněné. Organizace soutěže však probíhala rychle a plynule, a tak jednotlivá vystoupení našich skupin na sebe nedala dlouho čekat. Vystoupení všech našich skupin bylo velice zdařilé, mělo švih a šmrnc. Největší úspěch měla Srdíčka, naši nejmladší v kategorii velké formace 4 - 7 let, která vybojovala nádherné 1. místo. Na „bedny“ se také postavila naše nejstarší děvčata, Slunečnice, která získala 3. místo v kategorii velké formace pokročilé 15 a více let. Naše Sluníčka a Světlušky soutěžily jako nejmenší a nejmladší v dané věkové kategorii, Sluníčka skončila na 6. místě v kategorii velké formace začátečníci 8 - 11 let a Světlušky se umístily na 4. místě v kategorii velké formace pokročilé 12 - 14 let. Přesto jsme na svůj výkon hrdí a pyšní, protože jsme se postavili opravdu silným soupeřům, kteří se kvalifikují i na postupové republikové soutěže a řadí se tak mezi „profesionály“. Předvedli jsme, že umíme zabrat a umíme táhnout za jeden provaz. Naše soupeřky, ať jakkoli zdatné, s námi rozhodně musí počítat!

Děkujeme našim trenérkám Jitce Schořovské, Aleně Janotové, Evě Hudečkové a Petře Motežkové za celoroční práci, bez jejich obětavosti a trpělivosti by to nešlo. Dále bychom chtěli poděkovat manželům Hroníkovým za technickou podporu a dokumentaci, Městu Bělčice, TJ Sokol Bělčice a Obci Hvožďany za podporu poskytnutím potřebných prostor pro naše tréninky. A děkujeme také všem rodičům za jejich podporu a pomoc.

K. Kumpová

Letošní aktivity cykloklubu Rytíři Bělčice

Při naší únorové besedě s nestorem sedlické a blatenské cyklistiky panem Františkem Šestákem (info v Blatenských listech č. 6/2017) jsme si připravili předběžný půlroční plán větších společných akcí a tak nyní můžeme nyní rekapitulovat.

Etapový cyklo výlet Bělčice – Vídeň

O druhém prodlouženém májovém víkendu 5. 5. - 9. 5. se uskutečnil plánovaný etapový výlet z Bělčic do Vídně. Trasa na trekingových a horských kolech měřila přibližně 420 km a byla rozdělena na etapy

Na mostu přes Dunaj

s noclehy v Týně nad Vltavou, Starém městě pod Landštejnem, Novém Šaldorfu u Znojma a ve Vídni. Proti plánovanému záměru jsme přidali ještě jednu etapu z Vídně do Bratislavy a odtud jsme se vlaky vraceli přes Prahu do Bělčic. Celou trasu prvního vícedenního výletu absolvovalo 8 cyklistů. Z Bělčic až na rakouské hranice nás doprovázeli František Šesták s dcerou Marcelou a Pavel Karban. Pracovní povinnosti jim neumožnili jet s námi celou trasu. Cyklo výlet proběhl bez komplikací a pro všechny účastníky byl velkým zážitkem.

Chtěli bychom poděkovat starostovi města Bělčice panu Pavlovi Vejšickému a dalším příznivcům, že se v den našeho odjezdu z náměstí s námi přišli rozloučit i za milé přivítání při příjezdu u nočního vlaku.

Setkání na Třemšíně

Za pravého poledne dne 27. 5. 2017 se uskutečnilo na vrcholu Třemšína první historické setkání CK Rytíři Bělčice se spřízněným CK Chlastana Blatná. Následoval společný výlet na mohylu J. J. Ryby nad Voltuší, k Železné panně a lesnímu zámečku u Vacíkova. Na společném obědě v hospodě U Lišáka ve Vacíkově se sešlo přes 20 cyklistů z obou cyklistických klubů. Do Bělčic jsme se vraceli přes Leletice a rozcestí pod Špalkovou horou. Jedinečný a snad jediný příjezd na bělčické fotbalové hřiště z kopce si během sledování závěrečného zápasu bělčických fotbalistů všichni pochvalovali. Těšíme se na slíbený společný podzimní výlet po nějaké oblíbené stezce přátel z CK Chlastana.

7. ročník Bělčického triatlonu

V sobotu 1. 7. před bělčickou poutí proběhl již 7. ročník tradičního Bělčického triatlonu. K závodu se na hřišti Sokola Bělčice zaregistrovalo rekordních 29 závodníků, kteří společně odjeli k Telčovskému rybníku u Slavětína. Tady byl závod za značné podpory příznivců odstartován plaváním. Následovala terénní cyklistika 12 km po vyznačené trase Slavětín, Špalková hora, kolem rybníku Polívka zpět na fotbalové hřiště. Za podpory diváků zde závod vyvrcholil dvoukilometrovým během okolo Pánovy Hory.

Vyhodnocení proběhlo ve dvou kategoriích: M1 - muži: 1. Ondřej Hulač – Buzice, 2. Jiří Vrbský - Blatná, 3., Pavel Karban – Blatná. Z1 - ženy: 1. Radka Moulíková – Petrovice, 2. Pavlína Švejsová – Bělčice, Adéla Šilhová – Bělčice.

CKB Rytíři Bělčice děkují všem závodníkům za odvahu a bojovnost, všem pomocníkům, tj. zdravotnické službě, posádce záchrannému člunu, motospojce i bezvadné obsluze v občerstvení, za zajištění průběhu akce. V neposlední řadě děkujeme všem podporovatelům, kteří nám věnovali krásné věcné ceny do závěrečné tomboly.

Těšíme se na všechny milovníky cyklosportu na setkání v příštím ročníku Bělčického triatlonu i při výletech po cestách a silnicích v našem krásném okolí.

Za CKB Rytíři Bělčice
Mirek Novotný

Zprávičky z bělčické školičky

Výšlap na Třemšín

30. května se prvňáci spolu se svými rodiči vydali na pěší výlet na Třemšín. Z místa zvaného „Na Sedlečku“ nás čekaly tři kilometry do kopce. Děti se rozlosovaly do tří skupin a na vrch pokračovaly v týmech. Cesta všem rychle ubíhala díky plnění a hledání úkolů. S úžasem jsme si „vychutnali“ výhled do kraje. Po svačině jsme se vydali hledat třemšínskou studánku, ve které je podle pověsti ukryt poklad. Voda ze studánky byla v horkém počasí pro děti příjemným osvěžením a dodala nám sílu a chuť na cestu zpět. Po cestě jsme si prohlédli i partyzánský bunkr, který byl zvláště pro kluky zajímavým zpestřením našeho „puťáku“. Cílem výšlapu bylo nejen zdolání známé místní hory, ale i posílení vzájemných vztahů. Jsem tedy ráda, že si rodiče udělali čas a zúčastnili se v opravdu hojném počtu.

Hana Kočovská, tř.uč.1.třídy

Závěr školního roku

Ve škole utíká čas jako voda. Najednou je tady červen a s ním i závěr školního roku. I když se učitelé snaží předat dětem ještě nějaké vědomosti, příliš se jim to nedaří. Nejprve je třeba oslavit Den dětí, pak přijdou školní výlety, škola v přírodě, akademie, rozloučení s 9. třídou a pak už jen hurá na prázdniny. Takto vypadal červen i na naší škole.

Škola v přírodě

Tak jako každý rok jsme i letos vyjeli na školu v přírodě. Tentokrát jsme zavítali na Lipensko do Kovářova. Blízké okolí nám nabídlo výlety na Stezku v korunách stromů, přívozem na Vítkův hrádek, Frymburské slavnosti a koupání v Lipně.

Inspirací pro letošní školu v přírodě bylo lovení bobříků ze známé knihy od J. Foglara „Hoši od Bobří řeky“. Během celého týdne si mohli žáci plnit „bobříky“ např.: mlčení, odvahy, plavání, síly, mrštnosti, záchrany, paměti a spoustu dalších. Lovení bobříků děti zaujalo a snažily se jich získat co nejvíce. Když se jim to nepodařilo napoprvé, rády využily náhradní možnosti k ulovení chybějícího bobříka. Program byl pestrý nejen díky krásám přírody, ale i zásluhou dospělých, kteří nám pomohli realizovat jednotlivé činnosti. Velké díky patří paní doktorce L. Českové,

která pečovala o naše marody a také připravila dětem poutavou ukázkou první pomoci, což bylo náplní bobříka záchrany. Dále bychom chtěli poděkovat našim sponzorům: městu Bělčice, firmám Konet Blatná, Mráz Agro CZ, Polar Blatná a autobusová doprava p. Baumruk Březnice, díky kterým jsme pořídili jednotná trička a zrealizovali nákladnější výlety.

Budeme se těšit na objevování dalších krás České republiky v příštím roce.

Beseda s hasičem

Na konci školního roku nás navštívil bývalý žák bělčické základní školy Václav Ochotný, který je členem SDH Bělčice. Jeho beseda na téma „Požární ochrana a prevence proti požárům“ proběhla 29. 6. 2017 ve dvou částech.

V první části Vašek poučil děti z 1. stupně o tom, jak se mají chovat při požáru, jak moc je oheň nebezpečný a co může způsobit dětská neopatrnost. Vaškovo vyprávění bylo velice pěkné a poutavé. Malí zážci ho zasypali spoustou zvědavých otázek. A to nejlepší je teprve čekalo. Všichni si totiž mohli vyzkoušet různé hasičské vybavení, včetně helmy a obleku.

Pak následovala část druhá, a to pro starší žáky 2. stupně. I tyto děti si Vašek získal svým zajímavým vyprávěním. Představil jim bělčickou zásahovou jednotku, seznámil je s letní prevencí proti požárům a s následky nedbalosti. Ukázal jim i zásahy místních hasičů. Také velcí měli možnost prohlédnout si vybavení hasiče a vzít na sebe hasičský oblek.

Tato beseda se všem žákům i učitelům velmi líbila. Děti poznaly, jak náročná a nebezpečná je práce dobrovolných hasičů. Z Václavova povídání bylo zřejmé, že ho tento „koníček“ velice baví a dělá ho opravdu dobře a zodpovědně. Jak nám Vašek prozradil, chtěl by se stát profesionálním hasičem. A my mu přejeme, aby se tento jeho sen splnil, protože dobrých hasičů není nikdy dost. Město Bělčice může být pyšné na to, že v jeho zásahové jednotce pracuje takový mladý muž. Vašku, děkujeme Ti za hezkou besedu a někdy zase na shledanou.

Školní akademie a rozloučení s 9. třídou

V úterý 28. června se konala v bělčickém kinosále Školní akademie. Z důvodu malé kapacity kinosálu odehrály děti v letošním školním roce dvě představení – dopolední a večerní. Potěšilo nás, že na obě představení přišlo hodně diváků, kteří navíc nešetřili potleskem. Tentokrát v naší akademii převládala taneční vystoupení. Zahájení patřilo bělčickým mažoretkám a pak roztomile zatančily děti z mateřské školky. Vtipná taneční vystoupení v pestrých kostýmech předvedly postupně děti ze všech tříd 1. stupně a také děti ze školní družiny. I 8. třída se rozhodla zaujmout diváky hudebním číslem a připravila si show Tvoje tvář má známý hlas. Pohádka O Sněhurce v podání 6. třídy vypadala úplně jinak, než jak ji zná většina z nás. To 7. třída vsadila na klasiku a v pohádce O princezně Ance nechyběl ani pan král s královnou, ani čert a loupežníci a ani statečný Honza. Závěr akademie patřil tradičně

9. třídě. Ta se rozloučila scénkou Hodina fyziky a společným tancem. Pak už se ozvalo: „V letošním školním roce se s vámi loučí“ a na jevišti postupně přicházeli naši deváťáci. K nim se pak přidali i ostatní účinkující. Diváci dlouho tleskali a malí tanečníci a herci měli radost, že se jejich vystoupení líbila.

Ve středu pokračovalo loučení s devátou třídou na bělčické radnici. Na slavnostním rozloučení nás pan starosta přivítal v nově zrekonstruované obřadní síni. Společně s panem ředitelem poděkovali učitelům za jejich celoroční práci. Připomněli, že škola má nejen vzdělávat, ale i vychovávat. Vyslovili přání, aby se naši žáci hrdě hlásili k městu Bělčice i k bělčické škole a aby se vždy rádi vraceli domů. Samozřejmě popřáli všem hezké a dlouhé prázdniny. My se k jejich přání připojujeme. Děkujeme rodičům, současným i bývalým žákům, vedení obce a všem, kteří nám fandí, za jejich přízeň a těšíme se na spolupráci v příštím školním roce!

Jezdecké závody

Vážení čtenáři, je po tradičních bělčických jezdeckých závodech. Jsem rád, že se zde sjelo více koní než v minulých letech. Připomenu vítěze jednotlivých soutěží: Kateřina Bobková na Joy Esmeralda z domácího oddílu, Maxmilián Kovanda na Gold Victori z JO La-Boheme Zduchovice

Kateřina Bobková na koni Joy Esmeralda

a dvakrát zvítězila Betty Richtrová na koni Mameha ze stáje Richtrová. Zpestřením programu bylo vystoupení našeho voltižního družstva pod vedením Veroniky Novotné se zasloužilým komentářem Jany Vinšové. Nejmladší cvičící byla pětiletá Kateřina Kočovská. A že se úspěšně mohou voltižti věnovat i ti odrostlejší, dokázala svými výkony Vendula Ježková. Paní Adriana Chmelařová všechny cvičence odměnila vlastnoručními kresbami koní.

Jezdecký spolek Bělčice děkuje všem sponzorům těchto závodů. Zároveň Vás zveme na podzimní jezdecké závody do Podruhlí, které se budou konat dne 23. září 2017.

Zbyněk Novotný, Jezdecký spolek Bělčice

Tereza Švejďová na koni Heidý

Info z Bezdědovic, Dobšic a Paštík

Naši jubilanti...

Mnoho štěstí neboť je krásné,
mnoho zdraví neboť je vzácné,
mnoho lásky neboť je ji málo a
mnoho všeho, co by za to stálo.

V měsíci červenci oslaví:

p. Miroslava Kepková, Bezdědovice (85 let)

p. Zdeňka Tatarová, Bezdědovice (70 let)

p. Jan Tůma, Bezdědovice (70 let)

Zastupitelstvo obce přeje všem nejlepší, hlavně pevné zdraví, pohodu a životní elán.

Chtěla bych se omluvit rodičům našich nových občánků za tiskovou chybu ve jménech v minulém čísle SOB.

Jména našich nejmenších občánků.

Alan Houdek, Bezdědovice

Žaneta Havlíčková, Bezdědovice, Paštiky.

Děkuji za pochopení. Alena Vestfálová

Aktuality a informace z obce je možné sledovat na adrese www.bezdedovice.cz

Poděkování za péči o veřejnou zeleň obce

Ráda bych touto cestou poděkovala všem pracovníkům organizační složky „Technické služby Bezdědovice“, pod vedením Jaroslava Šípa, za skvělou práci při údržbě obce. Pravidelná údržba veřejné zeleně na obecních pozemcích, sečení trávy, hrabání a odvoz trávy, nátěry laviček, sekání i úklid dřevin - to je jen malý výčet činností, díky kterým je to v Bezdědovicích, Dobšicích a Paštíkách tak pěkné. Při všech výše uvedených činnostech pracovníci využívají veškerou potřebnou techniku, kterou má obec k dispozici.

Vážím si Vašeho přístupu a Vaší práce! Je jen velká škoda, že si někteří jedinci pracně upraveného okolí v naší obci neváží a zanechávají za sebou nepořádek okolo odpadkových košů, odhozené papíry či nedopalky cigaret na veřejném prostranství.

M. Kubátová

Dětský den Bezdědovice

Za finanční podpory obce a SDH Bezdědovice jsme již šesté uspořádali dětský den, který se konal na našem krásném hřišti v Bezdědovicích. Slunné odpoledne přivedlo na akci okolo 50 dětí. Tématem odpoledne byla stavba. Úkolem dětí bylo splnit 10 různých činností, které se na stavbě dělají. Velký úspěch měla u dětí disciplína obsluha opravdových bagrů, které zapůjčil pan Radek Šimsa, tomu patří velký dík, nejen za půjčení bagrů ale

i za sladkosti pro děti, které každý rok s manželkou věnují. Bez odevzvy nezůstaly ani další disciplíny: jako například zatloukání hřebíků, řezání pilkou, natírání plotu či vození písku na kolečku. Po splnění všech disciplín čekal na soutěžící balíček dobrot a tričko, na které si děti vytvořily obrázek. Samozřejmě nechyběly nejrůznější dobroty, které napekly maminky. Stánek s občerstvením zajistila Kateřina Cieslarová Hospoda Bezdědovice.

Iveta Podlešáková

Připravujeme

Sobota 5. 8. 2017 Hledání pokladu aneb stanování u potoka, akce pro děti a rodiče. Začátek v sobotu po obědě, konec někdy v neděli. Všichni jsou srdečně zváni.

Tradiční nohejbalový turnaj v Bezdědovicích

Sobota 1. července se v Bezdědovicích nesla ve sportovním duchu. Na místním sportovišti zde probíhal již 5. ročník tradičního nohejbalového turnaje mezi firmami působícími na Blatensku. Letos se zúčastnilo 8 týmů – Polygraph Blatná, TSM Blatná, TS Bezdědovice, KTM Racing, Agro Blatná, Veselý Vohryteam, Hospoda Bezdědovice a SMZP Šimsa.

Počasí bylo pro sportovní odpoledne ideální – ani horko, ani zima, ale občas soutěžící pozlobil silný vítr. Celý den probíhal pohodově, v dobré náladě, všichni si pořádně zakopali. A diváci zhlédli atraktivní turnaj. Ve výsledku byl neúspěšnější tým Polygraph Blatná, který obsadil první místo, na druhém místě se umístilo družstvo KTM Racing a na třetím Hospoda Bezdědovice.

Pro všechny zúčastněné byly připraveny hodnotné ceny, které dodali hlavní sponzoři Leifheit Blatná a Polygraph Blatná, další sponzorské ceny a dary poskytla firma Pavla Vohryzky, Blatenská ryba, Agro Blatná a některé další zúčastněné týmy.

Touto cestou bychom chtěli poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě a organizaci tohoto pohodového odpoledne. Především obci Bezdědovice a SDH Bezdědovice, kteří tuto akci zaštitili. Další dík patří ženám z Bezdědovic – Lence Šimsově, Zdence

Merhautové, Andulce Staňkové a dalším, které napekly občerstvení pro soutěžící a diváky, a těm, které se postaraly o obsluhu grilu až do pozdních nočních hodin. Nesmíme zapomenout ani na Kačku Cieslarovou, která se celý den starala o dodržování pitného režimu všech zúčastněných i diváků.

Sportu zdar a nohejbalu zvláště a už se těšíme na další již 6. ročník nohejbalového turnaje opět v Bezdědovicích.

Radek Šimsa

Nohejbalová světová série zahájena o pouti v Buzicích!

Neremcat jen u piva, že se nic neděje, ale konat – to je fakt, kterého se nebojí buzická parta hybatelů kulturně sportovního dění. Po únorovém hokejovém klání „Winter klasik“ aneb souboj Buzice vs. Skaličany se obě blízké obce domluvily na dalším sportovním vyžití, tentokrát v nohejbale. Dobrou příležitostí byla buzická pouť. V její předvečer proběhlo lehké soustředění a domluva a druhý den ráno již byla připravena čtyři družstva k nelostným soubojům na kurtu na nádvoří Hospody u Čiláka. Tříčlenná družstva si zahrála na dva vítězné sety, každý s každým ve skupině. Nebylo utkání, které by nepřineslo nevídaná dramata, všechny zápasy byly vyrovnané a zajímavostí bylo, že všechny souboje měly výsledek 2:1. To se změnilo až v utkání o bronz a ve finále, kdy oba tyto zápasy po litém boji skončily 2:0. Turnaj opanovalo družstvo Buzice „B“ před mladým týmem Kozlíci Skaličany, bronz si odvezli Staří kozlí Skaličany a brambory zbyly na buzické áčko. Všichni účastníci a členové

týmů se zaskvěli mnohdy odvážnými, znamenitými až bravurními zákroky, téměř na hranici svých možností (někteří dokonce i za hranici vlastních sportovních sil). Výsledek nakonec nebyl úplně důležitý, převážily přátelské hodnoty, pohodová atmosféra a snad i snaha udělat něco pro zdraví i obveselení přítomných diváků. Prozatím nastavené přátelské sportovní zápasy by měly pokračovat i nadále, v jednání je souboj v hokejbale a ve fotbale.

Dan Málek smečuje

Václav Cheníček

Účastníci buzického poutového nohejbalu

Růže pro dříve narozené z Buzic a Václavova

8. června oslavila hezké 65. narozeniny paní Marie Šmatová z Buzic. Touto cestou ji Obecní úřad Buzice v čele se starostou Václavem Maňhalem přeje do dalších let mnoho štěstí, pevné zdraví, optimismus a velkou kyticí lásky a porozumění.

Vladimír Šavrdra

Hajanským dopomohla k zisku bronzu v soutěži o vesnici roku prastará legenda o zavražděném šlechtici

Již počtvrté se obec Hajany přihlásila do soutěže o vesnici roku. A již počtvrté se dostavil úspěch. „Samozřejmě nic není zadarmo,“ podotýká starosta obce Miroslav Bláha, „jde o velkou zásluhu místních občanů, kteří na úkor svého volného času tvrdě pracovali, aby naše vesnice hodnotící komisí co nejpříjemněji překvapila.“ Nejen za vzhled obce, ale i za kulturně společenskou stránku a příkladný vztah k historii Hajan byli 19. června slavnostně domácí dekorováni bronzovou stužkou. „Samozřejmě nás to moc těší a vážíme si takového ocenění,“ neskrývá radost hajanský muž číslo jedna. „Je tedy pravda, že třetí místo jsme obsadili již roku 2013, následující roky 2014 a 2016 byly Hajany příjemcem dvou písemných uznání za mimořádný rozvoj obce,“ dodává jedním dechem Miroslav Bláha.

Příslušnou komisí, která zavítala do Hajan 6. června a pobyla zde dvě hodiny, uvítal netradičně mnich Václav Šafařík. Dovedl komisí na místo, kde v 16. století zavraždil v kočáře sluha Franc šlechtice při jeho cestě do nedalekého Inářského kláštera. Na paměť této smutné události zde byl vztyčen velký kámen ve tvaru modlího se mnicha. „Ještě sem zasadíme informační tabuli a kříž,“ upozorňuje Petr Štěpán, kapacita v oblasti regionálních dějin, který horlivě vyhledává sakrální památky a vrací jim ztracený půvab a důstojnost.

Následovala prohlídka obce, jejíž nejmalebnější pýchu představují štít z roku 1777 s čapím hnízdem na komíně /čáp bílý tady hnízdí od roku 1940/ a majestátná kaple sv. Anny na návsi z roku 1900, opatřená pro zvýraznění jejího kouzla v nočních hodinách uchvacujícím osvětlením.

Formou divadelního představení byl členům komise představen společenský život v Hajanech. Tzv. „kompars“/ostatní obyvatelé vesnice/ se při této příležitosti oblékli do staročeských krojů, dokonce se podávaly i staročeské pokrmy. Vypadalo to, jakoby se celá obec přenesla po časové linii zpět do časů, kdy ještě neplatil protikuřácký zákon, a nemrhaly se miliardy na dálnici D1, děti ctily rodiče a venkovské komunity držely při sobě. A tato zvláštní atmosféra spolu s legendou o zabitém šlechtici měly možná rozhodující vliv na konečný verdikt komise. Kdo ví?

Aby vyjádřil svým spoluobčanům poděkování a uznání za přemíru poctivé práce, která přivedla spolu s dalšími aspekty Hajany na bronzový stupínek, vystrojil starosta Miroslav Bláha, jak to bývá v pohádkách, „hostinu“. Na účet obce se vesele točila pípa u sudů s pivem a pekly kytý. Tím se znovu upevnilo dobré vztahy a soudržnost mezi sousedy.

Hajany se tedy budoucnosti rozhodně bát nemusí. A možná se dočkají i kýženého titulu „vesnice roku“. Nakročeno k němu mají poctivě.

Vladimír Šavrdra

**Sbor dobrovolných hasičů Hajany
a Obec Hajany
pořádají**

**Memoriál Václava Vaněčka
noční hasičská soutěž**

Datum konání: 2. září 2017 ve 21,00 hod. Prezentace družstev od 20,30 hod.

Místo konání: Hajany (louka u rybníka Kahounu)

Kategorie: Muži, ženy, veteráni

Podmínky účasti:
Soutěžní disciplína – požární útok – soutěží 7 členů s nastartovaným strojem, osvětlené jsou pouze základna a terče.
Soutěž se provádí dle starých pravidel požárního sportu (hadice jsou v kotoučích na základně, spojují se až po rozhození, vodní zdroj rybník).
Ženy soutěží jako první.
Družstva se účastní na vlastní nebezpečí.

Vybavení k požárnímu útoku:
Přenosná motorová stříkačka, každý svoji vlastní.
2 ks savičky, délka 2,5m
Sací koš se zpětným ventilem
Hadice B – 2 ks, d-20m, pr. 75 mm
Hadice C – 4 ks, d-20m, pr. 52 mm
Proudnice dodá pořadatel
Ústroj jednotná dle směrnice PS

Po skončení noční hasičské soutěže hraje k tanci a poslechu skupina Anča Band

Občerstvení zajištěno!

Kontakt:
602 739 555 – Edita Zíková, koordinátor akce
739 047 780 – Jiří Jestřáb, starosta SDH Hajany
724 256 496 – Roman Kouba, velitel SDH Hajany

Cesta hajanských dětí za pokladem byla úspěšná

Do role hledačů pokladu se v sobotu 3. června s potěšením v Hajanech vžilo dvacet místních dětí. I když místo zlata a drahého kamení čekala na „sviště“ pouze truhla naplněná pamlsky všeho druhu a chutí, nic jim to při dobrodružné hře neubralo na elánu a dychtivosti. Průvodcem na nevšední procházce, při které hoši a děvčata poznávali druhy listnatých stromů, přelézali spadlý smrk a určovali podle busoly

světové strany, byl mládeži pan Jan Gregora. Úspěšný nález bohatství zakončilo opékání buřtů.

Hezké chvíle v přírodě byly dárkem obecního úřadu k Mezinárodnímu dni dětí. Pochopitelně všechno, co nejmladším občanům Hajan udělalo takovou radost, obec Hajany také sponzorovala.

Vladimír Šavrdra

SDH Hajany a Obec Hajany

**pořádají dne 2. září 2017
od 15 hod.**

Loučení s létem aneb Den plný her

Pro malé i velké jsou připraveny zajímavé hry a soutěže!
Soutěž v požárním útoku dětských družstev (pouze přihlášená družstva)

Zprávy z obce

Obec získala dotaci z Programu obnovy venkova Jihočeského kraje pro rok 2017 na investiční akci „Propojení a zatrubnění vyústění kanalizace“. V současné době se připravuje výběrové řízení na zhotovitele a vyřizují povolení.

SDH Hornosín uspořádalo dne 17. 6. 2017 okrskovou soutěž v požárním sportu. Zúčastnilo se jí 6 družstev z okolních obcí včetně jednoho ženského. O průběhu závodů a spoustě dalších věcí se poté ještě dlouho do noci debatovalo u piva.

Výsledky disciplíny - požární útok		
Pořadí	Družstvo	Výsledný čas
1	SDH Bělčice - muži	24,80
2	SDH Hornosín - muži	28,50
3	SDH Záhrobí - ženy	33,70
4	SDH Hajany - muži	37,00
5	SDH Záhrobí - muži	39,20
6	SDH Závášín	43,53

Společenská rubrika:

V červenci oslavili narozeniny pan VI. Ježek, pan F. Vrbský, pan S. Bílý a paní R. Červenková, v srpnu popřejeme paní M. Bílé, panu Karlu Maškovi, paní M. Vonáškové, panu VI. Vonáškovi, paní M. Bendové a paní M. Vonáškové.

Oslavencům přejeme do dalších let pevné zdraví a spokojené chvíle v kruhu rodinném.

Sraz rodáků a přátel Obce Chlum 10. června 2017

Příprava tohoto setkání nebyla jednoduchá. Hodně zařizování, hodně práce. Do příprav se zapojila velká část občanů a kladný výsledek se dostavil.

10. 6. se občané i návštěvníci sešli u chlumské kapličky na mši, kterou celebroidal pan Marcin Piasecki. Na závěr mše pan Piasecki symbolicky vysvětil nové hasičské auto SDH Chlum. Hasiči položením věnce k památníku uctili památku chlumských mužů padlých v první světové válce. Po obřadu seznámila paní Kordulová přítomné s historií kapličky.

Další program tohoto odpoledne se odehrával na dětském hřišti, kde své dovednosti s míčem předvedl Patrik Kundrát, skupinky dětí zatančily tanečky, dětská družstva chlumských hasičů předvedla své úspěšné bojové útoky.

Z dětského hřiště se přítomní přesunuli do sálu kulturního domu. Na uvítanou při vstupu dostali příchozí tašku s upomínkovými dárky. V sále po projevu starosty obce pana Radima Pauluse byl přichystán další program. Vystoupily děti pod vedením Pavly Fousové, své taneční umění předvedla Kateřina Čapková, na klarinet zahrála Evička Thorovská. Přítomní si prohlíželi sady historických fotografií, seřazených tematicky s popisem osob a událostí, a vyvěšených ke zhlédnutí na černých podkladech při vstupu do sálu.

Součástí programu byla výstava obrazů a porcelánu pana Rudolfa Rozára mladšího, kterou si návštěvníci s velkým zájmem prohlíželi v samostatné místnosti vedle sálu.

Na přítomné čekaly stoly zaplněné dobrotami, které napekly chlumské ženy a další chutné pokrmy včetně vína a kávy.

Zábavu doplnila kapela pana Šimsy, která hrála do pozdních večerních hodin. Sraz rodáků se obci vydařil.

Druhý den odpoledne se místní sportovní borci a jejich obecenstvo sešli na dětském hřišti, kde se konal turnaj v nohejbalu. Některé zásahy i nezáhahy míče, které borci předváděli, stály za zhlédnutí.

Indiánské léto 27. 6.

Již tradičně se na louce pod Chlumem u rybníku konala zábava pro děti nazvaná indiánské léto. Indiánskou osadu založila v roce 2006 skupinka nadšenců. Jsou zde vybudovány konstrukce pro indiánské týpí, totem, za který by se nemusel stydět ani Vinnetou, obchod s indiánským zbožím i hospoda „U pašíka“ a „U klobásky“.

Pro děti je připravena řada her. Mohou si hodit oštěpem na býka, nožem trefit lišku, lukem zasadit ránu ptáku, rýžovat zlato, lovit dřevěné rybky, projet

se po rybníku indiánskou kanoí. Mohou si najít si jiné hry, kterých je na plácku dostatek. Za správně odvedené práce děti dostávají body a za ně si mohou v obchůdku zakoupit vystavené zboží.

U Klobásky a Pašíka a také ve voze s nápoji se mohou děti i dospělí posilnit.

Rybářské závody

Součástí letošního indiánského léta byly také rybářské závody. Rybáři všeho věku se pokoušeli ulovit rybu v chlumském rybníku. Vrtkavé štěstí rybářům nepřálo. Ulovené rybky byly podměrečné, šlo o násadové kapříky a čestní rybáři je proto vrátili zpět do rybníku. Vítěz letošních rybářských závodů nebyl vyhlášen.

Chlumské silnice

V měsíci červnu byly v obci opraveny obě silnice vedoucí z obce a to ve směru do Škalí a Bělčic. Oprava byla hrazena z finančních prostředků kraje a prováděla ji společnost SWIETELSKY stavební s.r.o. Silnice ve výstavbové zóně není k současnému datu zcela dokončena.

Chobot

V rámci Programu obnovy venkova Jihočeského kraje byla opravena část příjezdové cesty do Újezda u Skaličan v ceně 350.000 Kč, z toho nám kraj poskytl dotaci 130 000 Kč.

Dne 5. 7. 2017 se v Chobotě uskutečnil již 9. ročník hasičské soutěže. Svě síly zde porovnálo 12 družstev mužů, 3 družstva žen a 5 družstev veteránů.

V kategorii mužů zvítězilo družstvo z Bezdědovic, domácí byli na 2. místě a na 3. místě Kocelovice. V kategorii žen vyhrálo družstvo z Drahenického Málkova, domácí opět na 2. místě a na 3. místě ženy z Koupě. Mezi družstvy veteránů zvítězilo družstvo Skaličany, za nimi Uzenice a třetí Koupě. Domácí veteráni skončili na 4. místě. Na závěr soutěže předvedly požární útok veteránky z Chobota. Doufáme, že se všem zúčastněným soutěž líbila a další ročník bude stejně tak vydařený.

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

„Jsou to vztahy mezi lidmi, jež dávají životu cenu.“

Wilhelm von Humboldt

Setkání seniorů v Kadově

V sobotu 10. června proběhlo tradiční setkání důchodců v tělocvičně bývalé školy v Kadově. Malé pohádkové předtančení si pro seniory připravily děti ze Základní umělecké školy v Blatné, k tanci i poslechu zahrála hudební skupina GLORIA. V příjemném prostředí bývalé školy se naši spoluobčané lehce občerstvili, poseděli, popovídali, zatančili.

Děkuji za pomoc při organizaci této akce.

vt

Foto: Jiřina Kočovská

Vítání občánků

V sobotu 20. května 2017 proběhlo vítání občánků ve slavnostním sále Lnářského zámku. Tentokrát jsme přivítali 11 občánků a to Metoděje Machka z Mračova, Natálii Augustinovou z Pole, Sofii Čadovou z Pole, Tobiáše Tomka z Kadova, Annu Machovcovou z Kadova, Emmu Mušínskou ze Lnářského Málkova, Bartoloměje Milera z Vrbna, Filipa Hrbka ze Lnářského Málkova, Karolínu Michalcovou z Kadova, Šimona Vaška z Vrbna a Amálii Štufkovou z Kadova.

Děkuji Obci Lnáře, Zámku Lnáře a dětičkám z Mateřské školy Lnáře za uskutečnění krásného obřadu.

vt

Foto k vítání občánků - Milan Demela

O čem víme, že se chystá?

- Sobota 2. 9. – Zakončení prázdnin ve Lnářském Málkově
- Sobota – neděle 2. 9. – 3. 9. – Jezdecký ZOFI CUP v Kadově
- Neděle 10. 9. – Výlet do ZOO Plzeň
- Sobota 30. 9. 2017 – Viklanský pouťový turnaj v malé kopané v Kadově

Všechno, co se u nás děje, můžete sledovat na našich [www stránkách](http://www.kadov.net) www.kadov.net

Co se děje u nás v Kocelovicích

V měsíci květnu byl z důvodu zastaralého a nestejného mobiliáře do sálu nad místní hospůdkou zakoupen nový nábytek v podobě 15 ks stolů a 100 ks židlí.

V sobotu 20. května proběhlo na zámku ve Lnářích vítání občánků. Starosta obce spolu s kulturní komisí a kronikářkou obce přivítal dva nové „přírůstky“ Kocelovic, Natálku Cvachovou a Zdeňka Hodka, kteří se narodili v loňském roce. Rodiče dostali finanční příspěvek, maminky pak navíc květinu a děti plyšovou hračku. O den později, v neděli 21. května, se v místním sále konalo 14. setkání bývalých pohraničníků. K poslechu i k tanci zahrála Malá muzika Nauše Pepíka, která zahájila toto setkání tematickou písní „Na staré Mohelně“. Při příležitosti oslavy dne matek a setkání dů-

chodců uspořádal obecní úřad Společenský večer, který proběhl v sobotu 27. května. Večerem provázela Hudba pana Koubka. Pro všechny hosty bylo připraveno malé občerstvení v podobě zákusků a chlebičků.

Na měsíc červen připadly dvě významné události. Manželé Čadkovi a Machovcovi oslavili 50 zlatých let jejich společného života. Na zámku ve Lnářích proběhl 17. června slavnostní obřad, kterého se zúčastnili také někteří zastupitelé obce, předali oběma párům dar a popřáli jim hodně štěstí a zdraví do dalších společných let.

Také se rozběhla hasičská sezona. Ačkoli kocelovičtí hasiči (a nejen ti) mají problém s nedostatkem lidí a také s nedostatkem času na tréninky, podařilo se nám dát dohromady tým na hasičské závody v rámci blatenským Rybářských slavností, kde jsme obsadili krásné druhé místo. Počátkem měsíce července se pak konaly hasičské závody v Chobotě, kam jsme také zavítali. Do chobotského areálu dorazilo na 12 týmů mužů, 3 týmy žen a 5 týmů veteránů. V hlavní soutěži na 3B jsme díky 3. místu opět stáli na „bedně“. V doplňkové soutěži na 2B, které se účastní šest nejlepších týmů z hlavní soutěže, jsme dokonce stáli na stupínku nejvyšším. Po těchto výsledcích, které přišly s absencí tréninkové přípravy, se nabízí otázka, zda to netrénování na nás nemá vliv spíše pozitivní.

Martin Lukáš

Přehled počasí v Kocelovicích a nejbližším okolí v květnu a červnu 2017

První půlrok roku 2017 je za námi, můžeme se podívat, jaké byly poslední dva měsíce tohoto pololetí. Květen 2017 byl teplotně mírně nadnormální (normál je 12.6°C, naměřeno bylo 14.1°C). Nejvyšší teplota v květnu byla naměřena 30. 5. a to 30.3°C (první tropický den). Začátek května byl ještě velmi chladný, 10. 5. byla naměřena minimální teplota -2.0°C a 5 cm nad zemí -6.0°C, tak další pohroma pro zahrádkáře. Pro zajímavost: v květnu byl jeden den mrazový, šest dnů letních a jeden tropický. Každý si mohl vybrat. Srážkově byl květen výrazně podnormální (spadlo 38.3 mm srážek, normál je 61.5 mm). Pouze ve čtyřech dnech srážkový úhrn překročil 1mm s maximem 4. května – 22.5 mm. 14. května za bouřky byly pozorovány slabé kroupy, které ale nezpůsobily žádné škody. Sluneční svit v květnu byl nadnormální, slunce svítilo 253.3 hodin, normál je 224.1 hodin. Nejvíce slunce svítilo 28. května – 14.7 hodin. 19. května byl naměřen náraz větru 22.4 m/sek = 80.6 km/hod. V květnu se vyskytlo několik slabých bouřek.

Červen 2017 byl rekordně teplý – průměrná teplota 18.9°C je o 3.1°C vyšší než normál. Rekord to ale není, v roce 2003 byla průměrná červnová teplota 20.0°C! Nejteplejší byl 22. červen s maximem 32.3°C, nejchladnější 8. červen s teplotou 5.5°C (při zemi 1.4°C). V červnu bylo 14 letních dnů a dva tropické. Díky vydatným srážkám koncem června byl červen jen nepatrně podnormální, ve skutečnosti však byl extrémně suchý. Téměř celý měsíc nepršelo. Nejvíce pršelo 28. a 29. června – za oba dny napršelo 39.1 mm. Červnový normál je 71.8 mm. Sluneční svit v červnu byl výrazně nadnormální, slunce svítilo 298,2 hodin, nejvíce 16.0 hodin devatenáctého. Červnový normál je 221,4 hodin. V červnu

bylo poměrně větrno (vysušující vítr), největší náraz byl 7. 6. a to 24.7 m/sek = 88.9 km/hod. Bouřky byly jen slabé.

Pro zajímavost ještě uvedu hodnoty výparu – v květnu 84.9 mm a v červnu 144.2 mm. Srážky za tyto dva měsíce 103.7 mm, výpar 229,1 mm. Srážkový deficit je značný. Jedinou útěchou může být, že se nevyskytly žádné zničující povětrnostní jevy, které by přinesly velké materiální škody na majetku.

Vladimír Kovář, 1. července 2017
meteorologická stanice Kocelovice

Den matek

V sobotu 13. 5. 2017 se na oslavu dne matek sešly ženy z obce, starosta Josef Sedláček popřál a dal každé ženě květinu. Pro oslavu jsme si na několik písniček oblékly naše kroje a to bylo velké „haló“. Naši známí muzikanti zahráli nástupní písničku „Šly panenky silnicí“ a další krásné písničky. Bylo opravdu veselo, náš výstup sklidil velký potlesk. Naším muzikantům patří velké poděkování, vždy se postarají o dobrou náladu. Oslava se opravdu vydařila.

Výlet na Javorník

V sobotu 20. 5. 2017 se jelo autobusem na výlet na Stachy, odtud se šlo na Javorník. Byla to dost náročná trasa, počasí nám přálo. Vyšláplo se i 197 schodů na věž Javorníku. Nakonec se všichni těšili na občerstvení v hospodě na Stachách, kde výborně vaří kamarád Sváta s rodinou a obsluhuje číšník Říša. Výlet se nám líbil.

Marie Kovářová

Dětský den

jsme v Lažánkách oslavili až 10. Června, letos s dětmi soutěžili rodiče, babičky a dědečkové a kdo chtěl. Děti si prohlédly zemědělskou techniku, nejvíce je zajímal kombajn. Též se všichni mohli svést na kobykách, určité se jim to moc líbilo. Za soutěžení dostal každý sladkou odměnu. Večer bylo ještě opékání buřtů.

Marie Kovářová

Naše kaplička je naše

V týdnu před „Mší svatou“ se opravovalo v kapličce, zednické práce udělal Milan Polan, pak nastoupili bílit a hlavně uklidit Jiří Třeštík a Josef Kovář, kteří si to vzali na starost. Patří jim všem velké poděkování. Dáša Hálová zajistila krásné svíčky.

V sobotu 24. 6. 2017 odpoledne se v kapličce Panny Marie Strašínské sloužila mše svatá,

sešlo se docela dost lidí jak mladší tak starší generace. Krásnou mši sloužil administrátor P. Marcin Piasecki z Blatné, za kterou moc děkujeme. Po mši se lidé nemohli rozejít, zavzpomínali si na dávné časy a hlavně veselé příhody z mládí. Roznášely se výborné koláčky, které napekla Mařenka Polanů. Děkujeme. Též děkujeme Pepovi Kovářů, který vše zajišťoval. Tak snad zase za rok.

Marie Kovářová

Vítání občánků

V roce 2016 jsme na Lnářském zámku přivítali čtyři chlapce, a protože v přírodě musí být rovnováha, letos 20. května jsme přivítali čtyři děvčata: Emu Cirklovou, Báru Cvachovou a Žofii Annu Židovou ze Lnář a Annu Chvostovou ze Zahorčic.

Ještě jednou – hodně štěstí v životě!

Naše poděkování patří panu Demelovi, který obřad fotografoval, dětem z mateřské školy v doprovodu paní učitelky za pásma básniček a písniček a majitelům a zaměstnancům Lnářského zámku za spolupráci.

přednášející

Ema Cirklová

Žofie Anna Židová

Bára Cvachová

Anna Chvostová

UMĚLECKÁ SCÉNA ŘÍŠE LOUTEK

a

Tvrz Lnáře

Vás srdečně zvou

od 31.7. do 29.9. 2017

do galerie lnářské Tvrze

na výstavu loutek,

Vernisáž výstavy 30.7. od 15,00 hodin

Konec školního roku jsme si v MŠ Lnáře užili

Není to tak dávno, co jsem měla nastoupit do Mateřské školy ve Lnářích, jako školní asistent. Rok utekl jako voda a já se s dětmi, bohužel, loučím. Se školáky se budu od září vídat v prostorách lnářské školy a doufám, že občas uvidím i ostatní děti. Věřte nebo ne, bude se mi opravdu stýskat.

Jelikož celý rok probíhá s dětmi řízená činnost, spolu s pedagogy jsme se jim snažili předat mnoho užitečných rad a informací, konec roku je pro ně zpestřením.

5. 6. jsme podnikli výlet do nedalekého Makova, kde se nachází

Záchraná stanice živočichů. Každoročně se do rukou lidí dostane velké množství nemocných, zraněných nebo jinak handicapovaných volně žijících živočichů. A právě v roce 1993 byla vybudována tato stanice, aby těmto živočichům pomohla.

19. 6. nás čekala beseda s panem Tůmou, který je příslušníkem Policie ČR. Připravil si

pro děti mnoho otázek, předal jim informace o tom, jak se mají chovat na silnici, když jezdí s rodiči v autě, apod. Myslím, že přednáška byla přínosná i pro nás, dospělé.

Troufám si říci, že nejvíce se děti těšily na datum 21.6, kdy jsme spolu s dětmi ze základní školy vyrazili do Zábavného parku v Nepomuku. Děti prožily pouťové dopoledne, vyzkoušely všechny atrakce, které centrum nabízí od houpaček až po řetízák. Jelikož sluníčko nám opravdu přálo, využili jsme i bazénky, kde se děti osvěžily před dobrou zmrzlinou.

Poslední výlet 26. 6. směřoval přímo k hasičům do Blatné, kde nám pan Mašek udělal exkurzi, děti si prohlédly celou hasičárnu a svezly se ve vozech, které bohužel často vidí na silnicích.

29. 6. proběhlo slavnostní rozloučení s našimi předškoláky na zámku ve Lnářích. Protože bylo venku opravdu ošklivo, celé dopoledne lilo,

vypřavili jsme se pouze s předškoláky do zámku. Nejdříve si vzala slovo paní starostka a poté paní učitelka Mašková, dětem popřála krásné prázdniny a předala dárky na památku. My jsme na oplátku za školní rok dostali krásné květiny.

Závěrem bych chtěla říct, že jsem moc ráda, že jsem měla možnost stát se jedním z pracovníků MŠ. Děkuji paní učitelce Maškové a Machovcové za předání zkušeností a skvělou atmosféru na pracovišti. Mějte se krásně a užijte si zasloužené prázdniny.

Veronika Straková

Základní škola Lnáře

Blížící se konec školního roku a vidinu prázdninového volna jsme všichni ve škole netrpělivě očekávali. Někteří žáčkové se snažili na poslední chvíli vylepšit si svůj prospěchový průměr, paní učitelky se snažily do dětských hlaviček dostat ještě poslední vědomosti z probíraného učiva.

V úvodu tohoto příspěvku bych chtěla všem zaměstnancům naší základní i mateřské školy poděkovat za jejich celoroční práci, popřát jim krásnou zaslouženou dovolenou. A do nového školního roku si přeji, aby svoji práci i nadále vykonávali s radostí a pochopením pro naše malé svěřence.

Letošní školní rok pro nás všechny byl určitě nejen rokem plným nejruznějších aktivit, ale i rokem mnohých změn, a to především v nově zavedených pozicích asistentek pedagoga. Pro mě jako ředitelku školy z těchto změn určitě plynula větší organizační, ale i administrativní zátěž, ale přesto musím s velkou radostí a uspokojením zhodnotit pečlivou a zodpovědnou práci asistentek Zuzky a Evy, které pomáhaly při výuce prvňáčkovi Matýskovi a třetřáčkovi Deniskovi.

V rámci projektu Šablony pro MŠ a ZŠ probíhalo pod vedením asistentky pedagoga v naší škole odpolední doučování pro žáky ohrožené školním neúspěchem. Další šablonou, kterou jsme si vybrali, byla odborně tematická setkávání pro rodiče žáků ZŠ. Během měsíce května a června jsme zrealizovali přednášky na téma Poskytování 1. pomoci u dětí a Linka bezpečí ve vaší třídě. Bohužel ani jedna z přednášek se nesetkala s velkým zájmem, účast rodičů na těchto setkáních byla velmi tristní. Doufám, že v příštím školním roce se tato setkání co do počtu zúčastněných rodičů vydaří lépe.

Programy pro žáky

Lektorky z Linky bezpečí si zároveň připravily zajímavé programy pro žáky 3. až 5. ročníku. Programy probíhaly formou komunitního kruhu, kdy byli žáci přímo i nepřímo vybízeni k diskuzi a polemice. Výborně se role aktivních posluchačů i diskutujících zhostili někteří čtvrtáci a pátáci.

Dalšími zajímavými programy, kterých se mohli naši žáci zúčastnit přímo ve škole, byly přednášky o zdravé výživě a zdravém životním stylu, Zdravá 5. Lektorka měla probírané téma zpracováno velmi názorně. Na závěr si děti mohly ve skupinách připravit z poskytnutých surovin zdravou svačinku. A pak nezbývalo nic jiného, než si na vlastnoručně vyrobených dobrotách pochutnat a s paní lektorkou se rozloučit.

Dalším zajímavým a zároveň preventivním programem byla přenáška policistů z obvodního oddělení v Blatné. První program proběhl na hřišti, kdy byli žáci seznámeni se základními pravidly bezpečného chování

a poté následovala ukázka policejního vozu a policejní výstroje. O dva týdny později probíhala podrobnější beseda přímo v prostorách školy s dalšími policisty, kteří dětem předvedli policejní zbraně a dokonce jsme mohli vidět i praktickou ukázkou policejního zásahu. Všem zúčastněným policistům bych chtěla tímto příspěvkem velmi poděkovat za zajímavý a poučný průběh obou besed.

Rozjezdy pro hvězdy

Tato pěvecká soutěž patří neodmyslitelně k prezentaci naší školy na veřejnosti. V letošním roce proběhl již její devátý ročník, pro změnu v nádherném zámekském sálu. Role moderátorky se jako obvykle na jedničku zhostila paní učitelka Jaroslava Boušová, která malé zpěváky spolu s paní učitelkou Naďou Hlínovou trpělivě na vystoupení připravovala. Důležitá role z hlediska ozvučení a technických záležitostí patřila správci zámku panu Miroslavu Uriánkovi. Nově v pětičlenné sestavě spravedlivých porotců zasedl i spolumajitel zámku pan ing. Jiří Vaníček. Bylo nám potěšením, protože nám tyto překrásné prostory byly k soutěži zapůjčeny právě majiteli zámku. Ne všichni soutěžící měli výborný hudební talent, ale myslím si, že to nebylo nejdůležitější. Měla jsem opravdu radost z velkého počtu přihlášených zpěváků a zpěvaček. Vítězství v podobě krásného dortu od kasejovické cukrářky paní Žáčkové si domů odnesla Magdalénka Turková z 3. ročníku za písničku „Jsou, jsou na potoce ráčata“ s kytarovým doprovodem paní učitelky Nadi Hlínové.

Prezentace projektu „Kdo jsme“

Jak nám ujel vlak

Ráno 5. června v 6:15 jsme se sešli na blatenském nádraží. Paní ředitelka objednala jízdenky pro děti, paní učitelky si je musely kupovat. Vlakem, který jel v 6:30, jsme dojeli do Strakonice, kde jsme šli do podchodu na druhou kolej, a mezi dvěma minutami nám ujel vlak. Byla výluka, tak jsme museli čekat dvě hodiny na autobus do Ražic. Mezitím jsme šli na procházku po Strakonici. Šli jsme kolem řeky a kolem sochy strakonického dudáka. Z autobusu jsme přestoupili v Ražicích do rychlíku na České Budějovice. Když jsme dojeli na místo, viděli jsme Samsonovu kašnu a bludný kámen na náměstí Přemysla Otakara II. Následovalo přemístění do kostela Obětování Panny Marie. Tam jsme předvedli scénku o žácích a paní učitelce, kteří šli do Muzea pana Theodora Mokrého a dozvěděli se tam, že působil ve Lnářích. Po přehlídce projektů jsme zhlédli divadlo divadelního sboru Studna. Potom jsme se přesunuli do nákupního centra Mercury, tam jsme pobýli dvě hodiny. A pak jsme šli na nádraží, kde jsme chvíli čekali a jeli jsme domů.

Ema Venclová, 5. ročník

Výlet do Českých Budějovic

Ráno v pondělí 5. 6. 2017 v 6:15 jsme se sešli u nádraží v Blatné. Jeli jsme vlakem do Strakonice, kde jsme měli přestoupit na vlak. Jenže nám vlak ujel. Tak jsme se šli projít po Strakonici a pak jsme jeli autobusem do Ražic, kde jsme přestoupili na rychlík a jeli jsme do Českých Budějovic. Šli jsme na náměstí Přemysla Otakara II, kde jsme hledali a našli bludný kámen. Pak jsme se přemístili do kostela Obětování Panny Marie, kde jsme předvedli naše představení o Panu Theodoru Mokré. Pak tam jedna paní předváděla loutkové divadlo společnosti Studna, které bylo vtipné. Přemístili jsme se do nákupního centra Mercury, kde jsme si zakoupili oběd a měli jsme rozchod. Pak jsme odešli na rychlík, jeli jsme do Strakonice a pak osobním vlakem do Blatné, kde na nás čekali rodiče a odvezli nás domů.

Vašek Turek, 5. ročník

Ráno jsme se sešli v Blatné na nádraží v šest patnáct. Jeli jsme do Strakonice, tam nám ujel rychlík, správně měl jet v osm. Šli jsme do parku se nasvačit a pak jsme se šli podívat na sochu strakonického dudáka, odkud jsme šli na autobusovém nádraží a jeli do Ražic autobusem a pak do Českých Budějovic rychlíkem. Pospíchali jsme do kostela Obětování Panny Marie. Tam jsme vystupovali, pak jsme zhlédli představení divadla Studna, a nakonec jsme šli do OC Mercury. Tam jsme se naobědvali, pak jsme měli rozchod. V půl čtvrté nám jel vlak do Strakonice a nakonec do Blatné. Tam si nás vyzvedli rodiče. Cesta to byla krušná a náročná, ale stálo to za to!

Matyáš Klein, 5. ročník

Ráno jsme se sešli v 6:15 v Blatné na nádraží. Jeli jsme vlakem do Strakonice, kde jsme měli přestoupit do rychlíku. V 8:00 hod jsme dorazili do Strakonice. Přijel nám rychlík, ale během chvilky nám ujel, jelikož na nás nepočkal „aneb české dráhy!“, tak jsme museli počkat hodinu, než jel autobus, který nás odvezl do Ražic, odkud jel další rychlík do Českých Budějovic. V Českých Budějovicích jsme měli prezentaci projektu v kostele Obětování Panny Marie. Měli jsme předvádět scénku o doktoru Theodoru Mokrém. Do kostela jsme přijeli asi o hodinu a půl pozdě „takže radost“, scénka se neobešla bez nějakých problémů, ale potlesk publika se nakonec dostavil! Po představení našeho tématu jsme se přesunuli do jiné místnosti, kde pro nás bylo přichystané představení divadla Studna. Po divadle jsme se šli podívat na Samsonovu kašnu. Potom jsme šli do obchodního centra Mercury, tam jsme se naobědvali a měli jsme rozchod. Cesta zpátky byla už bez větších problémů. V 18:00 jsme dorazili do Blatné.

Josef Honz, 5. ročník

České Budějovice

Ráno 5.6 v 6:15 jsme se sešli na nádraží v Blatné. Jeli jsme vlakem do Strakonice a ve Strakonici nám před očima ujel rychlík. Šli jsme se projít po Strakonici, protože jsme měli čas. Potom jsme jeli autobusem do Ražic. Tam jsme šli na rychlík a konečně jsme jeli do Českých Budějovic. V jedenáct hodin jsme tam byli a rovnou jsme šli do kostela Obětování Panny Marie. Tam jsme předvedli představení o Theodoru Mokrém a za odměnu jsme mohli zhlédnout představení divadelní společnosti Studna. Potom jsme se šli podívat na náměstí Přemysla Otakara II. Potom jsme šli do nákupního centra Merkury. Zpátky jsme jeli rychlíkem do Strakonice, odkud jsme jeli vlakem do Blatné. Největší zážitek byl, když nám ráno ujel vlak!

Jakub Škanta, 5. ročník

Svátek Slabikáře

Slabikář je moudrá kniha – touto básničkou prvňáčci zahájili svůj Svátek Slabikáře. Na přítomné diváky z řad rodičů i starších spolužáků čeka-

Baruňčina první opravdové vysvědčení

lo pásmo hezkých básniček, písniček a dokonce i pohádka. V pohádce Princeznička na bále bychom objevili určitě nejedno herecké talent. O tom, že se z prvňáků stali opravdoví čtenáři, není pochyb. Pohádkový příběh „O řípě velké jako Říp“ přečetli všem přítomným na jedničku. Děti však nejenom četly, ale i zatančily a zazpívaly hezkou písničku. Protože součástí celého odpoledního programu byla hlavně ukázka čtenářských dovedností, prvňáčci při plnění tohoto úkolu určitě nezklamali. Na závěr na ně čekala náležitá

odměna. Malí čtenáři byli ověnčeni barevnými pamětními medailkami a obdarováni balíčky drobných dárečků a sladkostí.

Kudy z nudy aneb Výlet do Nepomuku

Jako již tradičně jsme pro naše mladší žáčky naplánovali tradiční výlet do Zábavného parku v Nepomuku. Již z názvu je patrné, že se zde opravdu děti nebudou nudit. O trampolíny a různé prolézačky není nouze. V parku nechybí ani houpací loď, dětmi velmi oblíbený „řetězák“, bitevní loď se skluzavkou, pískoviště, stoly na stolní tenis a mnoho dalších atrakcí. Letos jsme se konečně po několika letech dočkali teplého slunečného počasí a jaksepatří si užili dvě brouzdaliště.

Ani starší žáci neměli o zábavu a dobrodružství nouzi. Čtvrtáci si s paní učitelkou Šilhanovou naplánovali výlet do bělčické sklárny k panu Vlasákovi. Ve sklárně se zaujetím sledovali výrobu uměleckých děl, která vznikají pod rukama světoznámého umělce. Každý si pak mohl vybrat malou figurku na památku. Po exkurzi následovalo opékání buřtíků na zahradě u Šilhanů za přítomnosti psího společníka švýcarského ovčáka Kima, který smlsnu i Ondrův špekáček.

Naši nejstarší pátáci docestovali autobusem do Blatné, kde si v cukrárně pochutnali na výborných zmrzlinových pohárech a pak se pěšky přesunuli do Hajan k Jestřábům, kde si rovněž opékali buřtíky a navíc se i vykoupli v zahradním bazénu.

Školní akademie

Milou příležitostí k setkání s rodiči, prarodiči a příznivci naší školy bývá vždy červnová školní akademie. I letos byl program celého vystoupení opět rozmanitý a velké úsilí při nácviu jednotlivých „čísel“ vynaložili všichni pedagogové. Přítomné diváky určitě pobavily vtipné básničky, ukázky umění malých tanečnicků, v některých vystoupeních zazněla i bezvadně zvládnutá angličtina. Naši pátáci se s námi všemi loučili vtipnou scénkou *Sraz po 50 letech*, ale při písničce *Má to tak být* se mnohým přítomným draly slzy do očí. Děti se na závěr rozloučily svižnou a veselou písničkou *Každá škola má svůj konec* za vynikajícího hudebního doprovodu paní učitelky Marcely Šestákové, která nám ochotně vyšla vstříc a zastoupila dočasně nepřítomnou paní učitelku Hlínovou.

Školní výlet

Letos směřovaly naše cesty za poznáním do Podbrdského muzea v Rožmitálu pod Třemšínem. Zajímavé expozice, díky nimž a výborným

Kirinka jako zámecká paní rožmitálská

paní průvodkyním jsme se dozvěděli zajímavosti z historie města. Měli jsme možnost převléknout se do dobových kostýmů a přenést se tak do období, v němž žila královna Johanka, manželka českého krále Jiříka z Poděbrad. Na kluky čekala v prostorné hale muzea expozice modelů Lega a nejzajímavější podívanou byla rozsáhlá výstava historických vozidel. Po krátké prohlídce okolí zámku a rožmitálského náměstí jsme se přesunuli do Březnice, kde jsme se prošli zámeckým parkem, užili jsme si houpáček a herních prvků a nasy-

tili si hladová břicha v nedaleké zahradní restauraci. Na samotném konci výletu nesměl chybět rozchod na březnickém náměstí.

Slavnostní rozloučení žáků 5. ročníku ZŠ

29. červen byl pro naše pátáky posledním dnem, který mohli prožít v naší škole. Pět let prožitých v naší škole – pět let radostí, navázaných kamarádství, určitě i běžných obav ze zkoušení nebo písemek – prostě pět let, díky nimž se stali součástí naší velké „školní rodiny“. Slavnostní rozloučení pro žáky 5. ročníku podobně jako v loňském roce ve velkém sálu lnářského zámku dokonale i se slavnostním přípitkem připravily paní starostka Mašková a paní Tesařová z Obecního úřadu Lnáře. Patří jim za to velký dík, protože celý obřad byl velmi krásný. A jak to už u loučení bývá, nechyběly ani slzičky na tvářích většiny dětí i rodičů.

KAŽDÁ ŠKOLA MÁ SVŮJ KONEC
I TEN DNEŠNÍ TADY JE.
NAPOSLEDY ZAMÁVÁME,
AHOJ ŠKOLO, ADIÉ!

Po našich páťákách se nám bude určitě stýskat, ale doufám, že nás určitě rádi zajdou navštívit a podělí se s námi o zážitky v nových školách. V příštím školním roce se již těšíme na pět prvňáčků, se kterými se slavnostně přivítáme za přítomnosti paní starostky a vedoucí učitelky mateřské školy v pondělí 4. září 2017 před hlavním vchodem do školní budovy. Obec Lnáře z rozhodnutí obecního zastupitelstva poskytne rodičům budoucích školáků příspěvek ve výši 1 500 Kč na zakoupení školních pomůcek a potřeb. Za rodiče budoucích školáků tímto velmi děkujeme.

Jitka Venclová, ředitelka školy

Lom

Naši jubilanti

V červnu oslavila paní Věra Maroušková z Lomu 83 let. Jubilantce touto cestou blahopřejeme a do dalších let přejeme hlavně pevně zdraví, štěstí a životní pohodu.

Václav Kafka, starosta

Obec Lom

zve všechny na 38. Ročník

Memoriálu Míli Vaňáče a Jirky Himla

Akci pořádá TJ Lom

dne 5. srpna 2017 na hřišti v Lomu

Zahájení ve 13.00 hod.

Účastníci:

- Sokol Sedlice
- Junior Strakonice B
- Sokol Černice - Plzeň
- TJ Lom

Těšíme se na Vaši účast

Kaple ve Střížovicích

8. května bude od příštího roku ve Střížovicích nejen Dnem vítězství, ale také dnem výročí požehnání (respektive znovu požehnání) místní kaple. Řadu let byla kaplička téměř zapomenutá, a to až do té míry, že se ani nenašly údaje o jejím jménu. Zavřená a chátrající kaple čekala ... Ale na co?

Sakrální památky toho druhu zpravidla čekají na nadšence, kteří se o ně postarají. Bylo tomu přesně tak ve Střížovicích. Rodina Šmrhova, která se do nově vybudovaného domu přistěhovala v roce 2014, se brzo ujala také složitého úkolu obnovit kapličku. Jednalo se nejprve o stránku materiální – úklid, spravení omítek, vybělení,

nová okna. Manželé Šmrhovi hned našli pochopení u Tomáše Koželuha, starosty obce Myštice, který s radostí uvítal jejich ochotu a z obecního rozpočtu hradil nezbytné opravy.

Ovšem Šmrhovi se postarali také o duchovní náplň. Již vloni byla kaple v létě otevřena a mnozí turisté mohli tam najít místo ztišení a modlitby, čemuž napomáhaly volně dostupné křesťanské materiály – obrázky, medailky, časopisy. To ale nemohlo stačit, kaple byla pořád bezejmenná. Byl jsem tedy jakožto správce farnosti Blatná požádán, abych věc po té stránce zajistil. Českobudějovický biskup Vlastimil Kročil souhlasil s obřadem požehnání kaple a s udělením nového zasvěcení. Navržené paní Martou Šmrhovou jméno je neopakovatelné: kaple Bo-

foto Radka Vokrojová

žího milosrdenství a Panny Marie, Prostřednice všech milostí. První část můžeme považovat za plod vyhlášeného papežem Františkem Roku milosrdenství (8. 12. 2015 – 20. 11. 2016). Druhá část nese zvláštní Mariin

titul, který má svojí památku 8. května – proto právě toho dne proběhlo pozhřebání. Navržené zasvěcení je jedinečné nejen na Blatensku, ale snad i v celé republice, v Evropě či dokonce ve světě. Mše se zúčastnila neuvěřitelná stovka lidí!

Mnohokrát děkuji rodině Šmrhů, obci Myštice a všem pomocníkům, díky kterým mohou být Střížovice zase hrdé na svoji kapličku. Doufám, že bude živým znamením hodnot, na které bychom neměli zapomenout – lásky, milosrdenství, obětavosti...

P. Marcin Piasecki
správce farnosti Blatná

Vítání občanů

V sobotu 20. května jsme slavnostně ve Velkém sále Inářského zámku přivítali do života nejmladší občanky našich obcí. Zatímco v loňském roce nám se zajištěním obřadu pomáhali pracovníci OÚ ve Lnářích, letos proběhlo vše v naší režii.

Všechny přítomné přivítala zastupitelka obce

J. Karlíková, rodiče s novými občanky představila paní místostarostka J. Solarová a ke všem promluvil pan starosta P. Karlík. Za milé kulturní vystoupením děkujeme dětem z MŠ ve Lnářích pod vedením paní učitelky Aleny Maškové a za fotografickou dokumentaci panu M. Demelovi z Nepomuku. Všichni rodiče splnili podmínky pro převzetí finančního daru, který společně s květinou, pamětním listem a knihou od představitelů obce převzali. Samozřejmě nechyběl ani zápis do pamětní knihy. A koho jsme do naší velké obecní rodiny tentokrát přivítali? Lukáška Faměru, dvojčátka Jarouška a Anetku Fialovi a Adámka Martínka – všechny z Předmíře, stejně tak i Barborku Seidlovou ze Říší. Všem přejeme šťastné vykročení do života, hodně zdraví, pohody a radosti.

Jihozápadní klobásobraní

O následující akci jsme ještě nikdy nepsali, přesto se konala již poštěstě. Vždy jednu květnovou sobotu se Zámlyní stane místem, kde si dají sraz členové klubu K1400. Tedy setkání, které má sice poznávací charakter (vždy je naplánovaný výlet po krásném okolí – letos to byl Rožmitál pod Třemšínem), ale název je samozřejmě odvozen od hlavního chodu občerstvení, což jsou Hugo klobásy. Letos se sraz uskutečnil

v sobotu 20. května. Zhruba v 11 hodin zaburácely na návsi motory cca šedesáti nádherných motocyklů, jejichž jezdci i jezdkyňe se seřadili do dlouhé řady jeden vedle druhého. A zatímco motorkáři se v družném hovoru odebrali konzumovat klobásy, my ostatní - místní i přespolní - jsme se kochali nádhrou nablýskaných „krásek“. Věřte, že se bylo na co dívat a co obdivovat! Dech se tajil i z krásy při příjezdu a odjezdu celé kolony, kterou na svém stroji vedl právě Martin. Všichni, kteří jsme se přišli podívat, jsme se shodli na tom, že už se těšíme na další ročník.

Dětský den

Dne 3. 6. 2017 se v Předmíři u obchodu, za krásného, slunečného počasí, uskutečnil dětský den. Ten letošní organizátoři připravili s hasičskou tematikou. Děti se účastnily soutěží, které pro ně byly organizátory pečlivě připraveny, a za které všechny obdržely diplomy a odměny. Členové SDH Metly si pro děti připravili ukázkou zásahu na hořící minidomeček, který okomentoval (věcně a vtipně) Jára Solar. Vzhledem k tomu, že po několika letech s chladnějším počasím, se letošní počasí nadmíru vydařilo, došlo i na závěrečnou atrakci v podobě pěnové koupele. A ta dětem udělala obzvlášť radost! Děkujeme jak organizátorům, tak dětem za účast a těšíme se na další ročník.

Úprava pod hrází Zámlynského rybníka

Kdo jezdí po hrází Zámlynského rybníka směrem do Metel ví, jak nepříjemné místo to ještě v nedávné minulosti bylo. Pod heslem „co doma nechceme, vyvezeme za ves“ tu vznikla během let divoká skládka. Zakazová značka sice pomohla zastavit další hromadění odpadu, tráva zakryla to nejhorší, nicméně o úpravě dané lokality se mluvit nedalo. Akce „Uklidíme si Česko“, o které jste si mohli přečíst v minulém čísle, nám ukázala, jak nebezpečné místo to je. Střeby, dráty, plechovky, plasty i rozpadající se stavební materiál ukázaly, jak je nutné úpravu urychlit. Kdo se akce zúčastnil, ví o čem je řeč. V podstatě nevhodnější materiál se nám naskytl v nabídce od p. Martina Šustry, který začal skrývat část pozemku pro rozšíření své živnosti. Celkem 18 vozů písčité zeminy pomohlo srovnat dané místo tak, že dnes je upravené a nechá se v pohodě sekat. Co se však nestalo? Podle „někoho rozumného“ vedení obce nemělo přijmout zdarma vhodný materiál. Mělo ho snad nakoupit za Technickými službami města Blatná nabízenou cenu 160 Kč/t bez dopravy? Nebo snad mělo povolit navážení dalšího nesourodého materiálu z různých domovních úprav? Dobrý hospodář a rozumně uvažující člověk jistě postup vedení obce pochopí.

V těchto dnech oslavili nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané:

Viktorová Božena (87), Solarová Jarmila (74), Frýdl Jiří (73), Bouše Miroslav (73), Boušová Růžena (72), Šustr Vladislav (71), Červenka Jiří (65), Hlínová Helena (83), Nepodal Jaroslav (83), Trnková Marie (77), Klingorová Magdaléna (75), Matoušek Václav (60).

Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme a do dalších let přejeme stále zdraví a mnoho životních úspěchů.

Pietní akt

V pátek 5. května se uskutečnil tradiční pietní akt u příležitosti 72. výročí konce 2. světové války. Účastníci se sešli jako vždy v důstojném počtu. Nechyběli hasiči, baráčníci, děti ze základní školy a také vojáci z 25. protiletadlového raketového pluku ze Strakonice a zástupce PČR. V úvodním projevu, jsme si připomněli hrůzy 1. a 2. světové války, ve kterých zemřeli miliony lidí vojáků i civilistů a také další miliony obětí lokálních válek, nebo teroristických útoků, které probíhají od konce 2. světové války až do současnosti na celé naší planetě. Chci moc poděkovat žákům Základní školy Adamovi Vachulkovi, Danielovi Šablíkovi a Martinovi Vojtovi, kteří přečetli dopis amerického vojáka Johnnyho, který napsal přímo z bojiště v Normandii své ženě a synovi 14. června 1944. Čtením tohoto dopisu se tak přítomní mohli na chvíli přenést na místo krvavé bitvy, a ještě více si tak uvědomit, že mír není samozřejmostí. První zastavení bylo u pamětní desky rodáka z Radomyšle pilota RAF Jana Matějky, kde jsme položili kytici. Poté jsme přešli k poníku padlým ve světových válkách, kde jsme položili věnec a společně se žáky ZŠ jsme si zazpívali státní hymnu. Všem, kteří přišli zavzpomínat na statečné předky, patří poděkování.

Luboš Peterka, starosta

Přístavba Mateřské školy přichází v pravý čas

Na základě výběrového řízení byla 12. 6. 2017 podepsána smlouva s firmou Bursík Holding, a.s. na akci „Přístavba MŠ Radomyšl“. Stavební práce byly zahájeny 19. 6. 2017 a stavba potrvá 5 měsíců. Všechny děti z MŠ našly dočasný azyl v přízemí základní školy. V této souvislosti chci poděkovat všem, kteří se podíleli na stěhování zejména z řad personálu MŠ, ZŠ, ale také hasičům v čele s Pavlem Křížem. Přístavbou se zvýší kapacita MŠ o 40 míst. O tom, že to přichází v pravý čas, svědčí fakt, že

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

z zápisu do MŠ přišlo letos 38 dětí a 29 jich odchází do ZŠ. Po dokončení přístavby budeme moci umístit do školky všechny děti.

Akce je spolufinancována Evropskou unií, Evropským fondem pro regionální rozvoj, Integrovaným regionálním operačním programem a Ministerstvem pro místní rozvoj.

Luboš Peterka, starosta

Jihočeská pouť v Radomyšli

Od pátku 23. 6. do neděle 25. 6. proběhla v Radomyšli již tradiční Jihočeská pouť. Hlavními hvězdami byli letos rocková legenda Katapult v čele s nestárnoucím Oldou Říhou a to samé platí o Saxaně Petře Černocké, která zahájila bohatý nedělní program na pódiu. Velkému zájmu se těšilo také muzeum strašidel, které bylo nainstalováno v zrekonstruované komendě v areálu fary. Co se týká této budovy tak městyse se dohodl s farností na uzavření 20 leté nájemní smlouvy a vznikne zde muzeum historie Radomyšle. Je potřeba také zmínit počasí, které nám přálo a přispělo tak k úspěchu akce.

Velké poděkování patří celému týmu, který se na přípravách a následném úklidu podílel, Jihočeskému kraji, který poskytl na tuto akci dotaci ve výši 40.000,-Kč a také nadačnímu fondu RBB invest, který přispěl částkou 20.000,-Kč.

Luboš Peterka, starosta

Historie soutěže Vesnice roku na Strakonicku

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

To je název projektu, který proběhl v rámci letošní pouti. Slavnostního zahájení se zúčastnil náměstek hejtmanky Jihočeského kraje Pavel Hroch, který je současně starostou obce Kovářov, která se stala v roce 2004 vítězem celostátního kola soutěže Vesnice roku. Společně s ním se na pódiu představili zástupci úspěšných obcí okresu Strakonice a to z Novosedel, Chelčic, Malenic, Řepice a Cehnic. Návštěvníci pouti se na Úřadu městyse mohli se soutěží Vesnice roku a se jmenovanými obcemi seznámit v zasedací síni Úřadu městyse Radomyšl, kde byla nainstalována expozice, promítaly se filmy a probíhal seminář.

Tento projekt byl realizován za přispění prostředků státního rozpočtu ČR z programu Ministerstva pro místní rozvoj.

Luboš Peterka, starosta

Městys koupil skákací hrad

Na noční hasičské soutěži 10. června se poprvé objevil nový skákací hrad, který zakoupil městys Radomyšl. O pár dnů později ho mohly děti opět vyzkoušet na pouťovém nohejbalovém turnaji a hned druhý den o pouti na náměstí. O prázdninách o víkendech se objeví také zdarma v Letním areálu Radomyšl. Cena této atrakce byla 129.712,- Kč, ale vzhledem k velkému počtu akcí pro děti, které se během roku v Radomyšli konají, se určitě jedná o dobrou investici.

Luboš Peterka, starosta

Revitalizace zeleně

Co se týká péče o zeleň, máme za sebou několik úspěšných akcí, jako třeba revitalizaci lipové aleje ke kostelu sv. Jana Křtitele, ale plochy v centru městyse nezaznamenaly možná více než 40 let žádnou změnu. Proto jsme se rozhodli je oživit. Konkrétně se jedná o park na Maltézském náměstí, kde kromě výsadby nové zeleně byl proveden ozdravný řez lip, opraven chodník a nainstalovány nové lavičky, dále o prostory před COOP a ZŠ. Trochu nás zaskočilo období sucha, ale díky obětavosti zaměstnanců městyse a hasičů, kteří denně zalévali, rostliny přežily.

Rovněž aktivní spolek „Bábinky“, které mají pochopení, vypomohly s pletím starých záhonů, tak aby na pouť bylo vše ok. Všem děkují, stejně tak jako Jihočeskému kraji, který nám na revitalizaci schválil dotaci 215.000,-Kč.

Luboš Peterka, starosta

Noční hasičskou soutěž v Radomyšli ovládly Třebohostice

V sobotu 10. 6. se v Radomyšli uskutečnila noční hasičská soutěž spojená se soutěží pro děti, pro které byl k dispozici poprvé také nový skákací hrad. Co se týká samotné soutěže, nešlo v tomto případě až tak o výsledné časy, ale spíše o to představit hasičskou techniku a dovednosti širší veřejnosti a hlavně se dobře bavit. Soutěžilo se také v netradičních disciplínách jako převalování obří pneumatiky nebo hod

savicí. Hodnotil se rovněž umělecký dojem. Gratulace patří hasičům a hasičkám z Třebohostic, kteří vyhráli obě hlavní disciplíny, ale rád bych vyzdvihl také tým radomyšlských žen, který vznikl teprve před měsícem a tento závod byl jejich premiérový. Byla na nich znát velká nervozita, přesto vše přes drobné problémy zvládli na výbornou! Nasazení, odhodlání a ochota nechat na trati vše, to bylo naprosto fantastické. HOLKY, tak se jejich tým jmenuje, děkujeme! Jen tak dál.

Pavel Kříž, starosta SDH Radomyšl

Volejbalová smeč v Radomyšli

V letním areálu v Radomyšli se 10. června 2017 uskutečnil oblíbený a navštěvovaný volejbalový turnaj smíšených družstev. Sjeli se volejbalisté téměř z celé České republiky. Počasí bylo ideální na sport. Letos se turnaje zúčastnilo 12 týmů. Hrály se napínavé, krásné zápasy a samozřejmě nechyběly úžasné sportovní výkony.

S organizací a zázemím turnaje byli všichni naprosto spokojeni. Zlaté medaile si odvezl tým „Majáci“ z Domažlic a okolí. Stříbrné medaile získal tým s největším počtem ortéz, tým „Ruptura“. Bronzové místo obsadili „Hasiči“.

Děkujeme manželům Vackovým za úžasné cateringové zázemí, paní Mirce Mrázové za výborné dorty, panu Miroslavovi Škarvadovi a panu Romanu Remešovi za dohled nad turnajem. Velké díky patří i sponzorům turnaje firmě Prillinger, DURA AUTOMOTIVE Blatná, ZZN Strakonice a městyši Radomyšl.

V příštím roce se těšíme na hojnou účast a už připravujeme pozvánky na 16. 6. 2018.

Organizátorky Eva Moulíková a Vendula Vaněčková

1. místo Majáci

TJ Radomyšl jede jako dobře namazaný stroj

Upravený stadion, sportující mládež a veřejnost a pravidelná účast v soutěžích, to byl cíl, který si členové oddílu vytýčili před několika lety. Ten, kdo pravidelně sleduje dění v Radomyšli, mi dá jistě za pravdu, že se nám to vcelku daří. Pojďme, ale pěkně popořádku, pochlubit se, co se nám vše letos povedlo a co ještě připravujeme.

Nohejbal Radomyšl dorost

Sezónu jsme již tradičně zahájili slavnostním „Odemykáním staďáku“, za účasti široké veřejnosti jsme zorganizovali slavnostní průvod obcí, zakončený v areálu TJ, na který navazoval losovaný turnaj trojic. Kdo zvítězil, není až tak důležité, ale hlavní je to, že se ho zúčastnili hráči všech věkových kategorií od těch nejmenších až po dospělé.

Nohejbalové týmy žáků letos opět startují v KP pro Plzeňský kraj, jsou zatím průběžně na 2. místě a to jen díky tomu, že někteří naši hráči hostují v Horažďovicích, jinak by soutěž suverénně ovládli. Právě hostujícím A. Vachulkovi a T. Věženskému se podařilo přivést stříbrnou medaili z MČR trojic starších žáků a bronzovou z MČR dvojic starších žáků. Jedná se bezesporu o největší individuální úspěch našich odchovanců. Družstvo dorostenců hrající nejvyšší soutěž Botas dorosteneckou ligu obsadilo ve své skupině třetí místo a postoupilo do vyřazovací části, která se odehraje až po prázdninách. Naši hráči změří síly s hráči z Prostějova, kteří patří k největším favoritům celé soutěže.

Družstva dospělých nohejbalistů se zapojují do pravidelných soutěží v okrese Strakonice, stejně jako družstvo volejbalistek, které navíc hraje KP.

1. místo Káfký

K pouťové sobotě v Radomyšli již tradičně patří turnaj trojic v nohejbale, který se koná jako Memoriál Karla Vachulky. Letošního 24. ročníku se zúčastnilo 23 týmů a po vyrovnaných bojích dokázal zvítězit tým Káfký, před družstvy Žabokrt a Zabijáků.

Co se týká společenských aktivit, uspořádali jsme v areálu dětský den, kterého se i přes nepříliš příznivé počasí zúčastnilo přes sto dětí.

A co nás letos ještě čeká? O prázdninách uspořádáme dětský tábor na Chvalově, který je již beznadějně obsazený. První srpnovou sobotu proběhne 1. ročník nočního turnaje trojic v nohejbale o pohár starosty městyse Radomyšl. Na konci léta proběhne rozloučení s prázdninami pro nejmenší. Dále uspořádáme turnaj smíšených dvojic ve volejbale a nohejbalovou dvanáctihodinovku. Po prázdninách zbývá dohrát podzimní část pravidelných soutěží, budeme rádi, když nám budete držet palce a přijdete nás podpořit.

Milan Koubovský, předseda TJ

„Pomáhat a chránit“

Toto heslo mají na vozíčkách policisté Policie ČR.

V pátek 26. května od 9:00 hodin proběhla v DPS Radomyšl v zasedací místnosti beseda s preventistkou Policie ČR Jaromírou Novákovou. Beseda byla zaměřená na ochranu seniorů. Tato příjemná mluvčí velmi zasvěceně a poutavě vyprávěla o podvodnících, kteří navštěvují seniory v domácnostech, na ulici. Promítala i film z různých případů. Tyto podvodníky nebo-li šmejdy vídáme v televizi v krimi zprávách a často o nich čteme i v Týdeníku Strakonicko. Při té příležitosti nám Jaromíra Nováková představila nového policistu nadporučíka Jaroslava Fürbacha. Závěrem kromě brožury s křížovkami jsme obdrželi osobní alarmy a reflexní pásky. Všechny 32 zúčastněných posluchačů nešetřilo aplausem. Děkujeme policistům za jejich náročnou a zásluhou práci mnoho úspěchů jak v osobním, tak v pracovním životě. Vždy mnohdy nasazují i svoje životy.

Motto: «Svět sám osobě by nebyl špatný, ale lidé v něm by měli být lepší.»

Jiřina Machníková obyvatelka DPS

Z činnosti Obce baráčníků Radomyšl za květen a červen 2017

- Účast na národopisné výstavě v Praze, Letohrádek Kinských na Malé Straně. Výstava byla zaměřená na oblast „Horácka“ / Jihlava, Chrudim/. Zakoupení nově vydané knihy od dr. Langhamerové „České tradice v proměnách času“ se zmínkou o konopické v Radomyšli 20. 5. 2017.
- Tančení „České besedy“ a účast na slavnostním výročním zasedání v Týně nad Vltavou - 90 let od založení obce 27. 5. 2017.
- Návštěva folklorních slavností v Kovářově 3. 6. 2017.
- Vystoupení dětí u příležitosti DNE DĚTÍ v Radomyšli ve sportovním areálu. Lidové tance a Česká beseda 4. 6. 2017.
- Písek - krojovaný průvod konaný v rámci píseckých slavností. Pozvání od píseckých baráčníků.
- „Selské hry“ ve Štěkní, na pozvání jednatele jsme se zúčastnili v krojích a představili náš spolek 7. 6. 2017.
- Jihočeská pouť v Radomyšli - předveden lidový tanec nejmladších a irský tanec v podání starších dětí. Společně zatančena doublebská polka 25. 6. 2017.

Za tančení v měsíci červnu děkujeme: Natálce, Adamovi, Terezce, Adélce, Elence, Klárce, Barunce, Elišce Dále: Terezce Pl. Terezce Hř., Kryštofovi, Aničce, Fandovi, Davidovi, Julince, Kačence, Šárce, Zdeňce, Denise, Nikole, Vaškovi a Danovi.

Zapsala: Jůzková Zdeňka

Šumava

Kdo mě dobře, znáte jistě víte, že mám ráda pohoří, které se nachází na dosah ruky, ba přímo mu nakukujeme do okénka - je to Šumava. Miluji procházky touto krajinou a hlavně šumavské louky, jež nabízejí své skromné i unikátní druhy rostlin. Hluboké lesy, hvozdy, poněkud strašidelné slatě, temné hladiny ledovcových jezer a zbytky pralesů tvoří srdce Národního parku Šumava. Nekonečný prostor nabízí všeobecné využití v létě i zimě. Jsou tady místa, která přímo nabízí svoji minulost a nutí k přemýšlení. Jak těžko se asi žilo lidem v minulých stoletích v této tehdy drsné krajině. Částečné informace jsem získala ze znovu vydaného přepisu knihy Řivnáčův průvodce po Šumavě. Jsou zde poznatky, doporučení, praktické rady k výletům po Šumavě, ale před 120 lety. Je to velice zajímavé a poučné čtení při srovnání s dnešní Šumavou plnou turistických cest. Něco málo Vám teď prozradím.

Co se týče obyvatelstva, Šumava byla téměř vesměs obydlena Němci, přesto většina státních, soukromých úředníků a hlavně lesníků byli Češi. Že v době dávné ve velké části Šumavy i v krajinách Bavorska Slované bydleli, dokazují četná jména osad /např. Debrník nebo Světlá/.

Němci opanovali toto území až v XVI a XVII století. Nejzajímavější z obyvatelů Šumavy jsou Chodové a Královští svobodníci čili Králováci. Chodové svoje jméno převzali od tzv. chození po hranicích, kde jim bylo svěřeno strážení. Sami Chodové mají bohatou a pohnutou historii, jež by naplnila obsah několika zpráv, ale o té až někdy jindy. Snad jenom že se jim říkalo také buláci, protože používali slovo 'bul' místo 'byl'. Králováci - neboli obyvatelé Hvozdu Královského oblasti v Kašperskohorské, Sušické, Hartmanické a Nýrské. O poslání těchto lidí se informace v dějinách liší. Jedna skupina tvrdí, že též v minulosti střežili hranici na území Královského lesa. Druhá skupina tvrdí, že to byli pouze sedláci zemědělstvím se živící, neboť se jednalo převážně o Němce a těm by těžko ochrana hranic svěřena byla. Je pravdou, že obě skupiny těchto pomezích strážců neplatili podle výsady krále žádných dávek a berní, aby jejich věrnost byla zabezpečena. Po Chodech zůstali svérázné chodské vesnice, po Královácích staré zvyky a obyčejy, se kterými se můžeme setkat na Šumavě ještě dnes. Králováci kladli těla mrtvých hned po smrti na omalovanou, odznaky smrti ozdobenou prkna, ze kterých je teprve před pohřbem do rakve vložili. Na prkno umrlčí napsala se jméno toho, kdo na něm ležel, obyčejně s prpovídami a postavilo se ke kapličky, na křižovatku, nebo při lesní cestě u silného stromu. Králováci byli původem Češi, jež se v XVII. století poněmčili takzvaní Němci z Bavor. Jenom na Stachovsku zůstali obyvatelé čeští. V knize se píše: „německý Královák je hřmotné postavy, drsného chování a rvaček milovný, jinak povahy přímé a poctivé.“ Neboť je tento přepis knihy hlavně průvodcem let minulých doporučuje, jaké místa na Šumavě navštívit popisuje, jak začátkem června je možno vidět potoky a bystřiny valící se hlukotem a poskytující obraz přepůvabný, který v pozdějších měsících se nedá již spatřit. Co se týká obuvi, radí každému, aby si obul juchtové nebo s hovězí kůže s dvojími podešvy a je dobré mít i druhý pár sebou. Též klobouku je potřeba mít. Doporučuje též vzít si průvodce, nějakého drvoštěpa, hajného, kterého obstarají nejlépe lesníci nebo hostinský. Takové rady byly jistě v horské krajině k nezaplacení a kniha byla dobrou pomůckou. Je velice zajímavé číst podrobně o době o místech, které dnes procházíme a projíždíme. V představě bývalých vesniček,

samot, míst kultovních, těžké práci a drsném životě horalů a srovnávat tyto stezky s dnešní Šumavou protkanou silnicemi, cyklo - stezkami a turistickými cestami. V místech, kde v dřívější době bylo nebezpečno člověku neznalému procházet, dnes je možno potkávat v každém ročním období plno turistů ze kterých Šumava žije.

O Šumavě by se nechalo mluvit předlouho, o jejích krásách, horách, geologii, květeně, vodstvu, obyvatelstvu. Každý z nás jistě nejednou tuto krajinu navštívil a více nebo méně ho učarovala. Málokdo by, ale v těchto místech v dávné minulosti chtěl žít, proto si připomeňme ještě jednou ty pracovitě a hrdé lidi, kteří po generace žili v prostředí horské oblasti, a v tajemném hlasu se zaposlouchejme do ozvěn jejich osudu.

Ze vzdělávací zprávy OB Radomyšl

Napsala: Jůzková Zdeňka

Přijela pouť

Odjakživa byla pouť pro mladé i staré. V poslední době se nedělají pouťové zábavy a tak my starší lehce kulturně strádáme. Proto jsme to napravili předpouťovým posezením s harmonikou v pivním

stanu pod radnicí. Zároveň tam degustujeme výrobky z chráněných dílen Kopretina Strakonice a A-Mano Drahonice. Nálada bývá výborná, muzikanti skvělí a zpěváků bývá plný stan. Letos takto strávilo sobotní odpoledne cca 70 lidíček. Počasí přálo, muzika hrála, žízeň se zažehnala, káva a zákusky zavoněly a tak nám nic nescházelo. A světe, div se, dorazily i mladší ročníky. Omladina si užívala na staďáku, děti na kolotočích, a tak bylo v pohodě celé městečko. Veřejně tady slibuji, že za rok bude i točené pivečko, parta muzikantů přijede určitě zase. Jinak jako každý rok svoláváme Slet čarodějnic před radnicí s velkou účastí malých i velkých. Účast je rok od roku větší. Zábava i zkoušky prověří dovednost a zručnost všech pohádkových bytostí. Přelet ověří technický stav létadel. Už po dva roky se nápady a finančně podílíme na organizaci dne dětí.

za ZO ČSŽ Blanka Matoušková

Den matek a MDŽ v Leskovicích

Dilema žen. Budeme slavit MDŽ nebo Den matek? Tato otázka se nabízí každý rok. Bábinčky to řeší po svém, slaví oboje. To první 15. března v Leskovicích a to druhé 3. května tamtéž. Na MDŽ nás přišli

potěšit ti nejmenší baráčníci a mažoretky z Turné. Na den matek přijela parta seniorek z Písku, předvedly super taneční vystoupení (Line Dance). Po aplausu si některé dobrovolnice tanec vyzkoušely s nimi. No, a protože jsme prima parta, tak mezi nás zapadly a bylo o čem povídat. Další překvápko byla volba Miss bábinka, kde kritérii byla oblíbenost, ochota dělat něco pro druhé, šmrnc a elán. Jednoznačně vyhrála Blanka Peterků, druhá Irena Poklopů a třetí Miluška Kadečků. Každá po svém mají zásluhu na naší spokojenosti. Všechny tři dostaly šerpu, auta a dekry na byt, kosmetiku a šperky. Vše s nadsázkou, humorem a vtipem podané.

Obě akce byly velmi zdařilé a za to vše patří dík Slávce, Věře, Maruše Z., Jindře, Miluše i těm, co napekly dobroty.

Blanka Matoušková

Nudě nefandíme

Za uplynulé dva měsíce jsme toho stihli mnoho. Dvakrát hospůdku. Úklid kostela i pomoc při pletí na obecní výzdobě i oslavu Dne matek. Ta proběhla v oblíbených Leskovicích. Navštívily nás tanečnice z Písku naší věkové kategorie a proběhla Miss bábinka.

Na pozvání starosty z Oseka jsme jeli na divadlo «Scény mladých» ze Strakonice. Hned potom do Prahy na natáčení Všechnopárty. Hosté pana Šípa byli pan Boleslav Polívka, herečka a režisérka Tereza Nvotová a hokejista Tomáš Hartl. Pro velký úspěch jedeme na podzim znovu. V pátek 16. června seděla u televizorů skoro celá Radomyšl, aby zhlédla na obrazovce své příbuzné, známé i sousedky. Celé natáčení byl zase nový zážitek. Se společností KT BUS jsme ve čtvrtěk vyrazili na výlet do Milevského kláštera počtu 49 převážně seniorů. Po návštěvě kláštera následovalo muzeum

masopustních masek. Velmi zajímavé, užili jsme i spoustu legrace. Po obědě jsme vyrazili na zámek Koloděje nad Lužnicí. Provázela nás začínající slečna průvodkyně, ač silně nervózní, zvládla to na jedničku. Díky paní Soukupové ze Strako-turu jsme zhlédli jako první zájemci repliky korunovačních klenotů. Paní průvodkyně z Milevska měla své město jako srdeční záležitost. Se zápletem, vědomostmi, zajímavostmi nás provedla oběma okruhy, přidala latinskou školu v areálu a hřbitovní kostel. Tam momentálně probíhají archeologické práce. Druhá část kostela se využívá jako neobvyklá smuteční síň. Celý den byl dost náročný, protože už nám to nešlape jako zamlada, ale všichni to zvládli a spokojenost veliká.

Ve středu senioři z Radomyšle vyrazili linkovým spojem do pivovaru v Blatné. Je malý a vejde se do jedné budovy. Nicméně svoji funkci plní dobře a výstav se pomalu zvyšuje. Lihovar je zde zaběhnutý už léta a pivovar od loňského roku. Práce je zde převážně ruční včetně plnění sudů a lahví. Suroviny pocházejí ze Žatce a jsou v nejvyšší kvalitě. Sládek své práci rozumí, proto je pivečko chutné. Pivo se jmenuje po letitém sládkovi panu Kohoutovi. Kvalitou je srovnatelné s Plzeňským pivem, majitelem je rodina Hildprantů. V reprezentační místnosti se od sládka Martina Frieda dozvíte spoustu zajímavostí. Na dvorku stojí staré varny a sudy na kvašení a jako kontrast je zde moderní stáčírna slivovice. Dodávají líh pro výrobu alkoholu i do světa /fernet, whisky, griotka aj./. Kdo má pivečko rád ať se zajde podívat.

za bábinky S.K a V.J.

Závěr školního roku

ZŠ Radomyšl zakončila školní rok 2016/2017. Pro většinu žáků znamená 30. červen jen začátek prázdnin, po nichž opět usednou do lavic, ale pro žáky 9. třídy byl tento den dnem posledním. Jako již

9. třída. Od levé strany nahoře: Denis Juřica, Dominik Brož, Martin Vojta, Michal Přech, Jiří Pešl, Iva Krátká, Vendula Hradská, Nela Kvardová, Marie Vodáková, Petra Kropíková, Karolína Laňková, Anna Blatská, Diana Koubková, Alena Tomášková, Radka Vojáčková, Klára Halgašová, Anna Benešová, Eliška Brychtová, Jitka Ježková.

tradičně začal posledním zvoněním, které prožili společně se svými spolužáky, pokračoval pasováním žáků osmého ročníku na jejich místa. Žáci poděkovali učitelům za jejich devítiletou práci a pak se již přesunuli na úřad městyse Radomyšl, kde jim bylo panem starostou slavnostně předáno jejich poslední žakovské vysvědčení. Nezbyvá tedy než jim společně popřát hodně štěstí na jejich cestách životem.

Klára Halgašová

Angličtina trochu jinak

Dne 27. 6. zavítalo do strakonického kulturního domu divadelní centrum ze Zlína. Přijela tříčlenná skupinka mladých lidí, kteří se snaží přiblížit studentům

angličtinu trochu jinou formou. Vyrázili jsme na představení se sedmou, osmou a devátou třídou a společně si ho opravdu užili. Bylo nejen vtipné, ale student jeho prostřednictvím získali další motivaci k učení se cizímu

jazyku a opět měli možnost ověřit si svoji schopnost porozumění. Naš divadelní výlet byl zároveň i příjemným zpestřením závěru školního roku.

Klára Halgašová

Výuka anglického jazyka

Naše hodiny angličtiny si s žáky rádi zpestřujeme prací s časopisy „Hello Kids!“ Tentokrát jsme se společně zúčastnili soutěže s oblíbenými postavičkami Šmoulů, a protože se naše kresby líbily, vyhráli jsme.

Na fotografii jsou v horní řadě zleva Veronika Divišová a František Majer, oba ze 4. třídy, dále Jenifer Lacková a Eliška Pelcnerová, obě z páté třídy. V dolní řadě potom žáci ze 3. třídy Dalibor Marášek a Veronika Štěpánová.

Klára Halgašová

Atletická všestrannost

Ve středu 21. 6. se konala na stadionu ve Strakonících lehkootletická všestrannost pro žáky 1. stupně. Z naší školy se zúčastnili vždy dva nejlepší sportovci z každé třídy. 1. třídu reprezentovali Pavel Mráz a Bára Mrázová, 2. třídu Šimon Demetr a Kateřina Kozáková, ze 3. třídy se zúčastnili Jakub Ira a Andrea Koptová, ze 4. třídy Štěpán Mach a Lucie Bláhovcová, z 5. třídy Martin Šūs a Daniela Henkenová.

V konkurenci 14 ti škol obsadila Kateřina Kozáková 3. místo a Andrea Koptová 2. místo. Všichni sportovci si zaslouží pochvalu za výborné chování během závodů a za vzornou reprezentaci školy.

Ivana Třeštíková

Atletická olympiáda

V pátek 23. června se konala Okresní atletická olympiáda ve Strakonících. Naši školu reprezentovali Štěpánka Hřebíčková, Zdeňka Kabourková, Šárka Kozáková, Kristýna Nováková, Alena Tomášková, Ferencz Emanuel Deak, Michal Přech a Dominik Brož. V silné konkurenci větších škol vybojovali naši žáci tato umístění: Běh na 60 metrů – 5. místo ve finále B – Dominik Brož - 5. místo ve finále B – Šárka Kozáková. Skok do výšky – Štěpánka Hřebíčková 6. - 7. místo. Skok do dálky – Kristýna Nováková – konečně 7. místo.

Děkujeme žákům za snahu a reprezentaci naší školy.

Tereza Třeštíková

Pohár rozhlasu

Dne 10. 5. 2017 se na atletickém stadionu v Blatné konalo okresní kolo Poháru rozhlasu. Naši školu reprezentovali tito žáci: Dívky: Kristýna Nováková, Štěpánka Hřebíčková, Zdeňka Kabourková, Alena Tomášková a Karolína Laňková. Chlapci: Ondřej Bunda, Nikolas Lacko, Adam Vachulka, Denis Juřica, Dominik Brož a Michal Přech. V silné konkurenci větších škol /Strakonice, Vodňany/ vybojovali naši žáci tato umístění: 4. místo – Štěpánka Hřebíčková – skok vysoký, 5. místo – Karolína Laňková – vrh koulí, 5. místo – Nikolas Lacko – skok daleký. Děkujeme všem žákům za snahu a předvedené výkony.

Tereza Třeštíková

Pythagoriáda

V pondělí 15. 5. se konalo na ZŠ Dukelská ve Strakonících okresní kolo v matematické soutěži Pythagoriáda. Tato soutěž je určena pro žáky pátých až osmých tříd základních škol a víceletých gymnázií. Z naší školy postoupila žákyně 8. třídy Zdeňka Kabourková. V této kategorii soutěžilo celkem 11 žáků. Zdeňka Kabourková získala 14 bodů z 15-ti možných a ve své kategorii zvítězila.

Blahopřejeme k tomuto úspěchu a děkujeme za vzornou reprezentaci školy.

Milena Maroušková

Školní výlet deváté třídy

25. 5. jsme se my, devátáci naší základní školy, vydali na školní výlet do Janova s panem ředitelem a naší třídní paní učitelkou Halgašovou. Ráno jsme měli sraz před sedmou hodinou před vlakovým nádražím ve Strakonících, odkud nám jel vlak do Kostelce u Jihlavy, kde jsme měli hodinu čas, než nám přijel vlak, který nás odvezl do Slavonic. Celkově cesta trvala okolo 6 hodin. Ale to ještě nebylo všechno. Ve Slavonicích nám paní z naší ubytovny naložila věci a odvezla je do Janova, kam my jsme měli dojít pěšky. Říkala, že nějakým prvnáčkům to trvalo asi hodinu a půl a že my to určitě zvládneme dřív. Věřím, že my bychom to zvládli, kdyby nám paní řekla správnou cestu. Když jsme po dvou hodinách bloudění konečně došli do naší ubytovny, všichni jsme byli unaveni a bez nálady. Tak nám paní učitelka nechala prostor na vybalení a relax. Přesto nás to už přestalo bavit a domluvili jsme se, že v blízkosti Janovské přírody vyfotíme naše fotky na tablo. Při focení jsme se všichni nasmáli a pak už byla jen večere, sprcha a spánek.

Druhý den ráno jsme měli připravenou cestu do Slavonic, kde si projdeme místní zajímavosti a památky. Tentokrát už jsme se však vydali správnou cestou a již nám to nepřišlo tak hrozné, jako cestou tam. Ve Slavonicích jsme si nejdříve prošli město a při sezení na náměstí a jezení zmrzliny jsme se dozvěděli, že podzemí, kam jsme se všichni těšili, je zavřený. Tak jsme se šli podívat na Slavonickou věž a zase jsme šlapali do ubytovny. Tam jsme si všichni povídali, smáli se a hráli všemožné hry. K večeru jsme si udělali ohniček, kde jsme si opekli burty a unaveni po celém dni jsme šli spát.

Ráno jsme vstávali zase brzo, abychom měli čas si zabalit věci, protože už byl čas jet domů. Ještě jsme zůstali na oběd a pak nás v autech odvezli na Slavonické nádraží. Cesta zpět byla stejná jako cesta tam, takže není divu, že jsme přijeli až na večer a myslím, že jsme všichni byli unaveni a všichni jsme spali jako zabítky.

Radka Vojáčková, žákyně 9. třídy ZŠ Radomyšl

Předškoláci se rozloučili s mateřskou školou

Dětský den

Kuželkové dámy

Když osud stojí zády, kde začít? Tam či tady? Tak klidně všechno smaž, ty na to máš. Když hůl nad tebou lámou, jen útoč dál, buď střelcem, buď i dámou.

Tak přesně tyhle verše si naše milé holky vzaly k srdci a opět předvedly, že mají pádnou ruku i přesnou mušku. A jak už bylo v minulých článcích naznačeno, tak nám Strakonice začínají být malé a rozhlížíme se po turnajích i jinde. Tentokrát máme pro vás výsledky nejen ze Strakonice, ale také z turnaje v Blatné, který se našim dámám mimořádně povedl. Ale začneme pěkně popořádku, jarní sezónu jsme zahájili turnajem neregistrovaných ve Strakonici. V kategorii ženy obsadily naše holky 3. místo, v jednotlivcích pak bylo přihlášeno 18 účastnic, nejlépe skončila Jindra Nepodalová a to na 6. místě. Naši kluci v kategorii družstev uhájili 8. místo, v jednotlivcích bylo přihlášeno 42 mužů, z našich se nejlépe umístil Dáňa Žíla na 17. místě. náš mužský tým soutěží ve složení Radek Nepodal, Daniel Žíla, Radek Křivanec a David Kadečka.

A teď je tady konečně slibovaná Blatná. A naše holky. A super umístění. Turnaj v Blatné následoval hned po Strakonici, nebyl čas na odpočinek ani na trénink. Přesto se leskovické holky rozhodly, že pojedou a zabojují o nejlepší výsledek. Tým hraje ve složení Jindra Nepodalová, Maruška Komanová, Jarmilka Křivanecová a Alenka Křížová. Do Blatné se sjelo 15 družstev bez rozdílu, soutěžili proti sobě ženy i muži a naše dámy hrály naprosto famózně a obsadily krásné 4. místo. V jednotlivcích bylo 58 hráčů a nejlépe z našeho týmu Jindra Nepodalová obsadila 11. pozici z výše uvedených 58 účastníků. Radost z úspěchu byla veliká a zasloužená. Tak ještě jednou gratulace a poděkování všem našim leskovickým kuželkovým hráčkám a hráčům. A poděkování patří také lidem, které máme okolo sebe a kteří nám fandí a podporují nás. Díky, díky, díky.

A co dodat na závěr, no zkrátka: Naše milé holky jsou jak hudba z Marsu a nepatří do komparzu. Ať hrají tam či tady, vždy mají body.

Za leskovický tým

Petronella Křivanecová a Jindra Nepodalová

Sedlická krajka se představila v Bavorsku

Sedlická krajka, o.p.s. uspořádala dvě výstavy paličkované krajky a dvě módní přehlídky. Akce pořádala ve spolupráci s městem Sedlice a byla spolufinancována Evropskou unií z Evropského fondu pro regionální rozvoj investice do vaší budoucnosti.

Europäische Union
Evropská unie
Europäischer Fonds für
regionale Entwicklung
Evropský fond pro
regionální rozvoj

Ziel ETZ / CIL EUS
Freistaat Bayern -
Tschcheische Republik
Česká republika -
Svobodný stát Bavorsko
2014 - 2020 (INTERREG V)

První výstava se konala v bavorském Tiefenbachu ve dnech 11. - 17. 6. u příležitosti oslav 110. výročí založení místní Krajkářské školy pod názvem „Tradiční umění a řemeslo“. Sedlická krajka zde představila užité krajky, jak ze svého depozitáře, tak krajky ze současné tvorby. Návštěvníci výstavy mohli vidět např. dětskou soupravičku, šaty z přelomu století, ale i Pražský orloj v moderním pojetí. V rámci této výstavy se také konala 16. června módní přehlídka „Sedlická krajka jako móda v proměnách času“.

Druhou z výstav mohli návštěvníci shlédnout v nedalekém městečku (asi 10km od Tiefenbachu) v Schöensee ve dnech 12. - 17. 6. v rámci 2. Krajkářských dnů, které pořádalo tamní vedení města. Výstava se konala v krásných prostorách Centra Bavaria Bohemia pod názvem „Jak šel čas ...“. Prostor, který jsme zde dostali k dispozici, jsme pomyslně rozdělili do 4 etap, kde každá etapa byla historickým milníkem v historii sedlického krajkářství. I v rámci této výstavy se konala módní přehlídka pod názvem «Večerní šaty a doplňky».

Martina Srbová, Sedlická krajka, o.p.s.

Ludvík Hlaváč 95

Dne 3. července se dožil požehnaných 95 let pan Ludvík Hlaváč, který je nejstarším obyvatelem města Sedlice. V jeho životě se odráží dějiny 20. století. Narodil se v roce 1922 ve Vídni českým rodičům, kteří tam odešli za prací. Spolu se svým o rok starším bratrem Janem (Hansim) navštěvovali rakouskou školu, protože česká byla zrušena. Po dobu školní docházky navštěvovali salesiánský spolek, kde se pěstovala hudba, divadlo, zimní i letní sporty. Salesiáni se starali o dospívající chlapce po všech stránkách.

V roce 1937, krátce před zabráním Rakouska Hitlerem, odjeli z Vídně do Sedlice. Na místě starého rodného domu začali stavět patrový dům č.p. 41 s pekárnou. Ludvík Hlaváč i jeho bratr se museli učit česky a oba se vyučili u svého otce pekařem.

Za války v roce 1943 musel nastoupit na práci do Německé říše („do Reichu“), působil jako pekař ve městě Saint-Malo v severní Francii. Po necelém roce požádal o možnost doplnit si vzdělání na pekařské škole v Pardubicích a německé úřady mu odjezd povolily. Po ukončení ročního kurzu se již blížil konec války, a proto mu bylo totální nasazení ukončeno. V únoru 1945 ho pracovní úřad ve Strakonici poslal na tři měsíce na kopání zákopů na Moravu, která byla stále obsazena německými vojsky.

Po návratu do Sedlice se vrátil k profesi pekaře, pekařskou živnost provozoval s rodiči a bratrem. Komunistický režim likvidoval drobné řemeslníky a živnostníky a pekárna, do které po válce nakoupili nové vybavení, byla v roce 1953 uzavřena, což bylo zejména pro jeho otce Václava Hlaváče (1895-1993) velmi těžké a stresující období. Ludvík Hlaváč pak pracoval jako lesní dělník, poté v čistírně v Sedlici jako žehlič a později v gumárně v Blatné.

V roce 1949 se oženil s Annou Prexlovou (1926-2016) a dali život 5 dětem. Finanční příjmy rodiny byly minimální, měli domácí hospodářství s malým políčkem, s prací musely pomáhat i děti. Přesto všem dětem dopřáli vysokoškolské vzdělání. Anna Hlaváčová byla posledních sedm let svého života slepá a přes své stáří se o manželku až do její smrti pečlivě staral.

K jeho velkým zálibám patřila muzika, hrál na saxofon a klarinet při různých příležitostech, například v kostele o Vánocích, s malou sedlickou kapelou, kterou vedl Jan Drábek, při tanečních zábavách. Kromě hudby se až do stáří věnoval chovu včel. Celý život, i v době komunismu, sledoval rakouskou a německou televizi ve svém rodném jazyce, kterým dodnes mluví stejně dobře jako česky. Život Ludvíka Hlaváče byl plný dramatických zlomů, při kterých vždy čestně obstál.

Stále žije v domě č. 41 v péči svých dětí. Rád vzpomíná a vypráví různé radostné i méně radostné životní příběhy. O víkendu navštívili jubilanta jeho děti a v pondělí 3. července mu přišel pogratulovat také starosta Sedlice Ing. Jiří Rod.

Ludmila Jirsová, dcera

13452 kroků na Mužetický vrch a zpět

Na neděli 21. května připravil Český svaz žen Sedlice pro malé i velké „Túru na Mužetický vrch“. Počasí bylo ideální a sešlo se 30 dětí i dospělých plus jeden pes, který se nakonec osvědčil jako obrovský povzbuzovač pro děti, které by si jinak stěžovaly na délku trasy a bolení nožiček.

Vyrazili jsme na cestu ze Sedlice, šli jsme podle turistické mapy přes les Hora. Cesta byla cca 3,6 km dlouhá. Cestou se nám nabízely krásné výhledy na blízkou krajinu. Na Mužetickém vrchu jsme měli připravené ohniště a všichni si s radostí opekli vuřty, párky a jiné dobrotky. Dospělí ocenili krásná panoramata, viditelnost byla výborná. Určitě to nebyla naše poslední túra.

Za ČSŽ Sedlice Katka Prexlová

Cesta pohádkovým lesem 2017

Již 4. ročník této velmi oblíbené akce se uskutečnil v sobotu 27. května. Letošní trasa byla stejná jako v předešlých letech, ale příští rok už by mělo dojít ke změně. Přes 100 soutěžících se vydalo na cestu z fotbalového hřiště v Sedlici. U startu dostali od Čerta a Káči něco dobrého na zub, zdravotní personál je pustil pohádkovou branou na cestu a pak už se mohly děti těšit na 8 stanovišť, kde musely plnit různé úkoly. Po cestě narazily na Popelku a její nemilou sestru Doru. V Krakonošově revíru děti pomáhaly Kubovi a Anče, zastavily se ve škole maxipsa Fíka, neminula je ani policejní hlídka. Pejsek a kočička všechny vítali s otevřenou náručí, soutěžící se museli dokonce prát s loupežníky a u kuchařek uvařily něco dobrého. A při tom všem jsme měli krásné letní počasí.

Děkujeme všem, kteří nám s akcí pomohli, děkujeme Městu Sedlice za finanční podporu a Zmrzlině Sedlice za poukázky, kterými byli obdařeni všichni soutěžící.

Za ČSŽ Sedlice Katka Prexlová

Koncert "O bone Jesu"

Poslední květnovou neděli se v kostele sv. Jakuba v Sedlici konal koncert duchovní hudby nazvaný podle jedné ze skladeb, které zazněly. Sopranistku Gabrielu Pechmannovou doprovázela na varhany Zuzana Němečková.

Gabriela Pechmannová vystudovala na Konzervatoři v Plzni klavír a poté zpěv. Ještě před dokončením studií přijala nabídku ke spolupráci v pedagogickém sboru konzervatoře, kde i nyní působí při pěveckém oddělení. Svoji pěveckou kariéru rozvíjela postupně jako koncertní pěvkyně. Její repertoár zahrnuje nejvýznamnější operní literaturu od baroka až po 20. století. Věnuje se rovněž interpretaci písní a duchovní hudby, natáčí pro Český rozhlas. V poslední době často spolupracuje s hudebníky v Německu.

Zuzana Němečková absolvovala varhany na konzervatoři a následně na AMU v Praze. Působila v České filharmonii a v komorním souboru Pražští madrigalisté. Získala řadu ocenění v národních i mezinárodních soutěžích. Na klavír doprovází nejrozličnější sólisty.

V Sedlici Gabriela Pechmannová zpívala mimo jiné árie od Vivaldiho, Händla, několik Biblických písní Antonína Dvořáka i titulní píseň koncertu „O bone Jesu“ od Eduarda Treglera. Zuzana Němečková zahrála skladby

pro varhany od Johanna Sebastiana Bacha, Josefa Segera a Jana Křitele Kuchaře.

Na přípravě koncertu se podílela farnost spolu s městem a proto se na závěrečném poděkování a předání kytic umělkyním podíleli farář P. Marcin Piasecki a starosta Ing. Jiří Rod.

Text a foto: František Jirsa

Svíčky za padlé, připomínka obětí bitvy u Zborova

V neděli 2. července uplynulo přesně 100 let od památné bitvy u Zborova. Zborov leží na Ukrajině nedaleko od Lvova. Bitva, která se v jeho okolí v roce 1917 odehrála, byla součástí tzv. Kerenského ofenzívy ruské armády proti rakousko-uherské armádě a zúčastnila se jí také jednotka Československých legií.

Základ vojsk, kterým se až po válce začalo říkat „Československé legie“, začal vznikat již v roce 1914 z dobrovolníků, kteří se hlásili do carské armády v Rusku. Později se k nim připojovali i čeští a slovenští zajatci. Bojovali nejdříve na Ukrajině proti rakousko-uherské a německé armádě a poté spolu s Bílou armádou proti komunistické Rudé armádě. Mimo jiné obsadili a udrželi průjezdnou velkou část transsibiřské magistrály spojující Moskvu s Vladivostokem. Podobné jednotky vznikly také ve Francii a v Itálii, koncem války měly jednotky československých zahraničních vojsk celkem přes 100.000 dobrovolníků.

Bitva u Zborova začala 2. července 1917 v 5 hodin ráno dělostřeleckou přípravou. Krátce po 9 hodině začal útok první části Československé brigády. Čechoslováci postupně ovládli první i druhou síť zákopů rakouské obranné linie. Úspěšný útok přitáhl pozornost velitele sboru, který poslal do místa průlomu další posily. Kolem poledne se podařilo na několika místech dobýt i poslední třetí záložní obrannou linii. Útok nejdéle odolávali obránci strategického vrcholu Mohyla. Byl dobýt okolo 14 hodin a při jeho dobývání padlo nejvíce legionářů. Dle posledních zjištění padlo u Zborova 173 legionářů, 29 zemřelo na následky zranění a 32 legionářů zůstalo nezvěstných.

I když se v rámci První světové války jednalo jenom o jednu z mnoha drobných epizod, její význam byl především politický. Díky bitvě u Zborova začaly být přijímány názory československého zahraničního odboje dohodovými spojenci a vytvořily se tak dobré podmínky pro pozdější podporu vzniku Československé republiky.

Akce „Svíčky za padlé“, kterou Československá obec legionářská (ČsOL) připravila k letošnímu výročí zborovské bitvy, připomněla padlé, zemřelé a nezvěstné legionáře, a také české vojáky, kteří padli na straně rakousko-uherské armády. Za každého z nich byla ve stejný čas (v neděli 2. 7. 2017 v 18 hodin) zapálena svíčka v jeho rodné či domovské obci.

U Zborova padl také sedlický rodák Martin Talián (1882-1917). Na pietním setkání u pomníku obětem dvou světových válek promluvil nejprve starosta Sedlice ing. Jiří Rod a poté předseda jednoty Strakonice ČsOL pan Zdeněk Hruška. Svíčku u pomníku za svého dědečka zapálila také vnučka padlého Martina Taliána paní Zdena Kubešová z Písku. V historickém sokolském kroji stál čestnou stráž pan Zdeněk Malina z TJ Sokola Blatná.

Pietní shromáždění pokračovalo položením věnců k uctění památky Martina Taliána a také dalšího legionáře pocházejícího ze Sedlice,

poručíka Josefa Šavrdu, který padl v roce 1918. Setkání bylo zakončeno na radnici, kde pan David Maňhal připravil pro zájemce dokumenty týkající se bitvy u Zborova, pohlednice, fotografie a další materiály a publikace Československé obce legionářské.

Vzpomínka na bitvu u Zborova, ve které proti sobě bojovali a umírali Češi na ruské i rakousko-uherské straně, je pro nás připomínkou hrůznosti a nesmyslnosti války a výzvou k tomu, abychom se měli na pozoru před lidmi, kteří i dnes mezi námi podněcují k nenávisti a vyzývají k řešení problémů prostřednictvím násilí.

Text a foto: František Jirsa

Noc kostelů

Noc kostelů se již stala tradicí, v Sedlici se konala popáté. Vlastně to nebyla noc, ale podvečer. Program začal v 18 hodin půlhodinkou pro děti. Hana Hrdličková (maminka tří chlapců) nejprve v bloku „Co vidíme na kazatelně“ představila čtyři evangelisty, jejichž sochy jsou na kazatelně, a jejich atributy. Poté vyprávěla starozákonní příběh o Mojžíšovi. Šestnáct dětí velmi pozorně naslouchalo a ochotně odpovídaly na dotazy. Na závěr zazpíval malý dětský sbor tři písně proložené poděkováním Pánu za všechno dobré.

Navázala vernisáž výstavy „Svatí sestupují ze stropu“. Na panelech v kostele byly fotografie detailů výmalby kostela z roku 1902. David Maňhal podrobně komentoval všechny vystavené obrazy a na závěr ještě přednesl stručnou historii kostela. Celý večer byl zakončen ve 20 hodin písněmi z Taizé, proloženými poděkováním a prosbami za všechno dobré, za obyvatele Sedlice, ale i za celou Zemi. Celkem se večera zúčastnilo cca 60 návštěvníků, všichni odcházeli spokojeni. Děkujeme Pánu za tuto možnost prožít s Ním čas trochu jinak.

text: Ludmila Jirsová

foto: František Jirsa

Školka v Sedlici

Období před prázdninami je u školáků i školkových dětí velmi oblíbené, počásí nám totiž přeje k mnoha akcím, takže o zábavu opravdu není nouze.

10.5. jsme ve školce měli psí návštěvu. Pejsek Sorbon nám ukázal, jak se hraje psí fotbal, jak se poslouchá jeho páníček, a jakým způsobem takto vycvičit jakéhokoliv pejska.

24.5. byl výletní den, jeli jsme do Lesního střediska Písek – Obůrka. Učili jsme se poznávat stromy a paroží, plnili jsme úkoly – chůze po šiškách, kamínkách a na závěr jsme si za naši snahu a vědomosti mohli vyrobit medaili ze dřeva.

Třída předškoláků měla o trošku více aktivit, neboť navštívili se školáky kino a zhlédli film Lichožrouti. Ještě se zúčastnili lekcí plavání a pět

týdnů jezdili do píseckého bazénu zdokonalovat své vodní dovednosti.

Červen začal samozřejmě Dnem dětí, deváťáci pro nás připravili pohádkovou šipkovanou se spoustou legračních úkolů a na konci nás čekal poklad.

Prý nejkrásnější pohled na svět je z hřbetu koně, tento zážitek nám až do školky přivezla paní Kasíková, která přijela se svými dvěma poníky, na kterých se děti svezly, a ještě se dozvěděly mnoho informací, jak se o taková zvířátka starat.

15.6. naši předškoláci dlouho vyhlíželi, neboť se konalo spaní ve školce, a to, jak známo, je velká zábava a hlavně tancování do pozdních hodin. Maminky připravily výborné pohoštění, opékali jsme buřty, opravdu jsme se měli báječně.

Ani sportování jsme nevynechali a všichni se zúčastnili Sportovní olympiády o medaile a diplomy.

Jako každoročně se s námi rozloučili naši nejstarší školkou povinně, kteří po prázdninách nastoupí do první třídy, a začnou jim povinnosti, kterých se jistě zhostí se ctí a budou dělat radost rodičům i své nové paní

učitelce. Přejeme jim, ať v září do školy vstoupí pravou nohou a budou se rádi vzdělávat a učit novým věcem.

A my vám všem přejeme krásné prosluněné dny prázdnin a dovolených, užijte si je se svými nejbližšími a v září se budeme těšit na shledanou.

Jitka Kostěncová, Martina Křivancová

Další školní rok končí

Červen bývá ve školách ve znamení finišování, hodnocení a trochy nostalgie. Nejinak tomu bylo i letos na naší škole. Žáci zabojovali o co nejlepší vysvědčení a jejich snaha většinou přinesla ovoce. Devátáci se pak pomalu chystali na své další působení na středních školách a učilištích. Všichni máme velkou radost, že se jim podařilo zvládnout přijímací řízení a dostali se na ty školy, na které chtěli.

Dětský den

Kromě učení jsou poslední dva měsíce školního roku ve znamení různých akcí, výletů a soutěží. 1. června se uskutečnil Dětský den, který tradičně organizují žáci 9. ročníku. Dětský den pak připravili devátáci následující den i pro mateřskou školu. 20. června proběhla před zcela zaplněným hledištěm sedlické sokolovny tradiční Akademie. Spolu

Školní akademie - Sabina Rodinová

Školní akademie - Filip Augustin

s mnoha dalšími školami jsme se zúčastnili Olympijského víceboje, jako jedni z mála v Jihočeském kraji jsme dosáhli více než 95 % účasti žáků. Poslední měsíce školního roku jsou naplněné také řadou mimoškolních akcí. Naši žáci navštívili koupaliště v Radomyšli, Laser arénu a Sladovnu v Písku, Techmáníi, na Den Země jsme svou účastí podpořili ekologickou akci „Uklidme Česko!“, žáci vystoupili na vítání občánků, v Městské knihovně v Blatné byli první pasováni na čtenáře, proběhla tradiční cyklistická všestrannost a mladí záchranáři získali v okresním kole ve

Strakonících 4. a 7. místo. Svou činnost ukončily pro tento školní rok také kroužky (výtvarný, keramický, modelářský, hra na kytaru, paličkování, karate, taneční a florbal). Věřím, že od září svou činnost obnoví a máme příslib, že po několikaleté odmlce bude opět probíhat výuka hry na flétnu pod patronací ZUŠ Blatná.

Starosta Sedlice Ing. Jiří Rod
při rozloučení s devátáky

Ani jsme se nenadáli a byl tu poslední školní den. V pátek 30. června se devátáci sešli se svými mladšími spolužáky v tělocvičně, poděkovali vyučujícím a předali žezlo svým, o rok mladším, nástupcům. Další rozloučení pak proběhlo na Městském úřadu Sedlice, za účasti pana starosty Ing. Jiřího Roda. Kromě vysvědčení obdrželi odcházející žáci drobné upomínkové předměty a několik dobrých rad do života.

Provoz ve škole o prázdninách nekončí, čekají nás nezbytné opravy, malování a další drobná údržba, abychom v září mohli bez problémů vykročit do nového školního roku.

Marek Charvát, ředitel školy

Rozloučení s devátáky na Městském úřadu

Zprávy ze SK NAKAMA SHOTOKAN Sedlice

Účast ve 2. kole KL ve Strakonících

V sobotu 20. 5. 2017 se ve Strakonících konalo 2. kolo Krajské ligy Jihočeského svazu karate. Ze zkušenějších karatistů vyrazilo tentokrát pět závodníků, kteří na tento těžší závod / startuje se ve věkových kategoriích bez rozdílu STV – dosaženého technického stupně / byli vybráni pro disciplínu kata. Oproti prvnímu kolu se výsledkově prosadila hlavně mladší žákyně Rozálie Pacnerová, která obsadila v disciplíně kata výborné 2. místo. Budeme se těšit na kolo třetí a věřit, že ji napodobí další mladí karatisté ze sedlického oddílu.

Rozálie Pacnerová

ME SKIEF 2017 v Hradci Králové

Ve dnech 19. – 21. 5. 2017 se poprvé v ČR pořádalo Mistrovství Evropy SKIF /Shotokan Karate International Federation/, které se pořádá vždy jednou za dva roky v různých zemích Evropy. Nominaci si na tento šampionát vybojoval trenér sedlického oddílu Nakama Shotokan Marek Pohanka, díky vítězství na národním mistrovství. V disciplíně kata závodilo 45 závodníků. Přes eliminace se Marek Pohanka probodoval do semifinále, mezi posledních 16 závodníků, kde se již začalo hodnotit na známky. Do finále postupovalo 8 karatistů s nejlepší známkou. A reprezentant ČR si finálovou účast zajistil také. Po postupném odcvičení všech finalistů a hodnocení rozhodčích /7 – kdy nejnížší a nejvyšší známka se škrtá/ skončil Marek Pohanka jen 0,3 bodu za medailí – na 4. místě!

Úspěch na Akademickém mistrovství České republiky míří do zahraničí

Trenér SK NAKAMA SHOTOKAN a reprezentant ČR je zároveň i studentem vysoké školy. Mezi studiem a zkouškami se Marek Pohanka stíhal připravovat na Akademické mistrovství České republiky, které se letos konalo v Praze, v rámci Českých akademických her. Získané dva tituly Akademického mistra ČR jej posunuly do nominace na Akademické mistrovství Evropy, které se na konci července koná v Portugalsku v univerzitním městě COIMBRA. Držíme palce!

Oddílové zkoušky SK NAKAMA SHOTOKAN na vyšší STV

Na sklonku školního roku se pravidelně konají zkoušky na vyšší STV /stupeň technické vyspělosti/, kde karatekové musí předvést, co se za určité období naučili a jak se zdokonalili v technikách karate. Tentokrát byla převážně zkoušena skupina usilující o 8. kyu – bílý pás /tedy o svůj vůbec první pásek/. Skupina byla doplněna ještě o zkoušku na 7. kyu – žlutý pás a zkoušku na 6. kyu – zelený pás. Veřejné zkoušky se samozřejmě mohli účastnit rodiče i další členové rodiny a svou přítomností podpořit své malé bojovníky. Nakonec všichni s menším či větším úspěchem zkoušku složili.

Zkoušky na 6. kyu - Jan Vlášek, Rozálie Pacnerová, Josef Šlais, Tomáš Vylita

SK NAKAMA SHOTOKAN Sedlice
otevřít v měsíci září přípravku karate.
Přihlášky budou přijímány do naplnění kapacity.
Veškeré informace již nyní na tel.: 602 101 114

Pátý ročník pacelické „Zlaté mušky“

Letošní pátý ročník soutěže ve střelbě ze vzduchovky „Zlatá muška“ umožnil zájemcům vyzkoušet si v praxi i obsluhu airsoftových zbraní. Po celé odpoledne měli mládenci plné ruce práce, protože vystřelit si z kuličkové zbraně pod dohledem zkušených instruktorů se rázem stalo snem každého přítomného kluka. Tato atrakce coby nejvhodnější doplněk každé podobné akce se setkala s větším ohlasem než přebor amatérů sám.

Novinku představovalo také venkovní občerstvení, grilovaly se senzáční klobásky, točila se malinovka. Soutěžící byli rozděleni do pěti kategorií. Zahanbit se nenechali domácí, ale přijeli i borci z Hněvkova, Blatné, Buzic, Sedlice, Škvořetic, Chlumu, Mačkova, Skaličan, dokonce z Písku a Prahy.

Veškeré dění bylo znamenitě a odborně ošetřeno členy blatenského sportovního střeleckého klubu, který navíc zdarma vždycky poskytuje pro tento účel diabolky, terče, diplomy. Na místo konání také dopravuje své vzduchovky, které před startem perfektně zastřeluje hlavní osobnost podniku Marek Novotný.

Jako vzorný a příkladný tělocvikář na základní škole se osvědčil padesátiletý Jaroslav Voříšek z Blatné, když nejenže opanoval tabulku mužů, ale navíc se proslavil k titulu „král střelců“. Pravidelný účastník pacelických sportovních akcí právem zdvihl nad hlavu putovní pohár. Pořadatelé odvedli kus poctivě a dobré práce.

Vladimír Šavrdra
(redakčně kráceno)

Děti čekala šipkovaná, stezka odvahy i soutěže

Parta dobrovolníků z obce rok co rok připravila bohatý program na oslavu dne dětí. Ani letošek v tomto ohledu nebyl výjimkou. V čele „dělání, co všechny smutky zahání“ opětovně stanul kulturní „atašé“ Petr Šavrdra.

Z pátku na sobotu vyrostly na sportovním hřišti stany, kde strávilo nezapomenutelnou noc sedmáct dětí. A také dobrodružnou, protože ještě před ulehnutím dospělí instruktoři „naordinovali“ stezku odvahy přesně podle pravidel legendárního skautského hrdiny Jaroslava Foglara. Druhý den dopoledne šipkovaná, kde mladí oslavenci plnili různé zajímavé úkoly. Za odměnu pak dětem přivezli organizátoři k obědu pravou italskou pizzu a melouny.

„Zlatým hřebem“ se stalo zábavné odpoledne na zatravněném hřišti. Za absolvování disciplíny na každém stanovišti získala děti škořetické koruny. Za ty si pak mladí svěřenci mohli nakoupit u příslušného stánku sladké i slané dobroty podle libosti.

Největší zájem vzbudilo prý pojídání pochoutek s rukama za zády, pití nápojů brčkem, dále soutěž v plnění PET láhví kelímky vody coby souboj dvou družstev a „královskou trefu“ představovalo stále populární přetahování lanem. Na scéně nemohlo chybět skákání v pytích a střelba ze vzduchovek.

Vladimír Šavrdra
(redakčně kráceno)

S Vohrybusem za nevšedními zážitky

„Zeměráj“ u vesnice Kovářov je rájem v tom pravém slova smyslu. Zejména pro ty nejmenší. Zážitkový přírodní park nabízí řadu pozoruhodných atrakcí: naučné stezky, tvořivé dílny, pestrou kolekci vědomostních a dovednostních soutěží, archeologické naleziště aj. Nemůže chybět ani stylová hospůdka, kde se mohou návštěvníci skanzenu radosti a her občerstvit dle libosti.

Právě sem ze Škvořetic 17. června zamířilo legendární vozítko hromadné dopravy „Vohrybus“, obsazené 35 dětmi a jejich dospělým doprovodem. Cestu i vstup do „Zeměráje“ zaplatila obec Škvořetice. „Chtěli jsme tak dát dětem ještě jeden dárek k jejich velkému červnovému svátku“, říká starosta obce Lubomír Nový.

Vladimír Šavrdra
(redakčně kráceno)

Důchodci ve Škvořeticích se umí bavit

Nejlepším důkazem toho, že si zástupci škvořetické samosprávy hluboce váží stáří, jsou každoroční setkání důchodců na malém sále zdejšího kulturního domu. Na to letošní dostaveníčko dříve narozených se vypravilo sedmnáct občanů ze Škvořetic a přilehlé osady Pacelice.

I v tak malém počtu se senioři dokázali výborně bavit. K dobré náladě a pohodě jim vyhrával na heligonku pan Jan Čáp z Kasejovic. Při této příležitosti se nemohlo nezavzpomínat na šťastná léta, kdy dříve narození občané usedali za prostřené stoly ještě ve spodním velkém sále.

Vladimír Šavřda
(redakčně kráceno)

Škvořetičtí milovníci zdravého pohybu vyrazili na pochod s obědem a kytarou

Ženy byly zase jednou v převaze! Řeč je o turistickém pochodu, který si jako příjemný doplněk nedělní siesty 2. července „naordinovalo“ devět milovníků zdravého pohybu ze Škvořetic. S myšlenkou „někam dojít, aby to moc nebolelo“ přišel kulturní referent místního Obecního úřadu Petr Šavřda. „Nešlo o to utrhout nějaký rekord nebo snad konkurovat slavnému pochodu Praha - Prčice. Bylo to o pohodě a přátelském poklábosení na čerstvém vzduchu,“ vysvětluje Petr Šavřda, který se turistické akce osobně zúčastnil. „Příjemné odpoledne jsme zakončili ve vyhlášené buzičce hospůdce U Čiláka, kde přišla na řadu kytara a zpěv.“

Výlet udělal všem zúčastněným moc dobře na těle i na duchu. A tak není divu, že hned začali plánovat další.

Vladimír Šavřda

Růže pro dříve narozené ze Škvořetic a Pacelic

V měsíci červnu oslavili významné narozeniny tito spoluobčané: 11. června Marie Grasseová ze Škvořetic /82 let/, 6. června Zdeňka Chaloupková ze Škvořetic /80 let/, 7. června Anna Koubková z Pacelic /70 let/ a 23. června Marta Fišerová ze Škvořetic /75 let/.

Červenec byl ve znamení tří výročí škvořetických občanů: 10. července Josef Vlk /80 let/, 18. července Marie Štolbová /84 let/, 19. července František Vošahlík /70 let/.

Obecní úřad v čele se starostou Lubomírem Novým touto cestou přeje všem jmenovaným mnoho optimismu, štěstí a zdraví do dalších let.

Vladimír Šavřda

V Pacelicích proháněli kola „Cyklistika hrou“

Na pacelickém hřišti bylo poslední červnovou neděli pořádně rušno. Konal se 6. ročník „Cyklohrátek“ tj. zábavné jízdy zručnosti a nenáročných závodů na terénních kolech okolo vesnice pro děti, mládež a juniory. Zlákat se tentokrát nechalo třicet milovníků ekologické jízdy mezi 3 až 17 roky z Pacelic, Skaličan, Hněvkova, Blatné, Škvořetic, Řečice a Mačkova. Jak sám název sportovní akce napovídá, šlo o nenásilné pojetí cyklistiky v duchu zásady učitele národů J. A. Komenského „Škola hrou“ /v tomto případě „Cyklistika hrou“/.

Aktéry „Cyklohrátek“ uvítala dráha, na které museli v co možná nejrychlejší čase absolvovat dlouhý slalom z PET lahví, přenést kelímek naplněný vodou ze stolu na stůl, vměstnat se do zúženého koridoru, házet míčkem do košíku a jako „třešničku na dortu“ přejet tzv. „houpačku“- fošnu na kulatém špalvu. Udílely se ovšem také trestné vteřiny. Ti nejmenší účastníci ve věku do pěti let dostali od traťových komisařů privilegium, směli jízdu zručnosti uskutečnit za doprovodu rodičů a neplnili žádné úkoly.

O neplánované rozptýlení se postaral rekordman David Slezák ze Skaličan, který spolu s bratrem Jakubem „vybírání“ suverénně už několik

let nejcennější trofeje. Na stanovišti s přenášením kelímku vody vletěl do přistavených stolů tak divoce, že zboursal všechno, pořadatele nevyjímaje. Nechybělo málo a odnesla to i nedaleká stodola. Plánované rozptýlení představovala půjčovna koloběžek, která na pacelickém hřišti fungovala zdarma po celý den. Odborný cyklistický servis poskytoval také bezplatně pan Jan Benda z Mačkova. Zájem byl obrovský. Asi nejveselejším bodem programu se stal historicky první závod dospělých na koloběžkách na Blatensku, do kterého se přihlásilo dvanáct recesistů. A když už se to odvíjelo podle Komenského, nebylo divu, že tady vyhrál pan učitel. Za ním se umístil David Slezák ze Skaličan. Medailové trio uzavřel blatenský Petr Týma. Sportovní cyklistické odpoledne v Pacelicích uzavřely závody okolo vsi.

Letos se pořadatelé shodli na tom, že se v Pacelicích sešla bezproblémová super parta pohodových lidiček, všichni strávili velice příjemný den.

Výsledkovou listinu najdete u pořadatelů.

Vladimír Šavřda
(redakčně kráceno)

Poutní slavnost v kapli Panny Marie Bolestné ve Škvořeticích

Sobota 9. září 2017
14.30 modlitba růžence
15.00 mše svatá

Oprava komunikace I/20

Od dubna 2017 probíhala oprava komunikace I/20 v úseku Tchořovice - Blatná. Komunikace je hlavní dopravní tepnou, spojující České Budějovice, Písek a Plzeň. Frekventovaná komunikace zatěžuje naši obec hlukem, emisemi škodlivin a prachem. Při loňském měření bylo zjištěno, že některé dny projede obcí více než 6 000 aut denně. Téměř polovina z nich pak nedodrží maximální povolenou rychlost v obci tj. 50 km/h. Počet projíždějících vozidel každoročně narůstá, jak dokazují výsledky sčítání intenzity dopravy. V roce 2000 projelo průměrně denně obcí 4 096 vozidel, v roce 2005 to bylo 4 470 vozidel, v roce 2010 pak 4 615 vozidel a v roce 2016 se průměrný počet vozidel přehoupl přes 5 000 tj. 5 128. V době opravy, která trvala přes dva měsíce, došlo z důvodu uzavření komunikace ze Tchořovic do Blatné k výraznému snížení počtu projíždějících vozidel. Život v obci se tak na nějakou dobu zklidnil. Na druhou stranu však uzavření komunikace znamenalo určité problémy spojené s vjezdem či výjezdem z nemovitosti, poblíž opravované komunikace. Tyto problémy se nám ve spolupráci s firmou, která prováděla opravu, podařilo operativně řešit. Dalším problémem bylo nedostatečné dopravní značení, které se projevilo hned první den uzavírky. Řidiči, kteří si uzavírku ve směru na Blatnou nevšimli, dojeli až do naší obce ke značce zákaz vjezdu. Zde pak hledali pomoc v navigaci či u místních občanů. V tu chvíli jsme se stali navigátory těchto řidičů, kteří marně bloudili v uličkách za mostem. V případě osobních aut to určité problém nebyl. Horší to bylo s nákladními automobily, které nám otáčely v křižovatkách a způsobovaly leckdy i škody na majetku. Došlo tak ke zničení nádoby na posyp v hodnotě 6,5 tis. Kč umístěné za mostem úplně mimo komunikaci. Otáčející kamion tuto nádobu v noci zcela zdemoloval a ujel. Situace byla nahlášena Policii ČR, ale viníka se těžko podaří najít. Pravděpodobně stejný řidič zničil rovněž okapový svod u rodinného domu poblíž mostu. Mezi řidiči se našli i tací, kteří dopravní značku zákaz vjezdu nerespektovali a na opravovaný úsek vjeli. Způsobovali tak problémy pracovníkům na opravované komunikaci a ohrožovali řidiče jedoucí v protisměru. Myslím, že jsem nebyla jediná, kdo z těchto důvodů raději volil při cestě z Blatné do Tchořovic silnici přes Hajany. Přestože na základě vzniklých problémů a upozornění obce bylo dopravní značení doplněno, neukázněných řidičů, kteří zákaz nerespektovali, bylo stále hodně. V současnosti je opravená komunikace již v provozu a do naší obce se vrátil neustálý hluk velkého množství projíždějících aut.

Beseda o povodních ve Tchořovicích

V sobotu 10. června 2017 od 17 hodin se v místním pohostinství uskutečnila Beseda o povodních a možnostech protipovodňové ochrany. Beseda byla určena především lidem žijícím v území, které je ohrožené povodní a pořádala ji organizace Člověk v tísni ve spolupráci s Obcí Tchořovice. Stejně jako u nás i v mnoho jiných oblastech naší republiky se lidé museli s povodní vypořádat opakovaně. Organizace Člověk v tísni pomáhala lidem v oblastech zasažených povodněmi. Na základě zkušeností, které organizace při nich získala, vznikla myšlenka, že nestačí jen pomáhat při povodních, ale že je potřeba se na možnost povodně v ohrožených územích připravit. Na základě toho přišel nápad seznamovat občany formou besed a vydané příručky s tím, jak se na povodeň připravit. Zástupce společnosti Člověk v tísni pan Jelínek mimo jiné podotkl, že stejně jako my, může být na povodeň připraven i dům, upozornil, že každý obyvatel záplavového území by si měl být vědom nebezpečí, které je se životem v těchto oblastech spojeno a snažit se podniknout takové kroky, které v případě povodně sníží možná rizika. V závěru besedy upozornil pan Jelínek ještě na další problém a to, že kromě povodní je stále více aktuálním tématem i sucho, jehož dopady jsou možná i mnohem větší než dopady povodní. Vlivem klimatické změny bývají v současnosti zimy kratší a teplejší, počet tropických dní v létě se zvyšuje. Čekají nás extrémy počasí - bouře a vydatné srážky na jedné straně a na straně druhé sucho. V souvislosti právě se suchem,

kterého jsme si všichni již určitě všimli, je důležité naučit se šetřit pitnou vodou a snažit se zdržovat v krajině srážkovou vodu a hlavně s ní správně hospodařit.

V závěru jsem informovala přítomné občany o situaci týkající se hladiny na rybníce Dolejší. Na základě upozornění občanů, kteří mají nemovitosti v blízkosti tohoto rybníka, na navýšování hladiny vody, jsem požádala odbor životního prostředí MěÚ Blatná o poskytnutí údajů vztahujících se k Dolejšímu rybníku. Zde jsem zjistila, že v projektu z roku 2003 na opravu hráze zmíněného rybníka poškozeného povodní v roce 2002 a rozhodnutím pro povolení nakládání s vodami vydaného MěÚ Blatná (platné až do roku 2028), došlo v roce 2004 k navýšení kóty normální hladiny o 26 cm. Obec Tchořovice měla možnost se ke všem těmto skutečnostem v roce 2003 a 2004 vyjádřit. Žádné připomínky vzneseny nebyly. Tím je příčina navýšení hladiny vody v rybníce vysvětlena.

Oprava komunikace a propustku u rybníka Starý

Naše obec požádala v prosinci 2016 Ministerstvo pro místní rozvoj o dotaci na opravu majetku poškozeného povodní, jedná se o opravu komunikace poškozené v květnu loňského roku pod letištěm na rybníce Starý. Dotace nám byla přislíbena ve výši 1 234 372,- Kč. V loňském roce došlo pouze k provizorní opravě, aby byl možný průjezd vozidel, cyklistů i přechod chodců. Finální oprava poničené komunikace za přispění dotace bude provedena ještě v letošním roce.

Eva Křivancová, starostka

Zapomenuté ale znovu objevené 1. část

Z historických dokumentů, ale i z přímého svědectví víme, že se v naší obci Tchořovice nacházela celá řada objektů, které zanikly a upadly postupem času v zapomnění. Jistě byla celá řada i těch objektů, o kterých vůbec nic nevíme a dohledat o nich jakékoliv údaje je téměř nerealizovatelné. Prostě zanikly z různých, neznámých důvodů a v odlišném časovém období.

Připomeňme si proto ty objekty, o kterých se dochovaly jisté údaje.

1 - Kostel v Kostelíku

Podle místního názvosloví Kostelík je malý lesík v sevření dvou rybníků Starý a Radov. Uprostřed je vyvýšené návrší, kde ze země vystupují kameny různé velikosti, ale základy jakékoliv stavby tu chybí. Podle pověsti tu prý kdysi stával malý kostel nebo snad jen malá kaplička. Ve starých záznamech ale najdeme, že ani naši předkové tu žádné základy jakékoliv stavby nikdy neobjevili. Je ale zcela logické, že tento místopisný název musí mít reálnou skutečnost. To ale tomuto místu neubere na jeho tajemnosti.

2 - Neznámá stavba na dně rybníka Dolejšího

Při povodni v roce 2002 byl ze dne rybníka Dolejšího odplaven veškerý dlouhodobě usazený materiál. Po opadnutí vody byly na dně objeveny základy neznámé stavby, poměrně mohutné a celkem dobře patrné. Za předpokladu, že se výstavba rybníka Dolejšího datuje do období Karla IV., potom tyto základy náležejí k nejstarším ve Tchořovicích.

K čemu tato stavba sloužila, se neví, ale podle znatelného náhonu na dně rybníka se jednalo o stavbu poháněnou vodou. V tomto případě to mohla být pilnice na řezání dřeva. Lisovna oleje ze lněného semene, který se v této oblasti po staletí pěstoval. Nelze vynechat ani mlýn na mletí obilí, který byl pro život tehdejších obyvatel velmi nutnou součástí. K této možnosti přispívá i později postavený mlýn na okraji rybníka, ve vzdálenosti menší jak 200m.

Lze jen dodat. Kdyby nebylo povodně, která nemile postihla velkou řadu místních obyvatel, základy této stavby by nebyly pravděpodobně nikdy objeveny.

3 - Pazderna za tratí

Ještě kolem roku 1850 za bývalou cestou do Hajan, proti domu čp. 17, byla pastvina obklopená polnostmi, na kterých se pěstoval len. Uprostřed pastviny, kde se len sušil, stávala budova - pazderna pro horní

část obce, kde se len zpracovával. Nedaleko pazderný stál 3m vysoký dřevěný kříž, který tu byl symbolem zbožnosti zdejších obyvatel.

Když pěstování lnu upadlo, zůstala stavba prázdná, neobydlená. Protože se jednalo o odlehlý kout, stal se místem, jak praví historické záznamy „... místem neřesti, kdy se tu odehrávali nesčíslné pitky i bitky, a shromažďovali se tu různí světooběžníci, jako byli cikáni a komedianti....“.

Obyvatelům obce se to nelíbilo, a tak byla stavba zbourána a její zbytky odstraněny. Dřevěný kříž stářím sešel a rozpadl se. Za jeho náhradu byl postaven kříž nový, za cestou proti domu čp. 17 s datem 1861, který tu stojí, po velmi složité opravě, do současné doby.

4 - Hájovna u Starého

V neznámé době, snad v 17. století, byla za chobotem rybníka Starého, na úpatí Polanouc Vršku postavena hájovna pro rybníčního hajného. Stála nad náhonem do rybníka Starého v místech, kde je v současné době rozsáhlý porost trnky obecné a dalších keřů. Ještě kolem roku 1950 pozůstatky stavby byly patrné. V současné době je toto místo naprosto neprostopné nárůstem křovin.

Kdy stavba zanikla, není známo. Může zde být jistá souvislost s redukcí rybníků s menší výměrou v těchto místech. Nad chobotem rybníka Starého do 18. století byly ještě dva rybníky Horní a Dolní Stříteř / Příteř/, jejichž poměrně dobře znatelné hráze zanikají s rekultivací tohoto území mezi léty 1985 – 1990.

5 - Kovárna u Kováře

V místě, s místním názvem U Kováře, stála snad již v 15. století kovárna. Jedná se o místo po levé straně cesty, směřující od Tchořovic kolem rybníka Kaprova a Starého k rybníku Hadí, před křižovatkou – napravo k hájence u Vitanovského jezera, nalevo k Velkém Lukám.

Z historických pramenů víme, že kovárna tu byla nutností, protože tudy procházela důležitá cesta od Horažďovic směrem na Bělčice. Její trasa, mimo jiné, procházela Kadovem, Vrbnem, pravděpodobně místy, kde stojí hráz rybníka Velký Pálenec, k rybníku Hadí a následně do těchto míst. Je známa i pověst, že se na tomto místě kdysi dávno zastavil i Jan Žižka se svým vojskem, aby tu koně okoval a vojsku dopřál odpočinek.

Že tu neznámá budova stála, dokládají základy stavby v místech, které ještě v roce 1950 ukazovala paní Šimsová svým dětem. Dnes tu nic nenajdeme, vše zahradil neúprosný čas.

Symbolem tohoto místa byl ohromný kámen sedlovitého tvaru, s náznakem kovářské výhně, který stával v těsné blízkosti cesty. Ten byl neznámým vandalem odcizen pravděpodobně mezi léty 1960-65.

6 - Lom za Ovčínem

Po pravé straně silnice směrem na Blatnou, navazující na zástavbu obce Tchořovice, byl rozsáhlý lom. Těžila se tu žula především pro potřebnou výstavbu silnic a jejich údržbu. Z tohoto lomu byla prý postavena i cesta směřující od Háje až k rybníku Hadí. Rozsah lomu byl značný a je velmi dobře patrný při pohledu z cesty k rybníku Starý směrem na Holý Vršek, kdy celé toto území je jakási mělká prohlubeň, kde se právě žula těžila. Lom zaniká kolem roku 1930, celá plocha byla rekultivována. I v současné době při orbě se v těchto místech velmi často naráží na zbytky pevného podloží. Sousedící obytná stavení mohou potvrdit,

že je tu pevné podloží, protože jejich studny jsou v pevném žulovém monolitu.

7 - Ovčín čp. 17

V místech, kde stojí poslední dům po levé straně silnice směrem na Blatnou, stával nevelký dřevěný dům se šindelovou střechou o rozměrech 6x5m, který byl obytným domovem pro zaměstnance velkostatku ve Lnářích, pečující o ovce. V roce 1930 vyhořel, důvodem prý byl společný vadný komín. V té době tu bydleli tři rodiny – Flandera, Havlík, Svoboda. Svoboda se odstěhoval do bytu na panském dvoře ve Tchořovicích, ostatní dvě rodiny našli nové domovy v domech ve zdejší obci, které si kupují.

Naproti přes silnici byl rozsáhlý ovčín pro ustájení ovcí, které se tu pásly na rozsáhlých pastvinách. Pastviny sahaly až k okraji rybníka Kaprova.

Rozsáhlý ovčín v těchto místech dal jistě podnět k místnímu názvu Za Ovčínem, který je i v současné době běžně používán.

Karel Krejčí

Použité podklady: kronika obce Tchořovice

Okresní kolo hry Plamen ve Tchořovicích zářilo stříbrně

Za doprovodu trošku zamračeného počasí se v sobotu 20. května uskutečnila jarní část okresního kola hry Plamen na „Trávníkách“ u rybníka Starý ve Tchořovicích. Sjeli se sem družstva mladších a starších mladých hasičů z celého okresu Strakonice, celkem 24 družstev. Soutěž zahájila „zdravici“ starostka OSH J. Boukalová, velitel SDH J. Končelík

štafeta 4x60m

a naši hosté starostka obce E. Křivancová, ředitel společnosti Astorie a.s. J. Havlík. A pak už to vše vypuklo.

Naše družstvo starších „mazáků“ soutěžilo ve složení Jaroslav Čadek, Adéla Ptáčníková, Denisa Fejtlová, Matěj Mužík, Jiří Čadek, Ester Platlová, Simona Šulcová, Anna Svobodová, Petr Masák. Kategorie starších soutěží již podle mezinárodních

pravidel CTIF. Královská disciplína požární útoku, štafeta dvojic, štafeta 4 x 60 m, štafeta CTIF a požární útok dle CTIF. V tomto složení vybojovali a hlavně obhájili krásné 2. místo z podzimního kola a potvrdili tak svou kvalitu. Navázali tím také na velký úspěch z „Otavského plamínku“, kde vyhráli 1. místo.

S našimi mladšími ve složení Hanka Čadková, Vojta Zitko, Adélka Zitková, Honzík Čadek, Klárka Obermajerová, Vojta Obermajer, Petr Masák, Kuba Resler a Jaroslav Pošta, jsme si vyběhali krásné 8. místo. Patří jim všem poděkování za reprezentaci naší vesnice i hasičského sboru. Rovněž tak i vedoucím, kteří se o tento pěkný úspěch zasloužili.

Okresní soutěž hry Plamen mladých hasičů Tchořovice

Okresní kolo dorostu Strakonice 13.5.

Všichni si celý den užili, počasí nám nakonec také přálo a tak soutěžící odjžděli spokojeni s odměnami i plnými bříšký, za které patří dík hlavně našemu stánkařskému duu „Krtek-Bohouš“. Velké poděkování patří všem, kdo se podílel na organizaci a přípravě celé soutěže, také obci Tchořovice, Okresnímu sdružení mládeže Strakonice a společnosti Astorie a.s..

Okresní kolo dorostu Strakonice

Také náš dorost ve složení Martin Fořt, Jaroslav Čadek, Nikola Slavičková, Jiří Čadek, nezaháel a reprezentoval naše SDH v okresní soutěži ve Strakonici. Martin a Nikola zde získali po krásném 2. místě v kategorii starší. Jirka soutěžil za družstvo SDH Bavorov a získal 1. místo s postupem do krajského kola dorostu v Jindřichově Hradci. Zde už soutěžili Jarda i Jirka Čadků a přes velkou konkurenci pomohli vybojovat SDH Bavorov krásné 3. místo v krajské soutěži dorostu. Všem moc gratulujeme a přejeme hodně úspěchů v další hasičské sezoně.

Okresní soutěž MH Tchořovice kategorie mladší

Dětský den ve Tchořovicích

V sobotu 10. 6. místní ženy ve spolupráci s SDH proměnili „trávníky“ u rybníka Starý v pohádkový ráj. Děti v průběhu odpoledne plnili různé úkoly pod dohledem pohádkových bytostí a za jejich splnění dostávaly v podobě dobrot či drobných dárečků. Počasí nám opravdu přálo a i přes menší účast si všechny děti celé odpoledne moc užili a odcházeli spokojené a usměvavé.

Text i foto Martina Čadková

Činnost SDH Velká Turná Uctění památky padlých

K příležitosti výročí ukončení II. světové války uctili členové SDH Velká Turná, členové SDH Osek a obec Velká Turná památku padlých, položením věnce u pomníku u budovy bývalé školy ve Velké Turné. Položení věnce se zúčastnilo na 38 členů SDH Velká Turná a SDH Osek a za Obec Velká Turná pronesl slavnostní řeč starosta obce Ing. Jiří Mlíčko. Po skončení slavnostního aktu se všichni přesunuli do obce Osek, kde byl položen věnec u pomníku na návsí.

Okrskové požární cvičení

Letošní okrskové hasičské cvičení proběhlo v pátek 19. 5. 2017 na fotbalovém hřišti v obci Osek. Cvičilo se v požárním útoku a v běhu na 100m. Družstvo Velké Turné obsadilo krásné druhé místo. V běhu na 100m se zúčastnil Ondřej Šípek a Václav Adámek. Po skončení cvičení se členové sešli při občerstvení, které připravil pořadatelský sbor Osek ve své požární zbrojnici.

Pálení klestí s dohledem

Ke každoročnímu přezkoušení provozuschopnosti požární techniky místních hasičů patří pálení klestí na obecním pozemku Pazderna. Při tomto pálení nahromaděných větví přezkouší členové sboru požární stříkačku PS-12, která tvoří základní zásahové vybavení pro likvidaci požárů v katastru obce. Členové sboru si tak v praxi vyzkouší zásah u opravdového ohně, i když jde o pouhé cvičení. Motorová stříkačka je podrobena skutečné dlouhodobé zátěži v plném výkonu.

Jedná se o dvouhodinové ochlazování okolí ohně s konečným uhašením. Při takové zátěži stroje se vždy ukážou i ty nejmenší nedostatky, které jsou následně odstraněny. V letošním roce se ukázala závada v nedostačném utažení výfukového potrubí z hlavy válců.

Čištění Rojického potoka

Z důvodu předcházení krizových situací při povodních, provádí členové SDH Velká Turná a občané obce v přímém sousedství kamenného koryta Rojického potoka protékajícího obcí, každoroční čištění koryta od nánosů bahna. Nejinak tomu bylo i letos 20. června. Kamenné koryto je tak zbaveno kamení, písku a bahna, aby při přívalových deštích bylo co nejvíce předcházeno vylití vody mimo koryto potoka. Naopak v suchém období by staré bahno na dně potoka zapáchalo a bylo by líhni pro obtěžující hmyz. Po ručním vyčištění je vždy toto koryto propláchnuto zvýšeným průtokem vody, který zajistí společnost Blatenská ryba otevřením stavidla Rojického rybníka.

Činnost SaK-Turná

Spolek Sportu a kultury Turná, uspořádal v sobotu 10. června 2017 pro děti z obce dětský den. Pro děti byla připravena procházka po okolí obce a při jednotlivých zastávkách plnili všichni připravené úkoly. Takto připravený dětský den byl pro turnenské děti novou formou zábavy. Další připravovanou akcí spolku bude prázdninový zájezd do divadla v Týně nad Vltavou.

Myslivecký spolek Bárovka Osek, z.s.

V měsíci květnu měli členové mysliveckého sdružení Bárovka Osek brigádu a to pro obec Velká Turná. Členové uklidili lesnickou oplocenku v lesíku za rybníčkem Louž, následně provedli prořezávku v téže lesní školce. Za tuto brigádnickou činnost obdržel spolek od obce dotaci na svůj provoz.

Činnost zastupitelstva obce Velká Turná

V měsíci květnu provedla obec odvodnění místní komunikace u čp. 58 v obci. Bylo provedeno svedení vody do kanalizace, která při deštích přitékala z přilehlých polí a zaplavovala tak místní komunikaci směrem k návsí a přilehlé prostranství před obytnými budovami.

V jarních měsících začala výstavba ČOV pro areál ATC-Milavy. V současnosti je osazen plastový kontejner samotné ČOV a probíhají zemní práce na vyrovnaní terénu pod základy budovy čističky. Stavba by měla být uvedena do zkušebního provozu v září 2017.

Na budově čp. 6 - stará hospoda, probíhají přípravné práce na opravu střechy stodoly. Probíhá stavební řízení – demoliční výměr na odstranění samostatné budovy starého WC.

Na veřejném prostranství v obci prování zaměstnanci obce údržbu travních ploch a živého plotu.

Co nás ve Velké Turné čeká?

5. srpna – turnaj ve volejbale dvojic, pískové kurty ATC-Milavy.

26. srpna – rozloučení s prázdninami, nohejbalový turnaj na pískových kurtech ve Velké Turné.

Pavel Šípek
Místostarosta obce

Mgr. Václav Špatný odchází do důchodu

Dnes už bývalého ředitele zábořské základní a mateřské školy jsem koncem června přepadla ve škole. Měla jsem snahu se „objednat“, ale nebral telefony a tak mi nic jiného nezbývalo. Byl v jednom fofru, ale přesto

si pár minut na mne udělal a odpověděl mi na několik mých otázek. Přitom si ale dál dělal svoji práci.

Vášku, kde jsi studoval a jaký obor?

V Českých Budějovicích na Pedagogické fakultě chemii a základy zemědělské výroby, potom v Praze na Přírodovědecké fakultě UK biologie a ochrany životního prostředí.

Kde jsi začínal učit?

Na Vojenském gymnáziu Jana Žižky z Trocnova v Opavě.

Jak dlouho působíš na škole v Zábory?

Od roku 1978, tedy téměř 40 let.

Co jsi učil nejraději?

Jasně že přírodovědné předměty!

Vzpomeň si na první hodinu za katedrou tady na škole v Zábory?

Budeš se divit, ale docela přesně. Tehdy tu byly dvě budovy, stará škola a nový pavilon, ve kterém byl první stupeň. Než jsem zjistil, kde budu vlastně učit, trochu jsem se zdržel a pak jsem byl přímo hozen do vody, tedy do šesté třídy, kde jsem měl učit o kočce domácí.

Co třeba nějaká perlička ze školních lavic? Bylo jich asi hodně, vid?

To opravdu bylo! Některé krátké, jiné dlouhé, taky nepublikovatelné. Ale jedna z doby nedávné – na otázku „Jakým uhlím se topí v tepelné elektrárně?“ mi žák odpověděl: „Živočišným“.

Na co nikdy nezapomeš? Myslím tím ze školního života na škole v Zábory.

Určitě na všechny kolegy a kolegyně, se kterými jsem učil. A zejména na tu dobu, kdy na škole působili kolegové Kostohryz, Pašek, Lehmannová, Kostěnek ... Na to, jak Paškovi praskly vzadu kalhoty a sháněl jehlu a nit, aby si je mohl zašít ... na to, jak vyvěsil na škole sparťanskou vlajku, kolegyně myslela, že je státní svátek! Na to, jak jsem kolegyni Mirce v dobrém úmyslu podal sirky a vyskočila na ní kobylička ulovená k potřebě na laboroky ... její řev slyším dodnes, až na nás vyltla do sborovny ředitelka. Na to, jak se ve staré škole topilo v každé třídě v kamnech, a já si propálil dřívý za bony, tak jsem si vlastnoručně vyžil přes vypálenou díru tenisovou raketu ... Na to, jak mě autobusák Linhart vozil do školní jídelny na ves, bylo to kousek ... Na to, jak se nesmělo pít na půdě školy, tak se chodilo pít do sklepa ... Na Kostohryzův „příkusek“, jak říkal přípitku. Prostě na všechny ty malé veselé příhody a zážitky, které byly kořením všedního života a upevňovaly mezilidské vztahy, na to se prostě zapomenout nedá.

Taky na tu dobu ráda vzpomínám. Třeba na to, jak pan učitel Kostohryz přišel na obec, kde jsem pracovala, udělat do veřejného rozhlasu relaci k 1. máji. Problém ale byl, že zapomněl brýle, a tak jsem mu musela větu po větě šeptat a on opakoval. Dlouho se pak chlubil tím, že se mu ještě nestalo, aby mu žena na 1. máje šeptala do uška. A Paška jsme jednou z legrace pozvali do komise pro ochranu veřejného pořádku, protože na něj kamarád prásknul, že před Vánocemi uřízl v lese stromek. Jako dnes to vidím, jak se celý bledý dostavil na obec s pětistovkou v kapse na pokutu, až nám ho bylo líto. Když zjistil, že je to legrace, jeho radost neznala mezí!

Vašku, máš nějaké životní krédo, oblíbené přísloví nebo tak něco?

Nikdy neříkat – nemám čas – protože jednou ho budeš mít moc a nebudeš mít komu ho dát. Mít čas pro lidi, protože zážitky ti nikdo nevezme. Nedávno mi odešla maminka v 94 letech a já jsem šťasten, že jsem s ní tak dlouho mohl být

Zaleskly se ti v očích slzy, ztráta tak důležitého člověka moc bolí a člověk na to nikdy není připraven ... znám to. Řekni mi radši tvoje zájmy a záliby. Od roku 1960 jsem filatelista, fotím, kreslím a maluji v přírodě. Z přírody mám spoustu zážitků, rád pozoruji všechno živé. V televizi koukám jen na večerníčky, sport a přírodu, rád se podívám i na staré detektivky. Politice se vyhýbám.

Ještě vaříš? Vzpomínám na tvůj vánoční bramborový salát, kterého děláš kýbl. To ještě plati?

Ano, bramborového salátu dělám na Vánoce opravdu kýbl, ale rozdáme ho, sami se ženou to nesníme! Vařím rád, pořádáme každoročně setkání na Zlaté studni na Šumavě, tam je vaření také mojí doménou. Problémem pak je uvařit jen pro dva lidi, to neumím.

A ještě rychlovka:

Co máš raději? Kočka nebo pes?	Kočka.
Matika nebo čeština?	Matika.
Kolo nebo auto?	Kolo.
Moře nebo hory?	Hory.
Kniha nebo film?	Kniha.
Buchty nebo salám?	Buchty.
Řízek nebo svíčková?	Svíčková.
Hotel nebo stan?	Stan.
Rybník nebo aquapark?	Rybník.
Disko nebo ples?	Ani jedno.

Už tě nebude trápit, poslední otázka – co budeš dělat v důchodu?

Nejdřív takové ty resty, které jsem do teď nestíhal, třeba úklid garáže, která je plná. Pak se uvidí.

Vašku, moc hezky se mi s tebou povídalo, děkuji za tvůj drahocenný čas, který jsi mi neplánovaně poskytl. Vůbec nemám strach, že se budeš v důchodu nudit, protože jsi obdivuhodný všeměhl a velice čínorodý člověk s mnoha zájmy. Přeji ti do další životní etapy hlavně pevné zdraví a děkuji za rozhovor.

Jaroslava Vodičková, Zábोří

Loučení se ZŠ a MŠ Zábоří

se konalo v pátek 30. června. Nejdříve se loučili žáci mateřské školy se svou mateřinkou. Bylo jich tentokrát deset: Aneta Šafránková, Jiří Balek, Štěpán Svoboda, Vilém Tomek, Magdalena Kučerová, Tereza Dumská, Adéla Toráčová, Šimon Stejskal, Violeta Volšičková a Ondřej Kuss.

Pan starosta k nim krátce promluvil a řekl, že ve školce se naučili mnoho důležitých věcí pro život, tak aby na ni nikdy nezapomněli. Zeptal se, jestli už mají tašky do školy, dal jim několik hádanek, popřál jim ve škole hodně úspěchů, hodné učitele a dobré kamarády. Děti dostaly krásné knížky, malé občerstvení a pak už následovala poslední fotka s paní učitelkou. Ta si je potom odvedla zpátky do školky na posledních pár hodin. A po prázdninách hurá do školy!!!

Následovalo další loučení. Devátáci se loučili se základkou. A že se jim povedl originální příjezd! Dostavili se před obec na valníku s traktorem. Slečny ve svátečních šatech a mladí pánové v oblecích se nejdříve projeli po vsi a potom je traktor dovezl před obec.

Zvláště mladé dámy se z valníku v šatech a vysokých podpatcích těžko dostávaly, ale pánové jim pomohli, jsou přeci gentlemani. Letos jich opustilo základní školu 14: Zuzana Baštová, Lucie Behenská, Maxim Braun, Radka Cínková, Dagmar Havlová, Adéla Krejčová, Šimon Kučera, Nikola Metličková, Štěpán Říha, Josef Šourek, Miroslav Svoboda, Nikola Šperlíková, Ondřej Flaška a Sabina Miklasová.

Po projevu pana starosty k nim promluvil ředitel školy, který vlastně odchází s nimi. I tak jim kladl na srdce, že se mohou na všechny učitele kdykoliv obrátit o pomoc nebo radu, i když on už na škole nebude. „Dovedli jsme vás ke studánce, podali hrneček, ale pít už musíte sami,“ jsou jeho slova. Pochopitelně, že emoce zapracovaly. Všechno je prostě jednou naposled. Čeká je další vzdělávání, rozlétnou se do jiných škol a učilišť, začíná jim nová životní etapa. Třídní učitel rozdál vysvědčení, připomenul, co všechno za společně strávená léta prožili a že toho opravdu málo nebylo. Na závěr ještě pan starosta Václav Kurz poděkoval odcházejícímu řediteli školy a předal mu za obec dárek.

Prejeme všem malým budoucím školákům i odcházejícím devátákům především krásně prožité prázdniny bez nemocí a úrazů, hodně zážitků a sluníčka a šťastný návrat do školních lavic.

Jaroslava Vodičková, Zábоří

Školní akademie

se konala v zábořské sportovní hale ve středu 28. června od 17 hodin. Na tuto akci jsem šla o trochu dříve, abych si prohlédla avizovanou výstavu žákovských prací, které žáci vytvářeli pod vedením šikovné paní družinářky. Bylo opravdu na co se podívat i si něco za pakatel koupit.

Samotná akademie byla jako vždy skvělá. Vystoupení se střídala jedno za druhým, byla proložena vtipně televizními reklamami.

Mně osobně se nejvíce líbili „pidi lidi“ a výborný gymnasta Filip, ale i malé holčičky se stuhami, piráti s velkou pirátskou lodí a krásnými kostýmy, pěvecká soutěž Tvoje tvář má známý hlas, deváťáci se scénkami z filmu S tebou mě baví svět.

Všichni účinkující i jejich učitelé si zaslouží velkou pochvalu, protože není lehké všechno vymyslet a nacvičit. Jen ta akustika ve sportovní hale není nejlepší a tak chvílemi nebylo slyšet. Deváťáci se nakonec rozloučili s ředitelem Mgr. Václavem Špatným, který končí na škole. Oni odchází do života, on do důchodu. Závěrečné slovo pronesl jeho nástupce Mgr. Michal Gutwirth.

Jaroslava Vodičková, Zábोří

Zábořská pouť

Tradiční pouťové posezení pod lípou na dvoře obecního úřadu se konalo v sobotu 1. července 2017. Jako každý rok jsme s obavami sledovali počasí. Loni bylo vedro, to letos nehrozilo, zato ale hlásili déšť. Měli jsme však štěstí, přehánka přišla až po skončení odpoledního programu. A jaký byl program?

Po zahájení panem starostou Václavem Kurzem následovalo pásmo tanečků a cvičení dětí naší mateřské a základní školy. Něco už jsme viděli na školní akademii, ale to vůbec nevadilo. Ti nejmenší s chutí předvedli písničku a cvičení o sluněti, od větších jsme viděli opět piráty, pidi lidi a cvičení se stuhami. Že máme ale v Zábोří šikovné děti!

Děti bylo na pouti opravdu hodně, a protože všechny děti mají rády zvířata, jejich miláčkem se stal okamžitě velbloud dvouhrbý. Jeho chovatelka Žaneta Krátošková k nám s ním přijela až od Tábora. Má těchto zvířat dvanáct. Představila svého svěřence, zajímavě vyprávěla, jak umí šetřit s vodou. Poručila mu lehnout, aby i malé děti dobře viděly, jak má úzké nozdry a jak mu kapky vody z nich sté-

kají rýhou zpět do tlamy. Celé odpoledne pak milý velbloud děti vozil. Trpělivější a hodnější zvíře jsem neviděla. Pokud zrovna neměl nikoho na hřbetě mezi hrby, byl v neustálém obležení dětí. Fronta na svezení byla pořád velká a svezlo se i několik dospělých.

Mezitím se už představovala skupina historického šermu Morgana von Maxberg se svými středověkými scénkami, což byla podívaná spíše pro dospělé diváky a následovalo cvičení silové gymnastiky neboli cvičení s vlastní vahou v podání čtyř gymnastů Workout Kings Plzeň. Kluky vystřídal něžné pohlaví, taneční skupina Wild Elastics ve slušivých černobílých úborech s třásněmi.

Také sokolník Pavel Řehka měl se svými opeřenými svěřenci úspěch jak u dětí, tak u dospělých. Vždyť kdypak se vám podaří pohlédit si malou sovičku nebo výra velkého nebo vám přiletí sokol na koženou rukavici?

Jaká by to byla pouť bez lidových písniček a tanců! Tentokrát přijel do Záborky folklorní soubor Kovářovčan z Kovářova u Písku s pásmem písní, scének a tanců. Obdivovali jsme rovněž jejich nádherné vyšívání kroje.

Večer následovala taneční zábava s kapelou Minimax. Program byl opravdu bohatý a každý si v něm mohl najít to své. Nechybělo samozřejmě občerstvení včetně klobás, bramboráků, močity a alko i nealko nápojů. I to počasí nám přálo a tak zbývá jen moc a moc poděkovat všem organizátorům této úspěšné akce.

Jaroslava Vodičková

Hasiči reprezentují Záborku

V letošním roce se konaly prozatím tři soutěže, na které se družstva SDH Záborky přihlásila. Bohužel se nepodařilo sestavit družstvo žen, a při soutěži v Čechelovicích dne 3. 6. 2017 nakonec nesoutěžily ani jejich mužské protějšky. Zde své dovednosti předvedly děti z minipřípravky, které byly ve své kategorii jediné, takže samozřejmě i první.

O čtrnáct dní později, 17. června 2017, už ale muži nechyběli. Získali krásné druhé umístění na akci „O pohár starosty SDH Mečichov“. Požární útok zvládlo družstvo za 24,53s, z osmi družstev je o dvě sekundy předstihli pouze domácí. Děti zopakovaly pozici z čechelovického klání a opět triumfovaly ve své kategorii minipřípravky a s časem 22,62s o více než 5 sekund předčily malé hasiče z družstva Čechelovic.

Dne 5. července nastoupila družstva dětí a mužů do další prověrky rychlosti požárního útoku, a to na soutěži pořádané k výročí 115 let od založení SDH v Doubravici. Záborská minipřípravka opět byla jediná a tentokrát s časem 39,38s. Pánové do družstva získali podporu jedné dívky - Marie Říhové - a společně ve složení Jakub Founě, Max Braun, Vojtěch Čapek, Václav

Naši stříbrní - zleva Jakub Klečka, Vojtěch Čapek, Marie Říhová, Václav Slezák, s pohárem Ivan Říha

Medaile pro minipřípravku za Záborku

Slezák, Ivan Říha a Jakub Klečka obhájili druhou příčku z devíti mužstev s časem 26,09s, rychlejší byla Radomyšl a třetí místo patřilo Mečichovu. Bohužel, při této soutěži skutečně hořelo, a to právě v našem zábořském katastru. Při sklizni obilí plameny strávily lis na slámu. Dobrovolníci ze zásohových družstev museli odjet k této události a tak se start našeho mužstva musel oddálit. Nakonec vše dobře dopadlo, skutečný požár byl rychle zlikvidován, a cvičení mohlo bez přerušení pokračovat.

Věříme, že i v dalších soutěžích se podaří uhájit slušné pozice dětem i mužům, a že pokud se podaří opět dát dohromady i družstvo žen, také ony navážou na tradici „medailové reprezentace“ našeho SDH.

Text Jitka Říhová

Chanovice

Kulturní a společenské akce v Obci Chanovice

- 13. srpna – neděle, „Ozvěny Porty“, od 17.00 hodin, Kristína Nídllová a spol. - mladé naděje současné folkové scény, zámek (Panoráma, ZŠ a MŠ Chanovice)

- 19. srpna – sobota, „Quartetto concertante“ a zpěv L. Studničná Škorničková, od 18.00 hodin, koncert smyčcového kvarteta, připomínka zahájení pořádání koncertů před 22 lety, zámek (Panoráma, Obec Chanovice)

- 19. srpna – sobota, „Malíř Josef Fencel“, od 18.00 hodin vernisáž, zámek, výstava bude do 30. 9. 2017 (Obec Chanovice, Panoráma)

- září – pátek, „Koncert Musical Friendship“, od 18.00 hodin, skladby v úpravě pro housle, kytaru a klavír v podání mladých hudebníků, zámecký areál (Panoráma, Obec Chanovice, ZŠ a MŠ Chanovice)

- 17. září – neděle, „Chanovická pouť“, tradiční církevní a společenská akce, taneční zábava, sportovní utkání, výstavy a další (Obec Chanovice, místní instituce a spolky)

- 5. října – čtvrtek, „Virtuální univerzita třetího věku – Hudební nástroje“, zahájení zimního semestru, vzdělávací program pro seniory (účastníci VU3V, ČZU Praha, ZŠ a MŠ Chanovice, Obec Chanovice)

- 7. října – sobota, „Den místní potravin“, od 10.00 hodin, 11. ročník potravinářského dne ve skanzenu (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše v Klatovech, Obec Chanovice)

- 7. října – sobota, „Malířák 2017“, od 13.00 hodin vernisáž spojená s módní přehlídkou, výtvarné práce studentek ISŠ v Plzni, zámecký areál, výstava bude do 31. 12. 2017 (ISŠ v Plzni, Obec Chanovice)

Během roku budou i další akce, a tak sledujte plakáty, internetové stránky a obrazejte se na uvedené kontakty.

Informace: Obecní úřad, tel. 376 514 353, obec.chanovice@email.cz

Internet: www.chanovice.cz

IC Chanovice, tel. 376 514 164, e-mail: ic.chanovice@email.cz

SUPER PRÁCE? CHANOVICE!

**Hledáme nové kolegy
do dřevovýroby
v Chanovicích.**

Vyučení technického směru výhodou,
stačí zkušenosti z výroby.

**Svozové autobusy z lokalit Strakonice, Klatovy, Horažďovice,
Sušice, Blatná, Nepomuk.**

Operátor dřevoobráběcí linky • mzda po zaučení až 25 000 Kč • práce na HPP pro muže i ženy	Řidič čelního nakladače • mzda až 23 000 Kč
---	---

**Dále Vám nabízíme příspěvek na stravování
(vlastní kantýna), 13. plat, výkonnostní prémii
a mimořádné odměny.**

Neváhejte a ozvěte se nám na 702 153 284
nebo piresk@manpower.cz

REALITY BLATNÁ RNDr. PETR KERNDL

B. Němcové 29, Blatná
(u ubytovny TESLY Blatná)
Tel.: 604 518 400, 383 42 35 22,
26 let praxe na realitním trhu!

Vybráno z nabídky: RD – Blatná, ul. Písecká,
Ideál. 1/2 RD – Blatná,
RD – Bělčice, Mačkov, Uzenice, Cehnice,
byt 3+1 – Tchořovice,
chalupy – Václavov, Zdíkovec, Korkusova Huť, Semice
komerční pozemek + zasiťované parcely – Blatná,
Paměťice,
stav. pozemky – Hněvkov, Chobot, Bezdědovice,
Holušice, Plzeň,
zahrada – Tchořovice, chata – Slivonice,
pronájem 3+1 – Blatná.

Všechny nabídky na: www.realityblatna.cz.
HLEDÁME pro konkrétní zájemce další domy, chalupy,
chaty, byty, pozemky, lesy ... **Blatensko i kdekoli jinde.**

Nabídněte - RESPEKTUJEME VAŠÍ CENU!

Zajistíme Vám bezstarostný prodej.

**Prezentace na nejvýznamnějších
realitních serverech a právní servis ZDARMA!**

**Smlouvy o převodu nemovitostí - darovací,
kupní, směnné...**

**Zavolejte k bezplatné konzultaci
a využijte služeb nejdéle**

působící realitní kanceláře v regionu.

Vážíme si důvěry, kterou nám projevíte!

Chrochta a dva žabáci

Je sobota, časné ráno
slunko ještě nesvítlí,
když z domečku u Zvíkova
kluk Honzík se vyřítí.

Rovnou k lesu klouček běží,
cestou tričko obléká,
snídani co nedojedl
v lese rychle dožvýká.

U prvního stromu Honzík
v běhu trochu zpomalí,
rozhledne se, usměje se,
modré nebe pozdraví.

Pod dubem pak potichoučku
„Chrochto, kde jsi“ zavolá,
však místo Chrochty od rybníku
kvak, kvak žabák skřehotá.

Dál jde Honzík, dál do lesa
a tam se spolu setkali,
prase Chrochta, klouček Honzík,
radostně se vítali.

„Ahoj Chrochto, kam dnes
půjdem?“
„Chru, chru Prcku, co já vím,

můžeme se třeba kouknout
za žabákem zeleným.“

Tak se oba od obrázku
k rybníku hned vydali,
na pozdrav jim zpod rákosí
žaby sborem kvákaly.

U rybníku veselice
žabáků se konala
matka rodu, stará žaba
dcerku vdát se chystala.

Žabáci se předváděli,
každý z nich tu holku chtěl,
kaňk a kuňky, kvaky klaky
rybník zpěvem provoněl.

Honzík s Chrochtou u rákosí
malou chvilku postáli,
dva žabáci zpod lopuchu
vztekle na ně volali.

„Co tu chcete, nejste žaby,
běžte zpátky do lesa!
Ta žabička je jen pro nás,
tak se klidte, nebesa!“

„Promiňte nám, žabí pání,
my se tu jen díváme.
Já jsem Honzík“, „a já Chrochta
a vaši žabku nechceme.“

„To je jiná, kvak, klak, kuňk, žbluňk
tak vás kvak, kvak, vítáme“,
zpod lopuchu žabí mladík
bez ostychu vykoukne.

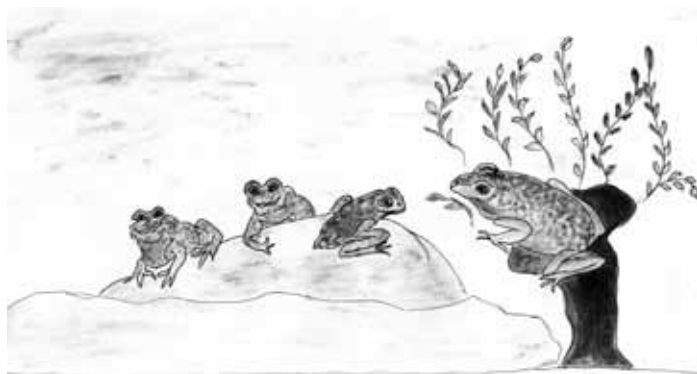
Za tím prvním vykoul druhý,
zelení jak brál jsou,
žabím skokem do rákosí
v cukuletu doskáčou.
„Jeden z nás se dneska žení,
jsem to já, to dobře vím,
jmenuji se Kvak kvak, kvak, kvak
a o té žabce dlouho sním.“

„On né, to já se dnes žením,
žabička je láska má,
jmenuji se pan žabák Žbluňk.
Je kráska mezi kráskami.“

A tak rychle k žabí bitce
v rákosí se schyluje,
Honzík s Chrochtou nevěřicně
tuhle hádku sleduje.

„Poslyšte, vy žabí pání“
řekl Honzík žabákům,
„vraťte rozum zpátky na zem
a nevěřte hloupým snům.“
„Váš rybník je plný žabek“
slůvkem Chrochta přispěje,
„každý tu svou najde si,
svatby mohou být hned dvě.“

Žabím skokem dva žabáci
do rybníku skočili,
zpátky byli dřív než kruhy
z hladiny se ztratily.
„To jsou naše krásné žabky,

ty si zítra vezmeme,
na velikou veselici
oba dva vás pozveme.“

potichoučku, ozývalo:
„Ahóóój Chrochtóóó“, „Chru
chru, Honzíkúúú“

Jak to kvákli, čtyři kruhy
na hladině vyzvaly,
to jak čtyři mladé žáby
zpět domů se vracely.
„Chru, chru, pojďme také domů,“
řekl vepřík klukovi,
„sejdeme se zase ráno,
mám hlad a běžím k tatkov.“

Miluše Kordulová

Chrochta se rozeběhl k jahodové
pasece za tatínkem a Honzík do
domečku u Zvíkova za tatkou,
mamkou a sestřičkou Aničkou.
A lesem se zase dlouho ale

Jihočeská dechovka

BABOUCI

HAJANY

5. 8. 2017

17,00 hodin

Vážení čtenáři,

Řešení sudoku z květnového vydání SOBáčka s pořadovým číslem 56 bylo opět ve třech různých úrovních obtížnosti: lehká verze – přírodu si (kontrolní řádek tj. číslce v 1. řádku 896532147), středně těžká verze – předávají (č. v 1. ř. 576328491), těžká verze – jaro a léto (č. v 1. ř. 798356142). Výherci: Eva Bílková, Bezdědovice, Zdeňka Nováková, Blatná 821, Marie Vondrášková, Újezdec. Uvedení úspěšní luštitelé si mohou vyzvednout výhru (drobné ceny) v kanceláři SOB nejpozději do pondělí 11. září 2017, popř. v jiný termín po telefonické dohodě na tel. č. 728 881 358. Gratulujeme.

Po vyřešení SUDOKU z čísla 57 (tj. z července 2017) zašlete tajenku a první řádek čísel (kontrolní) z vyluštěného SUDOKU s označením obtížnosti na emailovou adresu blatensko@blatensko.eu nebo na poštovní adresu Svazek obcí Blatenska, Na tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do pondělí 11. září 2017.

SUDOKU pro čtenáře SOBáčka připravili: Stanislav, Ivana a Ema z Olomouce.

Radka Vokrojová

Lehká verze:

		5	1	6			2	4
6		7				3	5	
	7		5	8		9		
	8			4	6	2		
			3			1		7
	5			2	8	6		3
3					7		4	9
	1		9				7	

1 = Z, 2 = D, 3 = L, 4 = É, 5 = J,
6 = T, 7 = E, 8 = O, 9 = E

Středně těžká:

	8		2		1		6	
	7					9		
	5		9		6		3	
	2		6		5	1		4
		6			2		7	
2		9	1					
	3				7	5	9	
8			7	4			1	

1 = S, 2 = J, 3 = A, 4 = E, 5 = Á,
6 = V, 7 = Č, 8 = K, 9 = Í

Těžká verze:

					1		6	5
				1				7
7		6		5	3			8
	6			8				
4	3		7					
	7					9		2
		4						6
5			8			1		

1 = S, 2 = L, 3 = A, 4 = Y, 5 = Y,
6 = H, 7 = E, 8 = R, 9 = O

Blatensko SOBě 57. číslo vyšlo v pátek 28.7.2017 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník X. Poslední číslo vyšlo v květnu 2017. Uzávěrka příštího čísla je v pátek 8.9.2017. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6270 ks. Redakce e-mail: blatensko@blatensko.eu tel.: 728 881 358, Ing. Radka Vokrojová. *Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.*